

Eurasian Journal of Educational Research;
Very Special Issue
for the 20th Anniversary of the Convention on the Rights of the Child

---

***Bu çok özel sayı
dünya çocuklarına adanmıştır.***

***This very special issue is dedicated
to the children of the world.***

EURASIAN JOURNAL OF EDUCATIONAL RESEARCH
E Ğ İ T İ M A R A Ş T I R M A L A R I D E R Ğ İ S İ

A Quarterly Peer-Reviewed Journal, Year 9, Very Special Issue / 2009
Üç Ayda Bir Yayınlanan Hakemli Dergi, Yıl 9, Çok Özel Sayı / 2009

FOUNDING EDITOR / Kurucu Editör

Veysel Sönmez, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

SPECIAL ISSUE EDITORS / Özel Sayı Editörler

Mary Kellett, Open University, UK

Ali E. Şahin, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

EDITORS / Editörler

Ali E. Şahin, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

Şenel Poyrazlı, Penn State University, PA, USA

Gölge Seferoğlu, Middle East Technical University, Ankara, TURKEY

INTERNATIONAL EDITORIAL BOARD / Uluslararası Editörler Kurulu

Adnan Boyacı, Anadolu University, Eskişehir, TURKEY

Adnan Erkuş, Mersin University, Ankara, TURKEY

Anita Pipere, Daugavpils University, LATVIA

Aslı Özgün Koca, Wayne State University, USA

Beth Ashforth, Northumbria University, Newcastle, UK

Danny Wyffels, KATHO University, Kortrijk, BELGIUM

Iordanescu Eugen, Lucian Blaga University of Sibiu, ROMANIA

İbrahim Yıldırım, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

İsmail Ö. Zembat, United Arab Emirates University, Abu Dhabi, UAE

Mehmet Buldu, United Arab Emirates University, Abu Dhabi, UAE

Murat Özbay, Gazi University, Ankara, TURKEY

Selahattin Gelbal, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

Sven Persson, Malmö University, Malmö, SWEDEN

Tuncay Ergene, Hacettepe University, Ankara, TURKEY

Úrsula Casanova, Arizona State University, USA

Yusif Məmmədov, Azerbaijan State Pedagogy University, Baku, AZERBIJAN.

EDITORIAL OFFICE / Yayın Yönetim Yeri

Özer Daşcan: Publishing manager / Sahibi ve yazı işleri müdürü

Dilek Ertuğrul, Anı Yayıncılık, Kızıllırmak Sokak 10/A

06640 Bakanlıklar Ankara, TURKEY

ejer.editor@gmail.com

Tel: +90.312 425 81 50 pbx Fax: +90.312 425 81 11

Printing Date / Basım Tarihi: 15.05.2009

Printing Address / Matbaa Adresi: Sözkese Mat. İ.O.S. Mat. Sit. 558 Sk. No:41 Yenimahalle-Ankara

Yayın Türü: Yaygın Süreli Yayın

Cover Design / Kapak Tasarımı: ANI Publishing / Anı Yayıncılık

Typography / Dizgi: Ali Ertuğrul

The ideas published in the journal belong to the authors.

Dergide yayınlanan yazıların tüm sorumluluğu yazarlarına aittir

Eurasian Journal of Educational Research (ISSN 1302-597X) is a quarterly peer-reviewed journal published by Anı Yayıncılık Eğitim Araştırmaları (ISSN 1302-597X) Anı Yayıncılık tarafından yılda dört kez yayımlanan hakemli bir dergidir.

Eurasian Journal of Educational Research (**EJER**) is abstracted and indexed in;
Social Science Citation Index (**SSCI**),
Social Scisearch,
Journal Citation Reports/ Social Sciences Editon,
Higher Education Research Data Collection (**HERDC**),
Educational Research Abstracts (**ERA**),
SCOPUS database,
EBSCO Host database, and
ULAKBİM national index.

CONTENTS

İçindekiler

Araştırmacı Çocuklar: Pedagoji ve Uygulama <i>Children as Researchers: Pedagogy and Praxis</i> Mary Kellet & Ali E. Şahin.....	i-xii
Çocukların Eğlencesi <i>The Amusement of Children</i> Göktuğ Birsen.....	1-8
İlköğretim Okullarında Matematik Konularının Öğrencilere Göre Zorluk Dereceleri <i>The Degree of Difficulty of Topics in Mathematics for Students in Primary Schools</i> İrem Cansu Bozkaya.....	9-12
"Hey, Dokuz Yaşındayım, Dört Yaşında Değill!": Okulda Kendi Yaşından Küçük Görünmeye İlişkin Küçük Ölçekli Bir Araştırma <i>'Hey, I'm Nine Not Six!': A Small-Scale Investigation of Looking Younger than Your Age at School</i> Anna Carlini & Emma Barry.....	13-22
Ev Ödevlerinizi Yaparken Kimlerden Yardım Alıyorsunuz? <i>When You Are Doing Your Homework, From Whom Do You Get Help?</i> Mehmet Batuhan Çam.....	23-26
Çocukların Yakın Akrabalarını Tanıma Düzeyleri <i>Children's Level of Recognizing their Close Relatives</i> Emine Nur Çınar.....	27-30
Müzik Ruhun Gıdasıdır <i>Music is Nutrition of the Soul</i> Aysena Çınar.....	31-34
Neye Göre Dost Seçeriz? <i>How do We Choose Friends?</i> Aslıhan Derman.....	35-40
Çocuklar ve Nöbetçi Öğretmenler Arasındaki Sosyal Etkileşim <i>Social Interaction between Children and Lunchtime Supervisors</i> Miriam Flower	41-60
Dokuz-On Bir Yaş Grubundaki Çocuklar Ebeveynlerinin Mesleklerinden Nasıl Etkileniyorlar? Küçük Çaplı Bir Araştırma <i>How are Nine to Eleven-Year-Olds Affected by the Nature of their Parents' Jobs? A Small-Scale Investigation</i> Ruth Forrest & Naomi Dent.....	61-76
Çocuklar Semtleri Hakkında Ne Hissediyorlar? <i>How Children Feel about their Local Housing Estates</i> Eleanor Frank.....	77-88

CONTENTS

İçindekiler

Araştırma Yapmayı Ne Kadar Biliyoruz? <i>How Much Do We Know about Doing Research?</i> Cem Çağıl İrmak.....	89-92
Çocuklar Birbirine Nasıl Davranıyor? <i>How do Children Treat Each Other?</i> Nahid İslam.....	93-98
Kahvaltıda Neler Yiyorsunuz? <i>What Do We Eat at Breakfast?</i> Gizem Selin Kaya	99-102
Futbol Neden Bu Kadar Çok İlgi Görüyor? <i>Why Does Football Attract So Much Attention?</i> Sinan Keykan.....	103-106
İlköğretim Okullarında Hangi Öğretmenlerin Sevildiği ve Nedenleri Hakkında Öğrenci Görüşleri <i>Student Opinions about which Teachers Are Loved in Elementary Schools and about the Reasons Why They Are Loved</i> Simay Kızılcıca & Yaren Hayatoğlu	107-110
En Çok Hangi Dersi Seviyoruz? <i>Which Lesson is the Most We Like?</i> Yekta Kotan.....	111-114
Bir Tekerlekli Sandalye Kullanıcısının Çocuğu Olmak: Bir Küçük-Ölçekli Araştırma Projesi <i>Getting around as the Child of a Wheelchair User: A Small-Scale Research Project</i> Manasa Patil.....	115-124
Masa Tenisi Oynayanlar Kurallara Ne Kadar Uyuyorlar? <i>To What Extend do Ping Pong Players Obey the Rules?</i> Toygar Sağlam	125-126
Takma Kafana Tokadan Başka Bir Şey <i>Don't Wear Anything but Hairpins on Your Head!</i> İlke Togay.....	127-130
En Çok Sevilen Kitap Türü Hangisi? <i>What Kind of Book is Most Liked?</i> Gözde Ülker.....	131-134
Göremediklerimizden <i>Things That We Can't Perceive</i> Utku Ünal.....	135-138
9-10 Yaş Grubundaki Çocuklar İçin TV İzlemenin Sosyal Doğası: Küçük Ölçekli Bir Araştırma <i>The Social Nature of TV Viewing in 9-10 year-olds: A Small-scale Investigation</i> Simon Ward.....	139-154

Teşekkür

Bu çok özel sayının yayımlanmasında gereksinim duyulan maddi desteği sağlayan Türkiye Noterler Birliği Başkanı Hasan Yeni'ye ve Birliğin yönetim kurulu üyeleri Rifat Ertem, Yunus Tutar, Halil Ayhan Serim, Gülseren Değer, Mümtaz Erken ve Fahri Köse'ye teşekkürlerimizi sunarız. Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin Birleşmiş Milletler Genel Kurulunca kabul edilmesinin yirminci yılında, çocukların araştırma girişimlerinin desteklenmesi doğrultusunda sahip oldukları vizyonu takdir ettiğimizi belirtmek isteriz. Bu özel sayı, bir derginin yayımladığı sayıda sadece çocukların araştırmalarına yer vermiş olması açısından ses getiren nitelikte ve ilk olma özelliği taşıyan bir girişimdir. Bu girişim, çocukların bakış açılarının anlamlılığını ve bu araştırmaların yirmibirinci yüzyılda oynayacağı önemli rolü vurgulamaktadır. Bu özel sayının yayımlanmasına destek veren herkese cömertliklerinden ve ileri görüşlülüklerinden ötürü teşekkür ederiz.

Editörler
Mary Kellett
Ali E. Şahin

Acknowledgment

The editors wish to extend their deepest thanks to the President of the Turkish Notary Association, Hasan Yeni and to the Board Members of the Association: Rifat Ertem, Yunus Tutar, Halil Ayhan Serim, Gülseren Değer, Mümtaz Erken, and Fahri Köse for their financial support of this very special issue. We applaud their vision in supporting children's research endeavours in the twentieth anniversary year of the United Convention on the Rights of the Child. This is a ground-breaking initiative in being the first occasion when children's research has been celebrated exclusively in one journal edition. It emphasizes the significance of children's perspectives and the important part their research will play in the 21st century. We thank our sponsors for their generosity and farsightedness in enabling it to happen.

Editors
Mary Kellett
Ali E. Şahin

Araştırmacı Çocuklar: Pedagoji ve Uygulama

Mary Kellett*

Ali E. Şahin**

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin (1989) dünyadaki tüm devletleri, çocukların toplum içindeki durumları ile birer insan ve çocuk vatandaşlar olarak doğuştan sahip oldukları hakları onlara sunma konusunda yeniden düşünmeye sevk etmesinin üzerinden yirmi yıl geçti. Bu dönüm noktasının yirminci yılı anısına yakışır bir biçimde Eğitim Araştırmaları dergisi bu çok özel sayısını araştırmacı çocuklara ayırıyor. Çocukları sahip oldukları haklar dâhilinde araştırmacılar olarak yetkin kılmak, güçlendirmek hız kazanan yeni bir girişim olup, çocukların dünyalarına, çocukların gözünden içsel bir bakış açısıyla bakmaya değer veren yeni bir araştırma paradigmasına doğru düşüncelerimizde bir dönüşüm gerçekleştirmektedir.

Bir zamanlar hepimiz çocuktuk, fakat bu yirmi birinci yüzyılda bir çocuk olmanın ne olduğunu anladığımız anlamına gelmez. Büyümenin, geçiş dönemlerinin, geleneksel dönüşümün mekanığı bazı benzerlikler taşıyabilir fakat içerik ve bağlamlar tamamen farklıdır. Yirmibirinci yüzyılın çocukları geleneklerden kaynaklanan belirsizliğin reddedildiğı ve bilginin doğruluğunun tartışıldığı, radikal kuşuların olduğu bir dönemde büyümektedirler (Parker, 1997). İçinde bulunduğumuz postmodern dönemde belirsizliğin ifade edilmesi evrensel yasalara dayalı nesnel gerçeklerin kabul edilmesinden daha güçtür. Çünkü nesnel gerçeklerin kabul edilmesi, kişisel sorumlulukların tüm izlerini ortadan kaldırır. Belirsizliğin ifade edilmesinde farklı bakış açıları ve söylemlerle boğuşmak konusunda gönüllü olup, bunun için sorumluluk alırız. Çocukluk değişiyor, çocuk olmanın nasıl bir şey olduğu değişiyor. Böyle bir ortamda araştırmacılar olarak çocuklar, yetişkinlerin kavrayışına katkı sağlayabilirler. Çocuklar farklı gözlerle gözlem yaparlar, farklı sorular sorarlar, öyle ki bazen yetişkinlerin hiçbir zaman düşünemeyeceğı sorular sorarlar, farklı şeylerle ilgilidirler ve yetişkinlerin dışarısında kaldığı akran kültürüyle iç içedirler. Çocukların öncelendirdikleri araştırma gündemi, şekillendirdikleri

* Prof.Dr., Open Üniversite, İngiltere, M.Kellett@open.ac.uk

**Asist.Prof.Dr., Hacettepe Üniversitesi, Ankara, Türkiye, alisahin@hacettepe.edu.tr

araştırma soruları ve verileri toplama yolları da yetişkinlerinkinden oldukça farklıdır.

Araştırmacı çocuklar girişimi, hükümetlerin ilgisini çocukların sesine ve onların kendilerini etkileyen kararlara anlamlı katılımını sağlayan tam zamanında gerçekleşen bir girişimdir. Koşturmaca içindeki yaşantımızda, yetişkinler olarak, kendi kritik düşünme becerilerimizi iyileştirerek kendi öğrenmelerimizi geliştirmek amacıyla ne yaptığımızı düşünemeye hiç zaman ayırabiliyor muyuz? Belki bir felsefe dersine kaydolabiliriz ya da Stephen Hawkins'in *Zamanın Kısa Bir Tarihi* ile haşır neşir olabiliriz, ancak pek çoğumuz araştırmayı yeğleyecektir. Araştırma süreci, kendi başına değerli bir öğrenme aracı ve kritik düşünmenin mihenk taşı olarak değer görmektedir. Çocuklar benzer bir süreçten neden yararlanmasınlar? Bunun çocuklar için etkisi iki yönlüdür. Öncelikle, araştırma girişimi çocukların yeni bilgileri ortaya koyarak kendi gündemlerini ve kendileri için önemli olan araştırma konularını belirlemelerine olanak tanır. İkinci olarak, araştırma etkinlikleriyle ilgilenmek bütüncül ve yaratıcı bir şekilde öğrenmeyi ve üst düzey düşünme gücünü geliştirir. Ancak, çocukların araştırma bilgi ve becerileri konusundaki eksiklikleri çocukların kendi araştırmalarını yapmaları önündeki en önemli engeldir.

İngiltere'de Open Üniversitedeki Araştırmacı Çocuklar Merkezi (AÇM) çocukların araştırma bilgi ve becerilerini geliştirmek ve çocukların kendi araştırmalarını yapmalarına destek vermek amacıyla en geçerli yollara odaklanmaktadır. AÇM yetişkinlerde çocukların araştırmalarını yönetmektense destekleme yönünde bir değişim gerçekleştirerek, yetişkinlerin süzgecini en alt düzeye indirgemeyi amaçlamaktadır (bakınız <http://childrens-research-centre.open.ac.uk>). AÇM farklı çocuk gruplarına kendi yaşamlarının sorun olarak gördükleri ya da ilgilendikleri yönleri hakkında araştırma projeleri gerçekleştirmeleri için destek sunan düşünülmüş bir araştırma süreci programı sunmaktadır. Merkez, okullar ve sivil toplum örgütleriyle bağlantılı çok çeşitli programları desteklemektedir. Merkezin genel ağ sayfası çocuklara ve genç insanlara ait yüzlerce araştırmaya ev sahipliği yapmaktadır. Hacettepe Üniversitesinden Ali E. Şahin, AÇM'nin eğitim modelini Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulunda uygulamıştır. Yaşları on ile on iki arasında değişen on altı çocuk ile on iki hafta süren bir araştırma eğitimi projesi yürütülmüştür. Bu proje kapsamında çocukların tamamladıkları çalışmaların tamamına bu özel sayıda yer verilmiştir. Çalışmaları farklı düzeylerde akademik becerilere sahip çocuklar yürütmüştür. Bu durum çocukların tamamladıkları araştırmaların standartları açısından farklılık yaratmış olsa da, onların bu cesaretli çabalarını takdir etmek adına tamamlanan her çalışmaya bu sayıda yer verilmiştir. Eğitim programının ardından hem çocuklar hem de

çocukların aileleri ve öğretmenleriyle görüşülerek, programın çocukların akademik ve sosyal yaşamları üzerindeki etkileri belirlenmeye çalışılmıştır.

Araştırmacı Çocukların Önündeki Engeller

Çocukların katılımcı ve ortak araştırmacı sıfatıyla araştırmalarda yer almalarına (örneğin Johnson ve diğerleri, 1998; Jones ve diğerleri, 2002; Nieuwenhuys, 2001), çocuklar ve genç araştırmacılar olarak rollerine ilişkin artış gösteren alanyazına rağmen (Alderson, 2000; Boyden & Ennew, 1997; Hill, 1997; Kellett 2005) çocukların kendi bakış açılarından başlatıp sürdürdükleri kendi seçimleri olan araştırma projeleri oldukça nadirdir. Çocukların pek çoğunun kendi ampirik çalışmalarını tasarlayabilmeleri için gerekli olan araştırma bilgi ve becerilerine sahip olmamaları, bunun nedeni olarak düşünülebilir. Fakat, yaş bir engel olarak görülmemelidir. Günümüzde sosyal deneyimler olgunluk ve yeterlik için kronolojik yaştan daha güvenilir bir belirleyici olarak görülmektedir (Alderson, 2000; Christensen and Prout, 2002) ve çocukların yeterlikleri, yetişkinlerden “farklı” olsa bile yetişkinlerinkinden daha küçük olarak değerlendirilmemelidir (Waksler, 1991; Solberg, 1996). Yetişkinlerin pek çoğu bir eğitim almadan araştırma yapamaz. Çocukları birer araştırmacı olarak donatmanın önündeki engel onların yetişkin statüsünden yoksun oluşları değil, araştırma eğitimi eksiklikleridir. *Öyleyse onlara neden öğretmeyelim?*

İlköğretim Öğrencilerine Araştırma Sürecinin Öğretimi

Bilgi arama gibi bazı araştırma becerileri ilköğretim programları kapsamında teşvik edilir ve öğrencilerin çoğu okul “projelerini” tamamlar. Tipik bir okul projesi, bir konuyu ortaya çıkarmak için ilgili bilgilerin toplanması ve sunulması yoluyla “araştırır”. Bunun “ortaya çıkarma” kısmı önemli bir öğrenme amacıdır fakat çoğu zaman bu kısım yüzeysel olarak ele alınır, çocuklar ikinci el kaynaklara ulaşır. Hatta bunların pek çoğu belli bir düzene koyma süreç becerileri gerektiren ham veriler olmaktan daha çok önceden hazırlanmış bölük pörçük özet bilgileri içerir. Bu çeşit “ortaya çıkarma” projeleri, araştırmanın öğrencilerin öğrenmelerini ve kritik düşünme becerilerini geliştirebilecek esas öğelerini içermemektedir. Bunlara şu öğeler örnek olarak verilebilir:

- güvenilirlik çalışması;
- diğer insanların çalışmalarının dikkatlice değerlendirilmesi;
- etik konusunda duyarlılık;
- “ham” verilerin toplanması;
- çok boyutlu analizler;
- yeni bilginin genellenmesi.

Öğretmenlerin araştırma yöntemlerini öğrencilerine öğretebilmeleri için gerekli uzmanlık bilgi ve becerilerinden yoksun oluşları bir diğer engeldir.

Okullar ile üniversitelerin araştırma birimlerinin işbirliği yapması bu açığın kapatılmasında oldukça etkili olabilir. Üniversitelerdeki araştırmacılar sık sık çocuklardan, çocuklarla, çocuklar hakkında veri toplamak için okullarda bulunmaktadırlar, çocuklarda kendi araştırmalarını yapabilecekleri donanımı oluşturmak için değil.

Keller (2003; 2004) çocukların araştırma süreçlerini kullanabileceği etkili yolları araştırmış, özellikle çocuklar için düşünülmüş, farklılaştırılabilir bir araştırma eğitim programı tasarlamıştır. Program, bir dönem boyunca gerçekleştirilen haftalık ders dizini etrafında şekillendirilmiştir. Bunun, program dışı bir araştırma kulübü ya da sınıfta bir öğretim faaliyeti olarak uygulanması mümkündür. Bu eğitimlerde, araştırma sürecinin karmaşıklığını hafifletmek ve öğrencilerin temel ilkeleri benimsemelerini sağlamak için, bir dizi karşılıklı etkileşim gerektiren faaliyet ve oyun kullanılır. Anahtar araştırma terimleri seçilir, sözlük gibi bir dizin içinde verilir ve kavramların daha iyi kavranması için sıklıkla bu dizine başvurulur. Tasarlanan program dört bölümden oluşmaktadır:

1. Araştırma deseni:
  - i. Araştırma nedir?
  - ii. Araştırma ve gerçek arasındaki ilişki
  - iii. Farklı araştırma türleri
  - iv. Araştırma etiği
  - v. Diğer insanların araştırmalarından öğrenme
2. Verileri toplama teknikleri:
  - i. Gözlem teknikleri (katılnmalı gözlem ve sistematik gözlem)
  - ii. Görüşme teknikleri (yapılandırılmış, yarı yapılandırılmış, yapılandırılmamış, odak gruplar, anketler)
  - iii. Deney (değişkenlerin kontrolü, geçerliği belirleme)
3. Verilerin analizi:
  - i. Nitel (betimsel) verilerin kodlanması ve analizi
  - ii. Ölçme, ölçekleme, grafiksel ifadeler, kodlama ve nicel (sayısal) verilerin analizi
4. Yayma
  - i. Uygun izleyici kitlesini belirleme ve hedefleme
  - ii. Rapor yazmada açıklık ve düzen
  - iii. Video belgeseli gibi alternatif yayma tekniklerini kullanma
  - iv. Konferans sunu becerileri

Bir araştırma projesi yürütmenin sağladığı yararlar, öğrenciler tarafından ortaya konulan ve bu sayıda bazılarına yer verilen çalışmaların kalitesinden anlaşılabilir. Kişisel gelişim ve öğrenme becerilerinin transfer edilebilirliği gibi uzun vadedeki yararlarının belirlenmesi daha sistematik değerlendirmeleri gerektirmektedir. Araştırmanın ilk iki yılına katılan gruplardaki öğrenciler ve

velileri ile yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla değerlendirme amaçlı veriler toplanmıştır (Kellett, 2003 ve 2004). Yedi tema belirlenmiştir.

1. Öz saygı ve kendini değerli hissetmede artış
2. Kendine güvende yükselme
3. Transfer edilebilir çalışma becerilerinde gelişme
4. Kritik düşünme becerilerinde sivrilmeye
5. Daha etkili iletişim
6. Yaratıcılık ve bağımsız öğrenmenin belirginleşmesi
7. Bilgi tabanına özgün ve değerli katkı

Şahin ve arkadaşlarının (2009) uyguladıkları program sonrasında yaptıkları görüşmelerden elde ettikleri bulgular, Kellett'in (2003 ve 2004) belirlediği temalarla paralellik göstermektedir. Öğrenciler, öğretmenler ve veliler ile yapılan görüşmelerde şüphecilik, merak ve sorgulamada artış; günlük yaşantıda etik davranma hassasiyeti; hayata farklı ve geniş bakma; sorumluluk bilinci; problem çözmede farklı veri kaynaklarını kullanabilme; ders başarılarında iyileşme; her şeyin açıklanabileceğine olan inanç uygulanan araştırma eğitimi programının çocuklar üzerinde yarattığı etkiler arasında sıralanmıştır.

Sonuca Yansıyanlar

Uygun bir eğitim, yardım ve destek ile çocuklar aktif araştırmacılar olabilirler; kendi çalışmalarını tasarlayıp yürütebilirler. Çocukların çalışmalarının, araştırmacılar olarak onların yeterliklerine ve rollerine ilişkin mevcut varsayımlara meydan okumasını ve bu varsayımları tartışmaya açmasını umuyoruz. Bazıları bu çocukların araştırma çabalarını basite indirgeyebilir, yetişkinler konuyu çok daha geniş bir şekilde araştırabilirdi düşüncesiyle çocukların çalışmalarını görmezden gelebilir. Bu durum bazı önemli noktaların kaçırılmasından kaynaklanmış olabilir:

- Çocuklar, güç ve kuşak farkı nedeniyle yetişkin araştırmacılar için mümkün olamayacak yollar kullanarak kendi akran gruplarından yanıt almayı başardılar.
- Çocukların çalışmaları, gerçek bir çocuk bakış açısıyla çocuk ve çocukluk hakkındaki bilgi bütününe katkı sağlar.
- Çocuklar tarafından gerçekleştirilen, sahip oldukları araştırmaların yayımı çocuğun sesinin duyulmasının önemli bir aracıdır.
- Aktif araştırmacılar olarak elde edilen deneyim, öğrenme ve yaratıcılığı güçlendiren bir süreçtir.

Hepimiz, yetişkinler ya da çocuklar, eğer güdülenmişsek ve sahiplenme duygusuna sahipsek daha iyi öğreniriz. Öğrencilerin problem olarak gördüğü ya da ilgilendiği bir şey hakkında küçük bir özgün araştırmanın

tasarlanması, gerçekleştirilmesi ve yayılması her iki kavramı da somutlaştırır. Bu, öğrenmeyi artıran ve kullanmadığı takdirde onu hareketsiz kılacak becerileri geliştiren araştırmanın temel ilkelerinin benimsenmesi sürecidir. Bunun yanında, bu araştırma süreci, özgün proje tasarımları ve ilk elden kendilerinin elde ettikleri veriler yoluyla yaratıcı bir şekilde çalışmak için öğrencilere fırsatlar sunar. Yaratıcı öğrenme için potansiyel oldukça geniştir, gelecekte çok daha fazla ilköğretim öğrencisinin benzer fırsatlara sahip olması umulmaktadır.

Kaynakça

- Alderson, P. (2000). Children as researchers [Araştırmacı çocuklar]. In Christensen P, James, A. (Eds.), *Research with children* [Çocuklarla araştırma](pp. 241-257). Falmer Press: London.
- Boyden, J. & Ennew, J. (Eds). (1997). *Children in focus: A manual for participatory research with children* [Çocuklar odakta: Çocuklarla katılımlı araştırma kılavuzu]. Radda Barnen: Stockholm.
- Christensen, P. & Prout, A. (2002). Working with ethical symmetry in social research with children [Çocuklarla sosyal araştırmada etik anlayışla çalışma]. *Childhood*, 9, 4, 477-497.
- Hill, M. (1997). Participatory research with children [Çocuklarla katılımlı araştırma]. In *Child and family social work* (pp. 171-183). Blackwell: London.
- Johnson, V., Ivan-Smith, E., Gordon, G., Pridmore, P., & Scott, P. (Eds). (1998). *Stepping forward: Children and young people; participation in the development process*, [Bir adım ileri: Çocuklar ve genç insanlar; gelişim sürecine katılım] London: Intermediate Technology Publication.
- Jones, A., Jeyasingham, D., & Rajasooriya, S. (2002). *Invisible families: The strengths and needs of black families in which young people have caring responsibilities*. [Görünmez aileler: Sorumluluğu genç insanların yüklediği siyah ailelerin güçlü yönleri ve gereksinimleri]. Policy Press and Joseph Rowntree Foundation: Bristol.
- Kellett, M. (2003). *Enhancing pupils' learning skills through their engagement with research process*. [Araştırma sürecine katarak çocukların öğrenme becerilerini artırma]. Paper presented at Research in Practice Conference of Westminster Institute of Education, Oxford.
- Şahin, A. E., Ayan, M., Kızılkın, G. & Bıkmaz, Ö. (2009, Nisan). *Araştırmacı çocuklar*. Eğitimde İyi Örnekler 2009 Konferansı, Eğitim Reform Girişimi, Sabancı Üniversitesi, İstanbul'da sunulan bildiri.

Children as Researchers: Pedagogy and Praxis

Mary Kellett*
Ali E. Sahin**

Introduction

It is two decades since the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989) galvanised states around the world to rethink the status of children in society and apportion to them their due rights as human beings and child citizens. It is fitting, therefore, that in the twentieth anniversary year of this landmark charter the Eurasian Journal of Educational Research is featuring a special edition of research by children. The empowerment of children as researchers in their own right is a recent initiative that is gaining momentum and shifting our thinking towards a new research paradigm that values and celebrates the 'insider perspective' of children's eyes on children's worlds.

We have all been children once but this does not mean we understand what it is to be a child in the first decade of the 21st century. The mechanics of growing up, of negotiating transitions and rites of passage may bear some similarities but the contexts are entirely different. 21st century children are growing up in an era of radical doubt where the certainties of tradition are rejected and knowledge is contested (Parker, 1997). In our postmodern era, the expression of uncertainty is more challenging than accepting objective truths based on universal laws. This is because acceptance of objective truth removes all trace of personal responsibility. In expressing uncertainty we demonstrate a willingness to grapple with different perspectives and discourses - and take responsibility for them. Childhoods are changing, what it is to be a child is changing and children as researchers can promote adult understanding. They observe with different eyes, ask different questions - they sometimes ask questions that adults do not even think of -, have different concerns and immediate access to a peer culture where adults are outsiders. The research agendas children prioritise, the research questions they frame and the way in which they collect data are also quintessentially different from adults.

Children as researchers is a timely initiative given governments' foci on children's voice and their meaningful participation in decisions affecting them. In our busy lives, do we ever stop to consider what we, as adults, do

---

* Prof.Dr., Open University, UK.

**Asist.Prof.Dr., Hacettepe University, Ankara, Türkiye, alisahin@hacettepe.edu.tr

to develop our own learning, sharpen our own critical thinking skills? We might sign up for a philosophy course or try to engage with Stephen Hawkins' *A Brief History of Time* but many of us turn to research. The research process itself is greatly valued as an enhanced learning tool and whetstone for critical thinking. Why should children not benefit in a similar way? The impact for children is two-fold. Firstly, undertaking research enables children to set their own agendas and research issues that are important to them, generating new knowledge. Secondly, the process of engaging in research activity enhances learning and higher order thinking in a holistic and creative way. However, a principal barrier to children undertaking their own research is their lack of research knowledge and skills.

The Children's Research Centre (CRC) at the Open University, UK, focuses on optimal ways to develop children's research knowledge and skills and support children to undertake their own research. The CRC aims to minimise adult filters by shifting the balance to *supporting* rather than *managing* children's research (see <http://childrens-research-centre.open.ac.uk>). The CRC offers diverse groups of children a taught programme of research process followed by assistance to carry out research projects about aspects of their lives that concern or interest them. The centre supports a variety of outreach programmes with links to schools and community organisations. At the time of writing, its website is host to over a hundred research studies by children and young people. Ali E. Sahin, from Hacettepe University piloted the CRC training model in Turkish Notary Association Elementary School in Ankara. Sixteen children, aged from ten to twelve, participated in a twelve week programme of research training. All of the children's research from that project is featured in this issue along with some examples of 10 and 11 -year-olds' research from the CRC in the UK. We have not differentiated on ageability and we appreciate that there is a difference in the standards of the children's research but we wanted them as many as possible to have an opportunity to participate. Following the training programme, interviews were conducted with the children, with their teachers and the parents to find out the effects of the programme on the children's academic and social life.

Barriers to Children as Researchers

Despite increased involvement of children as participants and co-researchers (e.g. Johnson et al. 1998; Jones et al., 2002; Nieuwenhuys, 2001) and a growing body of literature on the role of children and young people as researchers (Alderson, 2000; Boyden & Ennew, 1997; Hill, 1997; Kellett 2005) it is still relatively rare for children to initiate and drive a research project of

their own choosing, from their child perspective. In part, this is because most children do not possess the research knowledge and skills to be able to design their own empirical studies. However, age need not be a barrier. Social experience is now viewed as a more reliable marker of maturity and competence than chronological age (Alderson, 2000; Christensen and Prout, 2002) and children's competence, while 'different' from adults' should not be regarded as 'lesser' (Waksler, 1991; Solberg, 1996). Many, perhaps most, adults would not be able to undertake research without some training. A barrier to empowering children as researchers is not their lack of adult status but their lack of research training. *So why not teach them?*

Teaching Research Process to Primary Pupils

Some research skills, such as information seeking, are encouraged across primary curricula and most pupils do undertake school 'projects'. A school project typically 'researches' a topic area by finding out, amassing and presenting information. The 'finding out' part of this is an important learning tool but it is frequently approached superficially and often children go to secondary sources – even pre-prepared 'summarised chunks' of information – rather than to raw data which require organisational processing skills. Nor do these kinds of 'finding out' projects include other core elements of research which can extend pupils' learning and develop critical thinking, such as:

- a scrutiny of validity;
- critical evaluation of other people's work;
- a focus on ethics;
- collection of 'raw' data;
- multiple layers of analysis;
- the generation of new knowledge.

A further obstacle is that many classroom teachers do not have sufficient specialist knowledge and skills to be able to teach research methodology to their pupils. Collaboration between schools and university research departments can be very effective in bridging this gap. University researchers are frequently to be found in schools albeit generally when they are collecting data 'on', 'with' or 'about' pupils not empowering them to become active researchers in their own right.

Kellett (2003; 2004) explored effective ways of engaging primary pupils in research process and designed a differentiable programme of research training (Kellett 2005) specially tailored for children. The programme is built around a series of weekly teaching sessions delivered over a term. These can be facilitated as an extra-curricular research 'club' or as class teaching. The training course uses a range of interactive activities and games to distil some

of the complexities of research process and to encourage pupils to engage in core principles. Key research terms are selected, given glossary-like prominence and frequently revisited so that concepts become increasingly familiar. The taught programme is divided into four parts:

1. Research Design:
  - i. What is research?
  - ii. The relationship between research and truth
  - iii. Different kinds of research
  - iv. Research ethics
  - v. Learning from other people's research
2. Data collection tools:
  - i. Observation techniques (participant observation and systematic observation in real and suspended time)
  - ii. Interview techniques (structured, semi-structured, unstructured, focus groups, questionnaires)
  - iii. Experiment (controlling variables, determining validity)
3. Data analysis:
  - i. Coding and analysis from qualitative (descriptive) data
  - ii. Measurement, scaling, graphical representation, coding and analysis from quantitative (numerical) data
4. Dissemination:
  - i. Identifying and targeting appropriate audiences
  - ii. Clarity and structure of report writing
  - iii. Use of alternative dissemination techniques e.g. video documentaries
  - iv. Conference presentation skills

Some of the benefits of engaging in research process can be seen in the quality of the studies being produced by pupils such as those featured in this issue. Identifying longer term benefits e.g. self-development and transferability of learning skills requires more systematic evaluation. Evaluation data have been collected via semi-structured interviews with pupils and their parents from participating cohorts in the first two years of the project (Kellert, 2003 and 2004). Seven themes were identified:

1. Raised self-esteem and sense of worth:
2. Increased confidence:
3. Development of transferable study skills:
4. Sharpening of critical thinking skills.
5. More effective communication.
6. Creativity and emergence of independent learning.
7. Original and valued contribution to knowledge:

The findings Sahin et. al. (2009) found out through the interviews following the programme are parallel with the seven themes identified by Kellet (2003 and 2004). Raised levels of curiosity, scepticism, and questioning; ethical sensitivity in daily life; looking to the life from wider and different perspectives; sense of responsibility; ability to use different sources of data in problem solving; ability improvements in course achievements; and a belief that everything can be explained are listed among the effects of the research training programme on the children.

Concluding Reflections

With appropriate training, help and support children of this age *can* become active researchers, designing and leading their own studies. We hope the children's studies will stimulate discussion and challenge some of the current assumptions about 'competence' and children's roles as researchers. Some might dismiss the research efforts of these children as simplistic and conclude that adults could have researched the topics much more extensively. This would be to miss several important points:

- The children succeeded in getting responses from within their peer group in a way that may not have been possible for adult researchers because of power and generational issues.
- Their work adds to the body of knowledge about children and childhood from a genuine child perspective.
- The dissemination of research carried out by them and, importantly, owned by them, is an important vehicle for child voice.
- The experience of participating as active researchers is an empowering process which enhances learning and creativity.

We all learn better - adults or children - if we are motivated and if we have a sense of ownership. The opportunity to design, carry out and disseminate a piece of original research about something that interests or concerns pupils embodies both of these concepts. It is the process of engagement in core principles of research which enhances learning and develops skills in pupils that might otherwise lie dormant in childhood. Moreover it presents opportunities for pupils to work creatively through original project design and primary, self-generated data. The potential for creative learning is extensive and it is hoped that many more primary pupils will have similar opportunities in the future.

References

- Alderson, P. (2000). Children as researchers. In Christensen P, James, A. (Eds.), *Research with children* (pp. 241-257). Falmer Press: London.
- Boyden, J. & Ennew, J. (Eds). (1997). *Children in focus: a manual for participatory research with children*. Radda Barnen: Stockholm.
- Christensen, P. & Prout, A. (2002). Working with ethical symmetry in social research with children. *Childhood*, 9, 4, 477-497.
- Hill, M. (1997). Participatory research with children. In *Child and family social work* (pp. 171-183). Blackwell: London.
- Johnson, V., Ivan-Smith, E., Gordon, G., Pridmore, P., & Scott, P. (Eds). (1998). *Stepping forward: Children and young people; participation in the development process*, London: Intermediate Technology Publication.
- Jones, A., Jeyasingham, D., & Rajasooriya, S. (2002). *Invisible Families: The strengths and needs of black families in which young people have caring responsibilities*. Policy Press and Joseph Rowntree Foundation: Bristol.
- Kellett, M. (2003). *Enhancing pupils' learning skills through their engagement with research process*. Paper presented at Research in Practice Conference of Westminster Institute of Education, Oxford.
- Sahin, A. E., Ayan, M., Kizilkan, & Bikmaz, Ö. (2009, April). *Children as researchers*. Paper presented at Good Examples in Education Conference of Education Reform Initiative, Sabancı University, İstanbul.

BASKI TALİMATI

ANI
YAYINCILIK

13/05/2009

KİTAP ADI	ÇOK ÖZEL SAYI
YAZAR ADI	Editör: A. Ekber ŞAHİN Mary KELLETT
SAYFA SAYISI	176
FORMA SAYISI VE KAĞIT EBADI	11
KULLANILACAK KAĞIT CİNSİ	
KİTAP BOYUTU	16X24
BASKI ADEDİ	..... Adet
KİTAP KAPAK KARTONU	
CİLTLEME ŞEKLİ	
GÖNDERİLDİĞİ MATBAA	SÖZKESEN OFSET
TESLİM TARİHİ	13/05/2009
ISBN NO	
BANDROL NUMARA ARALIĞI	
NOTLAR	

TESLİM EDEN
ANI YAYINCILIK

TESLİM ALAN

BASKI TALİMATI

ANI
YAYINCILIK

13/05/2009

KİTAP ADI	ÇOK ÖZEL SAYI
YAZAR ADI	Editör: A. Ekber ŞAHİN Mary KELLETT
SAYFA SAYISI	176
FORMA SAYISI VE KAĞIT EBADI	11
KULLANILACAK KAĞIT CİNSİ	
KİTAP BOYUTU	16X24
BASKI ADEDİ	..... Adet
KİTAP KAPAK KARTONU	
CİLTLEME ŞEKLİ	
GÖNDERİLDİĞİ MATBAA	SÖZKESEN OFSET
TESLİM TARİHİ	13/05/2009
ISBN NO	
BANDROL NUMARA ARALIĞI	
NOTLAR	

TESLİM EDEN
ANI YAYINCILIK

TESLİM ALAN

Çocukların Eğlencesi

Göktuğ Birsen*

Giriş

Hoşça ve neşe ile geçirilen toplantıya “eğlence” denir. Her çocuğun hoş vakitler geçirip eğlenmeye hakkı ve ihtiyacı vardır. Yeterince oyun oynayamayıp eğlenemeyen bir çocuk sağlıklı gelişemez. Farklı çevreler olduğu kadar çocukların farklı eğlence biçimleri vardır. Türkiye’de bu farklılık en çok kırsal ve kentsel kesim olarak görülür.

Kentte yaşayan çocukların oyun alanları dar ve çok sağlıksız. Yine de imkânları fazla ve eğlenmenin bin bir yolu var. Şehirlerin dört bir köşesine kurulan eğlence merkezleri, her sokak başında bulunan parklar çocukların eğlencesini destekleyen ve onlara yardım eden bir durum. Okullarda kurulan oyun sahaları, bilgisayar laboratuvarları gibi etkenler de çocuklara hem öğretici hem eğlendirici imkânlar sağlamaktadır.

Kırsal kesimlere baktığımızda ise oradaki çocukların da sağlıklı bir çevrede daha yaratıcı olduklarını ve eğlenmenin yolunu bulduklarını görüyoruz. Eğlenmek için dışarıdan gelen bir etken olmadığı gibi eğlenilecek araçları ve eğlence şeklini kendilerinin bulduğunu fark ediyoruz. Çamurla oynamak, şekiller yapıp onu güneşte kurutmak gibi, geceleri ay ışığında oynanılan saklambaç gibi... Bu da çocukların yaratıcılığını daha çok arttıran, kendi kendilerine yetebilmeyi öğreten, eksiklik gibi görünen ama aslında faydalı bir etken.

Araştırma Soruları

1. Okulumuzda çocukların eğlenmesi için ne gibi imkânlar var?
2. Okulumuzdaki 6 ve 7.sınıf öğrencileri nasıl eğlenmeyi tercih ediyor?

---

*Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaşı:12, E-posta: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

Yöntem

Ben bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullandım ve verileri görüşme tekniği ile topladım. Görüşmelerde yapılandırılmamış görüşme soruları kullandım. Araştırmamın birinci aşamasında öğretmenlerim ve okul yöneticilerimle; ikinci aşamasında ise okulumuzdaki 6. ve 7. sınıf öğrencileriyle görüşmeler yaptım. Görüşmelerim süresince kısa görüşme notları tuttum. Bunlar katılımcının cevapları ve görüşme süresinden oluştu. Katılımcıların isimlerini belirtmeyerek ve sonuçları çarpıtmadan sunarak araştırmamda etik davranmaya özen gösterdim. Verileri analiz ederken katılımcıların cevaplarını tek tek inceledim ve ulaştığım sonuçları değiştirmeden sundum.

Birinci Grup Görüşme Soruları

1. Öğrenciler için okulumuzda hangi eğlence imkânlarını hazırladınız?
2. Bu eğlence ortamlarını hazırlarken nelere dikkat ettiniz? Öğrenci görüşlerini aldınız mı?
3. Sizce öğrenciler bu eğlence ortamlarını düzenli tutuyorlar mı? Koruyorlar mı?
4. Oyun oynarken çıkabilecek bir sorun karşısında tedbiriniz var mı? (Hafif yaralanmalar vs.)

İkinci Grup Görüşme Soruları

1. Okulda eğlence ihtiyacınızı nasıl karşılıyorsunuz?
2. Okul dışında eğlence ihtiyacınızı nasıl karşılıyorsunuz?
3. Okuldaki eğlence imkânları yeterli mi? En eğlenceli olanlar neler? Daha neler olabilir?
4. Okulda ve okul dışında yeterince eğlenebildiğinize inanıyor musunuz? Evetse neden? Hayırsa neden?

Bulgular ve Yorumlar

Yaptığım araştırmada elde ettiğim bulgular ve sonuçlar şunlardır:

Bu araştırmanın verileri toplam 9 öğrenciden elde edilmiştir. İlk olarak okuldaki eğlence ihtiyacının nasıl giderildiğiyle ilgili katılımcılara soru yönelttim. Bu soruya çok değişik cevaplar aldım ve bunların en ilginç tarafı da çocukların büyük bir çoğunlukla bahçede dolaşp gezinmelerinin onların en çok eğlendikleri aktivite olmasıydı. Arka planda ise bahçede gezmekle

aynı oranda olan voleybol ve ip atlama aktiviteleri geliyor. Bunun ardından diğer aktiviteleri izleyen "futbol" yer almakta.

Bu bulgulardan öğrencilerin çoğunlukla eğlence anlayışlarının spora yönelik olduğu sonucuna vardım. Diğer eğlence imkânlarını pek de fazla kullanmadıklarını belirledim.

İkinci sorum ise öğrencilerin okul dışında nasıl eğlendiklerini bulmaya yönelikti. Verilen yanıtlardan çoğunlukla gezerek ya da bilgisayar oynayarak eğlendikleri sonucuna ulaştım. Bunları televizyon, sinema ve spor aktivitelerinin izlediğini buldum.

Bu bulgulara dayanarak öğrencilerin okul dışında daha çok teknoloji ile ilgilendikleri, sporu ise ikinci plana attıklarını söyleyebilirim.

Üçüncü sorum ise okuldaki eğlence aktivitelerinin öğrencileri ne kadar memnun ettiğine yönelikti. Öğrencilerin çoğu eğlence imkânlarını yeterli bulmadıklarını belirttiler ancak azımsanamayacak bir grup da bu imkânları yeterli buluyor. Eskiye nazaran okulda eğlence imkânları çok daha artmış durumda ve eski öğrencilerin yaşayamadığı ve fırsat bulamadığı birçok eğlence aktiviteleri şu an herkesi olmasa da okulda büyük bir öğrenci topluluğunu memnun etmekte.

Öğrencilerin ilave olarak istekleri ise futbol, voleybol sahası ve çocuk parkı yapımları.

Bu bulgulardan da anlaşılacağı gibi yine okul içinde eğlence anlayışı spora yatkınlık gösteriyor ve öğrencilere daha çok spor imkânı sunmak onların okula karşı bakış açısını değiştirip, okulu gözlerinde daha eğlenceli bir yer haline getiriyor.

Diğer sorum ise öğrencilerin okul ve okul dışında yeterli eğlenip eğlenmediklerine dairidi. Öğrenciler çoğunlukla memnun olduklarını belirtirken yine çok az bir farkla geride kalan grup memnun olmadıklarını belirtti. Memnun olmayan kısım, imkânın ve zamanın kısıtlı olmasından şikâyetçi. Pek de haksız sayılmazlar; okulda geçirilen zaman ve okul sonrası verilen proje ödevleri öğrencilerin vaktini yeterince doldurarak eğlenceye kısıtlı zaman bırakıyor. Bu kısıtlı zaman dilimi bir grup öğrenciye yeterli gelirken bir grup öğrenci de bu zamanın kendilerine eğlence için yetmediğinden şikâyetçi.

Son sorum ise bu eğlence zamanlarının çocuklara ne kazandırdığıyla ilgiliydi. Daha önceki yanıtlara dayanarak yaptığım yorumlarda söylediğim gibi, okulda eğlence çocukların çok büyük bir kısmını olumlu yönde etkiliyor. Okulu sevmelerini ve okula istekli gelmelerini sağladığı gibi

hemen hemen bütün öğrenciler notlarının da değişik aktivitelerle olumlu yönde etkileneceğini ifade ediyor.

Öğretmenlere yönelttiğim sorulara göre okulumuzda satranç masaları, pinpon masaları, basketbol sahası, top ve diğer oyunlar oynanabilecek boş alanlar, seksek çizgileri var.

Fakat öğrenciler bunların bir kısmını kullanıyorlar. Eğlence anlayışları pek farklı değil. Bu nedenle de bazı oyun alanları boş kalırken bazıları ise dolup taşıyor. Öğrenciler bu durumda daha yaratıcı olmalı. Bu eğlence ortamları hazırlanırken bazı öğrenci görüşleri alınmış fakat bir anket vb. uygulanmamış. Öğretmenlerin görüşlerine göre çocuklar genellikle eğlence ortamlarını koruyup düzenli tutuyorlar. Yöneticiler oyun oynarken çıkabilecek hafif yaralanmalar gibi sorunlara ilk yardım odasında tedavi ve nöbetçi öğretmenlerle çözüm buluyorlar.

Sonuçlar ve Öneriler

Yaptığım bu araştırmanın sonucunda şu kanıya vardım ki: Çocukların eğlence anlayışı okul içinde giderek spora doğru, okul dışında ise yine fazlaca spor yapsalar da giderek teknolojik aletlere doğru kayıyor.

Bu durumda alınacak önlemler önce aileye, sonra da okullara, basın ve medya kuruluşlarına düşüyor. Çocukların giderek spora doğru kayan eğlence anlayışı okullarda bu konu ile ilgili rehberlik dersinde çalışmalar yapılarak, yine bu konu ile ilgili seçmeli dersler uygulanarak, seminerler düzenlenerek değiştirilebilir.

Aileler bu konuda çocuklarına bilgi verebilirler; onlara yararlı, eğlenceli oyunlar öğretebilirler.

Basın ve medya kuruluşları bu konu hakkında seminerler, yazılar, reklamlar yayınlatabilir.

Böylece çocukların spora ve teknolojik aletlere doğru kayan eğlence anlayışı yararlı oyunlara doğru değişebilir.

The Amusement of Children

Göktuğ Birsen*

The assembly passed in joy nicely is called entertainment. Every child has a right of spending good time and every child is in need of amusement. A child who does not play games sufficiently and is not amused has not got a healthy developmental process and does not grow up healthly. Children have distinct entertainment styles like different environments. This distinction in Turkey seems as rural and urban society.

Even though their entertainment oppurtunities are so many and there is a million ways of entertainment, playing areas of children who live in towns are very narrow and unhealthy. Entertainment centers which are settled to all sides of cities, parks which are found on every street are cases which support the amusement of children and help them. Playing areas constructed in schools, computer laboratories are factors that provide educational and amusing oppurtunities for children.

If we focus on rural areas, we see that children there also are more creative in a healthy environment and found a way to entertain.

We distinguish that they found the means of entertainment and amusement styles such as playing mug, forming shapes and drying, leaving them under sunlight and hide and seek that is played in moonlight themselves in addition there is not a factor that comes from outside. This is a beneficial factor which seems as a deficit but an effectiveness indeed that increases creativity of children much more, teaching them to be self-sufficient.

Research Questions

1. What sort of oppurtunities are there in our school for entertainment of children?
2. How do children in 6 and 7th class prefer to have fun?

Method

In this study, I used qualitative research method and interview technique to collect data. I used structured interview questions during the interviews. At the first phase of my research I made interviews with my teachers and my school administrators. Then, at the second phase, I interviewed the students from sixth grade and seventh grade. I took short

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

notes during the interviews. Those included the answers of participant and the extension of each interview. I behaved ethically in my research by not revealing participant's names and presenting outcomes without distortion. I examined every answer of the participants to analyse data and presented the results accordingly.

The First Group Interview Questions

1. What sort of entertainment opportunities did you prepare for children in our school?
2. What did you pay attention to while you were preparing this entertainment environment? Did you get student views?
3. According to you, do students keep this entertainment environment in order? Do they protect the environment? Do they keep it tidy?
4. Do you have precautions against problems emerging while they are playing games? For examples, small injuries...?

The Second Group Interview Questions

1. How do you satisfy your entertainment need at school?
2. How do you satisfy your entertainment need out of the school?
3. Are entertainment opportunities sufficient at school? Which one of them are more enjoyable? What may be others?
4. Do you believe that you are amused enough at school and out of the school? If Yes, why? If no, why?

Findings and Comments

Here are my findings and results I found out in my research:

The data of this research is obtained from nine students. Primarily, I addressed a question to participants, about how the need of entertainment at school is satisfied. I took very different answers to that question and the most interesting aspect of these answers is that generally, taking a walk and hanging around the garden is the most amusing activity according to children. Furthermore, playing volleyball and jumping rope is also as enjoyable as hanging around the garden according to children. In addition, football follows these mentioned activities.

I concluded from these findings that students apprehension of entertainment is mostly inclined towards sports. I determined that they did not use so much other entertainment opportunities.

My second question was about to find how they entertain out of the school. I concluded from the answers given that mostly they amused by playing computer games or walking around. I found that watching television, cinema and sport activities follow those activities.

Based on these findings, I can say that students are commonly interested in technology and they pay less attention to sport out of the school.

My third question was about how much students were satisfied by entertainment activities at the school. Most of the students stated that entertainment opportunities are not sufficient whereas a group of students which cannot be regarded the number as too little see these opportunities as sufficient. Compared to former times, entertainment opportunities at school has increased as well as, not everybody but a large group of students is now pleased to have various opportunities which former students did not have and live.

Construction of football, volleyball fields and children's playgrounds are other additional demands of children.

Apprehension of entertainment at school is prone to sports with respect to these findings and presenting more sport activities to students is changing the view of them to school, as well as they see the school as a place which is more enjoyable.

My other question was concerning whether students enjoy enough at school and out of school or not. The group remained with a small difference pointed out that they had not been pleased while students mostly stated that they had been satisfied. The part which is not satisfied has a complaint about the limited time and opportunity. The time that students spend at school and the project homeworks are given to students after school fill the time limit of students sufficiently and leave a limited time for entertainment. A group of students have a complaint about running short of this time period to enjoy while this limited time period stretches to a group of students.

My last question was about what this entertainment time causes students to gain. As I mentioned in the comments that I made in terms of preceding answers, entertainment at school affects many students positive. It provides them to like school and come to school voluntarily. Moreover, all students almost express that their grades will also be affected positively by variant activities.

According to questions that I addressed to teachers, there are chessboards, ping-pong tables, basketball fields, free fields to play ball or various games, hopscotch lines at school.

However, students use some of them. Their apprehension of entertainment is not diverse. For that reason, some of the playing fields are very crowded while some of them is remaining free. Children should be more creative in this case. While these entertainment grounds has been establishing, some of the students' ideas have been considered but a survey has not been carried out. According to teachers, students usually protect and keep tidy their entertainment environment. Administration of school find solutions to problems such as mild injuries that emerge while children are playing. First aid room and surveillants are solutions that were found.

Results and Suggestions

When I finished this research, I concluded that students' apprehension of entertainment at school is prone to sports while their understanding of entertainment out of school is changing towards technological tools.

In that case, some precautions should be taken by families, schools, press and media establishments. Students' demands of sports to enjoy can be changed by doing practices about that subject in the guidance class at schools and also giving elective courses about this subject, holding symposiums.

Parents should give information to their children about that subject. They may teach them beneficial, enjoyable games.

Press- media institutions should publish seminars, articles, commercials about that subject.

Thus, the views of children about entertainment can be changed from sports and technological tools to more beneficial games.

İlköğretim Okullarında Matematik Konularının Öğrencilere Göre Zorluk Dereceleri

İrem Cansu Bozkaya*

Giriş

Matematik; aritmetik, cebir, geometri gibi sayı ve ölçü temeline dayanarak niceliklerin özelliklerini inceleyen bilimlerin ortak adı, riyaziyedir (TDK, 2008).

Altıncı sınıfta işlenecek olan matematik konuları genel adlarıyla; doğal sayılar, tam sayılar, çarpanlar ve katlar, kesirler, ondalık kesirler, yüzdeler, oran ve orantı, kümeler, doğru, doğru parçası, ışın, ölçme, istatistik ve olasılık, cebirdir (FDD yayınlar 6. sınıf, 2008).

Günlük hayatımızda matematikte dört işlemin bize yeterli olmasına karşı akademik bir kariyer için yukarıda sayılan matematik konularını öğrenmek gereklidir. Matematiğimizi iyi bir temele oturtmak için küçük yaşta beri iyi bir matematik eğitimi gerekmektedir. Fakat derslerde bazı konular anlaşılammakta ve sınav zamanına kadar önemsenmemektedir. Sınavdan önce öğrencilere araştırmamı uygulayıp, anlayamadıkları konuları belirleyerek yardımcı olabileceğime inanıyorum.

Araştırma Soruları

1. Derste dinlemekten sıkıldığımız matematik konuları neler?
2. Zorlandığımız matematik konuları neler?

Yöntem

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmadaki veriler araştırmacının hazırladığı görüşme soruları ile görüşme yapılarak toplanmıştır. Görüşme soruları üç yapılandırılmamış, iki yapılandırılmış sorudan oluşmuştur. Görüşme notları tutulmuştur. Verilerin analizi araştırmacı tarafından yapılmıştır. Araştırmada toplanan veriler başka amaçlar için kullanılmamış, araştırmada kimseye manevi ve maddi yönden

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

zarar verilmemiş, araştırma etiğine uygun davranılmıştır. 5 erkek 5 kız olmak üzere derslere ilgisiz olan öğrencilerle görüşülmüştür.

Bulgular ve Yorumlar

Araştırmamın sonucunda elde ettiğim bulgulara göre, matematik dersinde sıkılan öğrencilerin sayısının dört, sıkılmayanların sayısı beş, bazen sıkılanların sayısı ise ikidir. Bu bulgular matematik dersinde sıkılmayan öğrencilerin çoğunlukta olduğunu fakat azımsanmayacak kadar da sıkılan öğrencinin bulunduğunu ortaya koymaktadır. Matematik dersinde sıkılan ve sıkılmayan öğrencilerin dışında, "bazen" sıkılan öğrencilerin bulunduğu görülmektedir.

Araştırmamda öğrencilerin sıkılan bölümünden matematiği eğlenceli bulmadığını söyleyen iki öğrenci olmuştur, sıkılmayan öğrencilerden dört kişi de matematiği eğlenceli bulunduğunu söylemiştir. Araştırmama katılan bir öğrenci ise "sınıf konuşuyor" ifadesini kullanmıştır. Bu ifade bazı sınıfların çok konuştuğunu bize göstermiştir.

Araştırmama katılan öğrencilerden üç kişi çarpanlar ve katlar konusunda; iki kişi ebob-ekok konusunda; üç kişi ise cebir konusunda zorlandıklarını belirtmiştir. Ayrıca öğrencilerin işlenirken sıkıldıkları konularda zorlandıkları gözlemlenmiştir.

Öğrencilerin beşi matematiğin eğlenceli anlatımlarla daha zevkli hale getirilebileceğini söylemiştir. Bir öğrenci bilgisayar ve internet ile daha zevkli ders işlenebileceğini söylemiştir. Bir öğrenci ise derslerin sıkıcı olmasının sebebini arkadaşlarına bağlamış ve sınıfın hareketlerinin değişmesi gerektiğini söylemiştir.

Matematikte öğrencilerin zorlanma sebepleri çok fazla düşünce ile ayrılmıştır. Bu düşüncelerde iki kişi "konular sıkıcı" ifadesini kullanmıştır. Öğrenciler zorlandığı konularla ilgili ne yapılabilir sorusu karşısında, çoğunlukla tekrar ve eğlence ile baştan anlatım yollarını düşünmüştür.

The Degree of Difficulty of Topics in Mathematics for Students in Primary Schools

İrem Cansu Bozkaya*

Introduction

The common name of sciences which investigate features of quantities on the basis of number and measurement such as mathematics, arithmetic, geometry, algebra is mathematics (TDK, 2008).

Topics in mathematics which are studied in sixth grade are generally natural numbers, integers, factors, fractions, decimals, percentages, ratios, sets, line, segment, ray, measurement, statistics and probability, algebra (FDD Publications for grade six, 2008).

While knowing the four arithmetic operations is sufficient for us in our daily lives, it is necessary to learn the mathematics topics listed above for an academic career. In order to set a good base for our mathematics, we need a good mathematics education starting at an early age for a sound basis in mathematics topics. However, certain topics are not understood in classroom and neglected until the exam. I believe that I may help students by conducting my research before the exam in order to determine the topics which have not been understood.

Research Questions

1. What are the topics in mathematics that bore you when listening in the lesson?
2. What are the topics in mathematics that you have difficulty in?

Method

A qualitative research method is used in this research. Research data are collected through interviews based on the questions prepared by the researcher. Interview questions consist of three unstructured and two structured questions. Interview notes are taken. Data are analyzed by the researcher. Data which are collected in this research are not used for other purposes and nobody is given any harm, physically or morally; research ethics is considered. Five boys and five girls are interviewed among students who are disinterested in lessons.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

Findings and Comments

As a result of the research, I obtained the findings that four students are bored in class, while five are not bored and two of them are bored sometimes. These findings show that the students who are not bored in mathematics lessons constitute the majority but there are still a considerable number of students who are bored.

In my research, two of the bored students expressed that they do not find mathematics enjoyable, while four of the students who are not bored in mathematics said that they do find math enjoyable. One student who participated in my research used the expression “the class is talking”, showing that certain classes talk too much.

Three of the students who participated in my research, indicated the factors difficult for them, the subjects of the greatest Common divisor and the least common multiple were difficult for two students while three students said that algebra was difficult for them. It was observed that students have difficulties in topics, which were boring for them to listen in the classroom.

Five students expressed that amusing explanations would make mathematics more interesting. One student said that the usage of computers and internet would make the lessons more exciting. One student connected the reason why lessons are boring to the behavior of his/her classmates and added that this needs to be changed to establish order in the classroom.

The reasons why students have difficulties in mathematics are expressed by many different thoughts. Among these, two students used the expression “topics are boring”. When asked what could be done for these difficult topics, many students suggested repeating the explanations with games, in an amusing way.

“Hey, Dokuz Yaşındayım, Dört Yaşında Değil!”: Okulda Kendi Yaşından Küçük Görünmeye İlişkin Küçük Ölçekli Bir Araştırma

Anna Carlini*
Emma Barry*

Giriş

Sınıfımızda, kendi yaşından oldukça küçük görünen “Kaz” adında biri var. Bu özelliğın onu nasıl etkilediğini merak ettiğimizden dolayı bu konuya ilgi duyduk. Biz yaşımız bakımından ortalama bir görüntüye sahibiz; ne yaşımıza göre büyük ne de küçük gösteriyoruz. Bu nedenle Kaz gibi olmanın nasıl bir şey olduğunu hayal etmemiz bizim için oldukça zor. Ayrıca diğer çocukların, özellikle okul bahçesinde ona farklı davrandıklarını da fark ettik. Okulda kendi yaşından küçük gösteren başka çocuklar da var. Bunun araştırılmasının ilginç bir konu olabileceğini düşündük. Bunu araştırmaya karar verdik fakat araştırmayı sadece küçük bir ölçekte gerçekleştirebileceğimizi biliyorduk. Bu nedenle sadece iki çocuğa odaklanmaya karar verdik. Bu çocuklardan biri dokuz yaşında olan Kaz, diğeri ise beşinci sınıf öğrencisi olan 10 yaşındaki Rose (çocukların adları bu araştırma raporunda değiştirilmiştir). Bize göre her ikisi de altı yaş civarında gösteriyordu.

Her iki kıza gidip neyi araştırmak istediğimizi açıkladık. Kendilerini birkaç hafta süresince gözlemlerimize, ardından kendileriyle bir görüşme yapmamıza izin verip veremeyeceklerini sorduk. Her ikisi de kabul etti.

Yöntem

Verilerimizi toplamak için iki yöntem kullandık: gözlem ve görüşme. Bir hafta süresince teneffüslerde ve öğlen yemeği saatlerinde Kaz’ı gözlemledik. Gözlem yaparken gördüklerimizi kayıt cihazına sesli konuşarak kayıt ettik. Aynı şeyleri ikinci hafta Rose için yaptık. Daha sonra her ikisiyle görüşme gerçekleştirdik ve bunları da kaydettik. Yarı yapılandırılmış görüşme tekniğini kullandık Bir soru listemiz vardı. Bu

---

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 10, e-mail: childrens-research-centre@open.ac.uk

soruları her ikisine sormayı, aynı zamanda serbestçe yanıtlamalarını istedik. Onlar serbestçe yanıtlarken biz de elde etmek istediklerimize ulaşacaktık.

Bulgular

Gözlemler

Sesli kayıt notlarımızdan hergün olağan hale gelen şeylere baktık. Diğer çocukların kul bahçesinde bu iki çocuğa davranışlarını temalar altında gruplamaya başladık.

Kaz

Tema: Öpülmüş sarılacak bir bebek gibi davranılma

- Arkadaşları durmadan onu taşıdı (Kaz bundan hoşlanmış görünüyordu.)
- Arkadaşları durmadan Kaz'ı belinden tutup etraflarında sallayıp döndürdüler.
- Kaz defalarca kucaklandı (Grupta kucak sarılan başka kimse yoktu.)

Tema: Dikkat çekmek için çok çabalama

- Kaz grubundaki insanlara asılmaya devam etti.
- Kaz arkadaşlarının ellerine, kollarına yapışmaya devam etti.
- Kaz sık sık yüksek sesle bağırdı, eğer kimse önemsemediyse daha fazla bağrmaya başladı. Grupta en yüksek sesle bağırana Kaz'dı.

Tema: Onun küçük yapısı ile bağlantılı eylemler

- Kaz sık sık yere çömeliyor.
- Kaz boyun büküyor.
- Kaz arkadaşlarının sırtına bindi (neredeyse arkalarında saklandı).
- Eğer Kaz elim sende oyununda yakalandıysa, daha sık bağırdı. Sonrasında diğerleri, genellikle arkadaşları, onu kurtarmak için başkalarına gitmedikleri hızda doğruca ona yöneldiler.

Rose

Tema: Öpülmüş sarılacak bir bebek gibi davranılma

- Rose çokça havalara kaldırıldı.
- Rose çokça havada çevrildi.
- Arkadaşları Rose'u uzatma oyunu oynuyorlardı.

Tema: Dikkat çekmek için çok çabalama

- Rose durmadan insanlara yapıştı.
- Rose dikkatlerini çekmek için insanları uzaklara çekti.

- Rose durmadan insanların kollarına asılıp, onları çekti.
- Rose, gruptaki herkesten daha çok bağıyordu.

Tema: Onun küçük yapısı ile bağlantılı eylemler

- Elim sende oynarken Rose'un peşine diğerlerine olduğu kadar düşülmedi.
- Rose, görevi almaya çalıştığında çoğunlukla görmezden gelindi.
- Rose konuşurken gruptan başka biri konuşmaya başlarsa insanlar Rose'u bırakıp diğer kişiyi dinlemeye başladı.
- Rose durmadan koştu, bundan kimse rahatsız olmadı. Belkide çok küçük olduğundan, sanırım kimse onun koştuğunu fark etmedi.
- Rose durmadan eğilip durdu.

Görüşmeler

Yarı yapılandırılmış görüşmelerde her iki kıza da bazı sorular sorduk.

- Kaç yaşındasın?
- İnsanlar seni genellikle kaç yaşında sanıyor?
- Kendi yaşından küçük görünmek seni kızdırıyor mu?
- Kendi yaşından küçük göstermenin iyi tarafları var mı?
- Kendi yaşından küçük göstermenin kötü tarafları var mı?
- Kendi yaşından küçük göstermen arkadaşlıklarını etkiliyor mu?
- Küçük yapından dolayı seni hiç hırpalayan oldu mu?

Gözlem notlarımıza dayanarak, kucaklanıp savrulmaktan, çevrilmekten, diğer çocuklardan daha gürültücü olmaktan hoşlanıp hoşlanmadıkları gibi soruları da sorduk. Her iki kız da altı yaş civarında göründüklerini düşünüyorlar. Kaz bu durumdan özellikle hoşlanmamış görünmüyordu. Bunun pek iyi ve kötü tarafı olduğunu söyledi:

"Dükkâna gittiğimde fazladan lollipos alıyorum"

Rose ise bu durumdan rahatsız görünüyordu. Bu durumun sadece bir avantajının olabileceğini düşünüyor: Kreş gibi büyük çocuklar için yasaklanan yerlerde oyuncaklarla oynayabilme. Fakat pek çok kötü tarafının olduğunu söyledi.

Rose: Bir defasında biri kız kardeşimin benden büyük olduğunu düşündü, kardeşim bunu doğruladı.

Görüşmeci: O an sen kaç yaşındaydın?

Rose: Sekiz.

Görüşmeci: Kardeşin kaç yaşındaydı?

Rose: Altı.

.....

Rose: Tabii ki kız kardeşiniz size gülerse kızabilirsiniz.

Görüşmeci: Kız kardeşin senden daha mı iri?

Rose: Sadece birkaç santimetre.

Kızların hiçbiri bu durumun arkadaşlıklarını etkilemediğini çünkü arkadaşları onları ne kadar iri oldukları için değil, sadece bu hallerinden dolayı sevdiklerini düşünüyorlar. Her ikisi de kendilerinden çok daha uzun boylu kızlar tarafından hırpalanmışlar. Kaz kendi yaşında kızlar tarafından, Rose ise kendinden iki yaş küçük, buna rağmen daha uzun kızlar tarafından hırpalanmış. Bu hırpalanma işi onlar yedi yaşındayken olmuş fakat o günden beri bir daha da olmamış. Okul bahçesinde durmadan havada çevrilme hakkında sorduğumuzda, bundan hoşlandıklarını fakat bebek gibi kapıp kucaklanmayı sevmediklerini söylediler.

Sonuçlar

Sadece iki kız gözlemleyip, onlarla görüşme yapmış olsak da hiç beklemediğimiz bazı şeyler de dâhil olmak üzere pek çok şey bulduk. Okul bahçesinde diğer çocukların her ikisine yönelik davranışlarında bazı benzerlikler olduğunu fark ettik. Küçük yapılarından dolayı onlara bebek gibi davranıyorlardı.

Kaz ve Rose havada savrulmaktan hoşlanıyor görünüyorlardı fakat kapıp kucaklanmaktan, bebek muamelesi görmekten değil. Her ikisinin de bağırarak dikkat çekme şekli benzerlik gösteriyordu. Bu durumun küçük yapılarından dolayı diğerleri tarafından fark edilmemişlerinden olabileceğini düşündük. Diğer pek çok çocuk yaşlarından küçük görünmemelerine rağmen hırpalanmış olsa da Rose'un kendisinden iki yaş küçük çocuklar tarafından hırpalanması bize çok ilginç geldi. Böyle olması onu daha da incitmiş olmalı. Belki de kendinden küçük çocuklar tarafından hırpalandığını başkalarına söyleyebilmek daha zordur çünkü bu durumdan dolayı utanç duyabilirsiniz.

Bu araştırmayı yapmaya başladığımızda çok deneyimli araştırmacılar değildik. Bu araştırmayı yeniden yapsak daha iyi yapabiliriz çünkü görüşmeleri daha iyi yapabiliriz, bize daha fazla bilgi sağlayabilecek daha açık uçlu sorular sorabiliriz. Eğer bunu bir daha yapıyor olsak erkeklerin de dâhil olduğu daha çok sayıda kişi üzerinde yapardık. Böylece erkekler arasında ve erkelerle kızlar arasında benzerlikler olup olmadığına bakabilirdik. Bu sadece küçük ölçekli bir proje olsa da biz hala ortaya

ıkaramadıđımız ilginç şeylerin olabileceđini dűřünüyoruz. Yařlarına gűre oldukça kűk gűrűnen çocuklar izlenerek ortaya çıkarılabilecek şeyler bulunabilir:

- Diğer ocuklar tarafından sıklıkla havada çevriliyorlar mı?
- Kendilerinden kűk çocuklar tarafından hırpalanıyorlar mı?
- Fark edilmek için yűksek sesle bađırma gibi stratejileri var mı?
- Daha kűk gűrűnmenin dezavantajdan daha fazla avantaj yarattıđını mı dűřünüyorlar?

Eđer yetiřkin arařtırmacılar bizim konuyu arařtırmıřlarsa bizim bulduklarımızı bulup bulmadıklarını merak ediyoruz. Yetiřkinlerin gűrűřme yapmada daha deneyimli olabileceklerini dűřünüyoruz. Fakat diđer taraftan, Rose ve Kaz ile aynı yařta olduđumuzdan dolayı, onların bize sűylediklerini yetiřkinlere sűylemeyebileceklerini dűřünüyoruz. Örneđin, Rose, bir yetiřkine kendinden kűk biri tarafından hırpalandıđını sűylemeyebilir. Bizim yařtaki çocukların teneffűslerde oynadıkları oyun tűrlerini bildiđimizden dolayı farklı ya da olađan olmayan bir şey varsa bunu kolayca gűrebiliriz. Gelecekte bu konuyu tekrar ele alıp daha geniř bir şekilde arařtırmayı umuyoruz.

'Hey, I'm Nine Not Six!': A Small-Scale Investigation of Looking Younger than Your Age at School

Anna Carlini and Emma Barry*

Introduction

We were interested in this subject because there was somebody in our class, Kaz, who looked much younger than her age and we wondered how this affected her. We are both average size for our age and so it's hard for us to imagine what it must be like for Kaz. Also, we had noticed that other children responded differently to her, particularly in the playground. There were other children in the school who also looked a lot younger than their age and we thought this would be an interesting topic to research. We decided to investigate this but knew that we could only do this on a small scale so we decided to focus on just two pupils, one in our class, Kaz, aged 9, and another in a different Year 5 class, Rose, aged 10 (their names have been changed for this report). In our opinion they both looked about six years old.

We approached both girls and explained to them what we wanted to investigate and asked whether they would be willing for us to observe them for a few weeks and then interview them. They both agreed.

Methodology

We used two methods to collect our data, observation and interview. During break times and lunch times we observed Kaz for a period of one whole week and made notes into a dictaphone as we watched. We then did the same for Rose during a second week. Then we interviewed each of them and taped the interviews. We used a semi-structured interview technique in that we had some set questions we wanted to ask both of them but also wanted them to be able to respond freely so that we could pick up on things as they answered.

---

* Children's Research Centre-UK, Age, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

The Findings

Observations

From our dictaphone observation notes we looked at things that kept happening each day and started grouping these together, into 'themes' of the way other children responded to them in the playground.

Kaz

Theme: Being treated like a cuddly doll

- Her friends kept picking her up (Kaz seemed to like this)
- Her friends kept swinging and twirling Kaz around (holding Kaz around her middle)
- Kaz was being hugged quite a lot (no-one else in the group was being hugged)

Theme: Trying hard to get attention

- Kaz kept hanging onto people in her group
- Kaz kept gripping onto friends' hands and arms
- Kaz often shouted loudly and if nobody took any notice she shouted louder and louder. She was shouting the loudest in the group.

Theme: Actions linked to her small size

- Kaz was often crouching down low to the ground
- Kaz was ducking
- Kaz was hanging onto friends from behind (almost hiding behind them)
- If Kaz got 'caught' in the tag game she yelled more often (and more loudly) than the others to get free and usually friends came straight away to get her free - more quickly than any of the others

Rose

Theme: Being treated like a cuddly doll

- Rose got picked up quite a lot
- Rose got twirled round a lot
- Friends were playing at trying to 'stretch' Rose

Theme: Trying hard to get attention

- Rose kept clinging onto people
- Rose tried to pull people away to get their attention
- Rose kept hanging onto people's arms and pulling them
- Rose was yelling a lot louder than anyone else in the group

Theme: Actions linked to her small size

- When playing tag, Rose didn't get chased as much as the others
- If Rose tried to 'take charge' most ignored her
- If another person in the group started talking when Rose was talking the others ignored Rose and started to listen to the new person
- Rose kept running off and nobody bothered about her and I think nobody noticed that she had run off - this might have been because she was so much smaller
- Rose kept 'ducking' a lot

Interviews

In the semi-structured interviews we asked some core questions to both girls.

- How old are you?
- How old do people usually mistake you for?
- Does looking younger than your age upset you?
- Are there any good things about looking really younger than you are?
- Are there any bad things about looking really younger than you are?
- Does looking younger than you are affect your friendships?
- Do you ever get bullied because of your size?

We also asked some questions from our observation notes such as whether they liked being picked up and swung round and about them shouting louder than the other children did.

Both girls thought they looked about 6. Kaz didn't seem to be particularly upset by this and saw more advantages than disadvantages:

'when I go to the fish and chip shop I get lollipops'.

But Rose did seem bothered by this. She could only think of one advantage - being able to play with toys where older children were usually banned, like crèches - but said there were 'loads of disadvantages':

Rose: Once somebody mistook my sister for being older than me and my sister said yes.

Interviewer: How old were you at the time?

Rose: Eight.

Interviewer: And how old was your sister?

Rose: Six.

...

Rose: Well you'd be angry if your little sister laughed at you.

Interviewer: Was your little sister bigger than you?

Rose: Only a couple of centimetres.

Neither of them thought that this affected their friendships because their friends liked them for who they were not how big they were. Both of them had been bullied by girls a lot taller than them. In Kaz's case this was by girls of her own age and in Rose's case this was by girls who were two years younger (although still taller than her). The bullying happened when they were both seven but has not happened again since then. When we asked them about being swung round a lot in the playground they both said they liked this but that they didn't like being picked up as this felt like being 'babied'.

Conclusions

Even though we only observed and interviewed two girls we found out quite a lot of things and also some things that we hadn't expected to find out. There were some similarities that we noticed especially the way other children responded to them in the playground, in treating them sort of like dolls because of their small size. Kaz and Rose seemed to like the nice parts of this like being swung round but not being picked up and babied. There were also similarities in the way both girls seemed to need to yell loudly to get attention. We think this might be because of their small size and that they find it harder to get people to notice them. Although lots of other children who aren't small for their age get bullied what was interesting was that Rose got bullied by children who were two years younger than her and this must hurt even more and perhaps make you less able to tell anyone about it because you feel embarrassed that it's someone younger than you doing the bullying.

We weren't very experienced researchers when we started doing this and if we could do it all over again we think we would do it better because we would be better at interviewing and ask more open questions that give us more information. Also if we were to do it again we would need to do this with larger numbers and with boys as well, so that we could see if there were any similarities between boys and across both boys and girls. Even though this is only a small project we still think there are some interesting

things that it has uncovered that could be followed up with other children who are also very small for their age:

- Do they get picked up and swung round a lot by other children?
- Do they get bullied by younger children?
- Do they have strategies for getting noticed like shouting loudly?
- Do they feel there are more advantages than disadvantages in looking younger?

We have been wondering whether adult researchers would have found out what we did if they had investigated this topic. We think they would have been more experienced at interviewing but on the other hand Rose and Kaz might not have told them as much as they were prepared to tell us because we are the same age as them – for instance Rose might not have told an adult about being bullied by someone younger. Also because we are used to the kinds of games that our age play at breaktimes we can more easily see if something is different or unusual. We hope to be able to return to this topic and investigate it more widely in the future.

Ev Ödevlerinizi Yaparken Kimlerden Yardım Alıyorsunuz?

Mehmet Batuhan Çam*

Giriş

Ev ödevi, okul saatleri dışında evinde yapması ve bitirilmesi istenen ödevlere verilen genel addır (www.tdksozlugu.com).

Ben ev ödevlerimi yaparken bazen zorlanıyorum. Bana ev ödevlerimi yaparken zorlandığımda genellikle annem yardımcı olmaya çalışıyor. Özellikle zorlandığım ödevler olduğunda keşke öğretmenler hiç ödev vermeseler, evde ders çalışmak zorunda kalmasam diyorum.

Bu araştırmayı, öğrencilerin ödevlerini yaparken karşılaştıkları güçlükleri ve kimlerin yardımcı olduğunu ortaya çıkarmak amacıyla yaptım.

Araştırma sorularını;

1. Evde ödevlerine kimler yardım ediyor?
2. Ödevlerine yardım edilmeli midir?
3. Ödevlerine yardım edildiğinde sence başarın artıyor mu?
4. Ödevlerine kimin yardım etmesini istersin?
5. Ödevlerine nasıl yardımcı oluyorlar? olarak belirledim.

Yöntem

Bu araştırmada nicel yöntem kullanılmış; araştırmanın verileri araştırmacının geliştirdiği anket yoluyla toplanmıştır. Araştırmanın katılımcıları Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu evreninden, örneklem olarak 1 ve 2.sınıf öğrencileridir. Toplam 20 öğrenci anket sorularını yanıtlamıştır. Araştırma yapılırken etik kurallara uyulmuştur. Araştırmanın sonuçları kötü bir amaçla kullanılmamış, saptırılmamış, katılımcıların kimliği deşifre edilmemiştir

Bulgular ve Sonuçlar

Anketimin onunu birinci sınıf, onunu ikinci sınıf öğrencilerine uyguladım. Birinci soruma (Evde ödevlerime kimler yardım ediyor?) yanıt veren öğrencilerden 3 tanesi annesinin, 3 tanesi babasının, 11 tanesi ise kimsenin yardım etmediğini belirtti.

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 10, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

İkinci soruya (Ödevlerine yardım edilmeli midir?) 2 öğrenci mutlaka yardım edilmelidir; 4 öğrenci yardım edilmemelidir; 14 öğrenci güçlük çekildiğinde yardım edilmelidir diye yanıtlamıştır.

Üçüncü soruya (Ödevlerine yardım edildiğinde sence başarı artıyor mu?) 10 öğrenci daha başarılı olduğunu, 7 öğrenci başarısında değişiklik olmadığını, 3 öğrenci daha başarısız olduğunu belirtmiştir.

Dördüncü soruya (Ödevlerine kimin yardım etmesini istersin?) 5 öğrenci annesinin, 1 öğrenci babasının yardımcı olmasını; 14 öğrenci ise kimsenin yardımını istemediğini belirtmiştir.

Beşinci soruda (Ödevlerine nasıl yardımcı oluyorlar?) 16 öğrenci yardımcı olan kişilerin konuyu tekrar anlattıklarını, 4 öğrenci sadece ipucu verdiklerini belirtmiştir.

Bu veriler ışığında genel olarak öğrenciler güçlük çektiğinde yardım edilmesini istediklerini, yardımcı olduğunda daha başarılı olduklarını söylemişlerdir.

Kaynaklar

www.tdksozlugu.com

When You Are Doing Your Homework, From Whom Do You Get Help?

Mehmet Batuhan am*

Introduction

Homework is a general name given to works that are required to be done and finished at home on out of school time. www.tdksozlugu.com

While I am doing my homework, sometimes I have difficulty. Generally, my mother tries to help me when I have difficulty in doing my homework. Especially, when there are homework that I have difficulty in, I say that I wish teachers would not give any homework and I am not obliged to study at home.

I made this research with the aim of revealing difficulties with which students encounter when they do their homework and from whom they get help.

I determined the research questions as:

1. Who does help your homework at home?
2. Is it necessary to help your homework?
3. Does your success increase when you get help?
4. From whom do you want to get help?
5. How do they help your homework?

Methodology

In this research in which quantitative method is used, the data were collected by using survey method developed by researcher. Participants are the 1st and 2nd grade students of Turkey Noterler Birliği Elementary School. Totally, 20 students answered the questions of research. Ethical codes were taken into account during the research. The results of research were not misused, misguided and the identities of participants were not revealed.

Findings and Results

I applied ten surveys to juniors and ten to sophomores. From students who answered my first question (Who does help your homework at home?), 3 of them said their mothers, 3 said their fathers and 11 of them said that no one helps them.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 10, e-mail: info@noterlerbirligi.k12.tr

For the second question (Is it necessary to help your homework?) 2 students answered that absolutely help is necessary, 4 students answered that help should not exist and 14 students answered that help is necessary when there is difficulty.

For the third question (Does your success increase when you get help?) 10 students said that they are more successful, 7 students said that there is no change and 3 students said that they are more unsuccessful.

For the fourth question (From whom do you want to get help?) 5 students said his/her mother, 1 student said his/her father and 14 students said they don't want to get help from anyone.

For the fifth question (How do they help your homework?) 16 students said that people who help them explain the subject again, 4 students said that they just give a clue.

In the light of these data, generally students said that when they have difficulties, they want to get help and when they got help, they are more successful.

Bibliography

www.tdksözlüğü.com

Çocukların Yakın Akrabalarını Tanıma Düzeyleri

Eminenur Çınar*

Giriş

Akraba ilişkilerimize ne kadar önem veriyoruz? En fazla kaçınıc dereceden akrabalarımızı tanıyoruz? Eskiden akraba sözcüğü çok büyük anlam ifade ediyordu. Ama şimdi ne ifade ediyor? Büyük şehirde yaşayan bireyler eskisi gibi akrabalarına önem veriyorlar mı?

Akrabalar, kan ve evlilik bağıyla birbirine bağlı olan kimselerdir. (TDK, 2008) Kan yoluyla denildiği için aslında çok sayıda akrabamız vardır. Ama bunlara yakınlığımız derece derecedir. Genellikle insanların akrabalarının birinci veya ikinci dereceden sonrasını tanımadıklarını ve fazla önemsemediklerini düşünebilir miyiz? Tanıyorlarsa da bu tanıma oldukça sınırlı mıdır? Tanımadan kasıt; isim bilme, nerede yaşadığını bilme, az da olsa görüşmüş olma ve hakkında en alt düzeyde bilgilere sahip olmaktır. Bu kadar basit ama önemli sayılan bu bilgileri ve özellikleri bilir miyiz? Çocuklara öğretilir mi ve çocuklar bunları merak eder mi? Küçük yerleşim yerlerinde ilişkiler daha kuvvetli, görüşme imkânı daha fazla olduğundan tanımanın da aynı oranda daha çok ve daha kolay olduğunu düşünürüz. Peki, öyle midir? Büyük şehirlerde bu kolaylığın bulunmadığını, ilişkilerin kuvvetli olmadığını düşünürüz. Gerçekten öyle midir?

Bu araştırmanın amacı; çocukların birinci dereceden sonraki akrabalarını tanıyıp tanımadıklarını; tanıdıkları var ise anne tarafından olanları mı, baba tarafından olanları mı tanıdıkları ve akrabalarını tanımaya ihtiyaç duymadıklarını; büyük şehirlerde ve küçük yerleşim yerlerinde yaşayanların akraba ilişkileri arasında fark olup olmadığını anlamaktır.

Araştırma Soruları

1. Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu altıncı ve yedinci sınıf öğrencileri birinci dereceden sonraki akrabalarını tanıyorlar mı? Tanıyorlarsa kimleri tanıyorlar?
2. Tanımaya ihtiyaç hissetmişler mi veya hissediyorlar mı?

Yöntem

Araştırmada nitel araştırma tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın verileri araştırmacının geliştirdiği görüşme soruları ile toplanmıştır. Verilerin analizi görüşme sonuçlarına göre yapılmıştır. Araştırma için Türkiye Noterler Birliği İ.Ö.O' nun altı ve yedinci sınıflarında okuyan toplam dokuz öğrenci

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

seçilmiş ve görüşme soruları bu kişilere uygulanmıştır. Araştırmada kimseye maddi ya da manevi zarar verilmemiş, etik davranılmıştır.

Bulgular ve Yorumlar

Katılımcıların hepsinin birinci ve ikinci dereceden akrabaları var. Genellikle akrabalarıyla sık sık görüşüyorlar ama azımsanamayacak derecede ayda bir ve yılda bir görüşme dereceleri de mevcut. Görüşme uygulanan öğrencilerin hepsi tanıdıkları akrabalarını görmüşler ve konuşmuşlar. Sekizi de isimlerini biliyor. Katılımcıların dördü de birinci dereceden akrabalarının özelliklerini biliyor.

En çok önemsenen akrabalar; teyze, dayı, amca, anearne, dede, hala, babaanne, büyükbaba, kuzenler. Önemstedikleri akrabalarını önemsemelerine etken olarak üç kişi daha çok görüşmemiz; iki kişi bana daha çok ilgililer; iki kişi de sırlarımı paylaşıyorum cevaplarını vermiş.

Öğrencilerin beş tanesi tanımadıkları akrabalarını tanımaya ihtiyaç duyarken, dördü duymuyor. Tanımaya ihtiyaç duyan öğrencilerden dördü araştırıyor. Ama hepsi anne - babaya soruyor. Yani anne-babalar, çocukların akraba ilişkileri üzerinde büyük söz sahibidir. Tanımak için ziyaret eden ve konuşan bir kişiyi de görmek mümkün. Tanımaya ihtiyaç duymayanlar ihtiyaç hissetmediklerini ve bunun yanında akrabalarının çok uzakta olduklarını, ayrıca yeterli bilgiye sahip olduklarını da belirtmişler.

Araştırmamda beklediğimden daha iyi sonuçlar elde ettim. Akraba ilişkilerinin önemsendiğini gördüm. Katılımcıların hepsi akraba ilişkilerinin çok önemli olduğunu ikinci plana atılmaması gerektiğini belirtmişler. Sık sık görüşülmeli ve daha iyi tanınmalı diyen bir kişi de mevcut.

22 tane baba tarafı akraba, 16 tane anne tarafı akrabasının tanınmadığı belirtilmiş. Bu da anne tarafıyla daha çok görüşülmesinden kaynaklanıyor olabilir. Hala oğlunu tanımayan bir kişi, hala kızını tanımayan bir kişi mevcut.

Sonuçlar ve Öneriler

Sonuçlar

Anne-baba çocukların akraba ilişkileri üzerinde büyük söz sahibidir. Genellikle baba tarafı akrabalar tanınmıyor. Tanımaya ihtiyaç duyanlar genellikle araştırıyor ve anne-babaya soruyor.

Öneriler

Aileler çocuklarını teşvik etmeliler ve akrabalarını tanımaya çalışan bir çocuğun sorduğu soruyu düzgünce açıklamalıdır. Akrabalarla sık sık görüşmeli ve onları çocuklarıyla tanıştırmalıdır. Çocuklar akrabalarını tanımaya çalışmalı ve akrabalarına hep bağlı olmalı. Akraba ilişkilerini önemsemeliler. Özel akraba günleri düzenlenmeli, anne ve baba tarafları eşit olarak tanıştırılmalı. Düğün, bayram vb. zaman ve yerlere, yani akrabaların bulunduğu ortamlara gidilmeli.

Children's Level of Recognizing their Close Relatives

Emine Nur Çınar*

Introduction

How much do we care for relations with our relatives? Do we know how many of our relatives? Once upon a time, the word of "relative" meant a lot but what it does it really mean now? Do people who live in big cities give importance to their relatives in the way that it used to be in the past?

Relatives, are the people who are connected with blood or wedlock (TDK 2008). As it is said "with blood" actually we have lots of relatives. But closeness of them is gradual. Can we say that people usually do not recognize and care for other than their first degrees and the seconds? If they do recognize, is this too limited? As we say recognize, it refers to, having the most limited knowledge of his/her name, where he/she lives, and his/her very low level of information also even it is not frequent, to be met sometime. Can we know those easy information and characteristics? Can we teach those to children and do they wonder about them? We think that recognizing relatives in small towns is easy in as much that the relations are stronger and coming together is easier? Is that so? We think that there is no opportunity to meet easily and the relations are not strong in big cities? Is this really true?

This research study aims to understand if children know their relatives further than next-of kins or not. If they know, which side those relatives belong to mother or father? Also it aims to find, Do they need to recognize their relatives and Is there a difference between children living in big cities and small towns?

Research Questions

1. In T. Noterler Birliği Elementary School, do sixth and seventh grade students know their relatives further than next-of-kins? If they do, who are they?
2. Did or do they feel they need to know them?

Method

Qualitative research methodology is used in this study. Data were collected with the questions which were written by the researcher. Data analysis was made according to answers. Nine sixth and seventh grade students taken from T. Noterler Birliği Elementary School were selected and the interview questions

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

were applied to these students for this research. Nobody was harmed materially or spiritually during this research and it was behaved ethically.

Findings and Interpretations

All of the participants have first and second level of relatives. They meet with them frequently once a month or once a year. All of the attendants met and spoke to their relatives. Eight of them know relatives' names and four of them know first level of relatives' characteristics.

Most cared relatives are; aunts, uncles, grandparents and cousins. According to reasons to care for those relatives; three of the participants said that they met more frequently, two of the participants said that those relative care them much and two of the participants said that they can share secrets with them.

Five of the participants are in need of recognizing their relatives but four of them are not. Four of the attendants who are in need of recognizing try to explore their relatives but all of them ask their parents for the answers. So parents have a great role on relative relations. Also there is one participant who visits relatives to recognize. The attendants who are not in need of recognizing relatives say their relatives live far away and they do not have much information.

I have greater results from the research than I expected. I learnt people care for relative relations. All of the participants indicated that relative relations are important and not to be in second place. And there is one attendant saying relatives should meet frequently.

Participants indicated that they do not know 22 father side relatives and 16 mother side relatives. This can be occurred from that people meet with mother side more frequently. There is one participant who does not recognize his/her son of aunt and also one attendant who does not know daughter of his/her aunt.

Results and Suggestions

Results

Parents have a great role on children's relations with relatives. Mostly father side relatives are not recognized. Attendants who are in need of recognizing try to explore and ask parents for information.

Suggestions

Parents should encourage their children and answer all the questions that they ask about relatives. They should meet with relatives and introduce their relatives with children. Children should try to know their relatives and connect with them. They should care for relative relations. Special family days should be organized and both mother and father side be invited equally. Children should be taken to the places where weddings or bayram festivals are celebrated and means when relatives come together.

Müzik Ruhun Gıdasıdır

Aysena Nur Çınar*

Giriş

Müzik kültürlerin önemli bir parçasıdır. Her toplum kendine ait olan müzikler üretmiştir. Biz Türk toplumu olarak da, müzik kalitesi olarak da çok önemli özelliklere sahip, duygu ve düşüncelerimizle diğer kültürel öğelerimizi de içinde barındıran Türk sanat ve Türk halk müziklerine sahibiyiz. Yüz yıllarca geriden bugüne gelen ve yeni üretilenlerle dünyada eşine rastlanmayan güzelliklere ve sayıya sahip müziklerimiz var.

Araştırma Sorularım

- Her gün yaklaşık ne kadar müzik dinliyorsunuz?
- Bulduğunuz yerlerde en çok hangi müzik türünü duymak istersiniz?
- Evde tek başınıza kaldığınız zamanlarda en çok hangi müzik türünü dinlersiniz?
- Dinlediğiniz müzik türünü tercih etme nedeniniz nedir?
- Dinlediğiniz müzik türü ile ilgili konserlere gider misiniz?

Yöntem

Bu araştırma için nicel yöntem kullanılmıştır. Araştırmamın verileri anket yoluyla toplanmıştır.

Araştırmamda tesadüfi yöntemle seçilen 4. sınıflardan 10 kişi olmak üzere 40 öğrenciye araştırmam uygulanmıştır.

Bulgular ve Yorumlar

Bu araştırmam için okulumdaki 4. sınıflara anket uyguladım. Örneklemimi 40 kişi olarak belirledim.

Araştırmamın sonucunda en çok yabancı ve Türkçe pop müziği dinlendiği görülmüştür. Dinlenen müzik türü ile ilgili konserlere çoğunluk, ara sıra gidiyorum, cevabını vermiştir. Genellikle günde yarım saat müzik dinlendiği belirtilmiştir. Çoğunluğun dinledikleri müzik türünü seçme nedenlerinin kendi kararları olduğunu gördüm.

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 10, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

Öneriler

Araştırmanın sonucunda yabancı ve Türkçe pop müziğinin dinlendiği, Türk halk müziği ve Türk sanat müziğinin çok az dinlendiği görülmüştür. Türk halk müziği ve Türk sanat müziği dinleyenlerin sayısını arttırmak için bu müzik türleri hakkında konserlerin daha fazla verilmesini, alışveriş merkezlerinde, mağazalarda bu tür müziklerin çalınması; müzik türleri hakkında bilgi sahibi olmak için seminerler verilmesi (müziğin önemi vb.) önerilebilir.

Music is Nutrition of the Soul

Aysena Çınar*

Introduction

Music is an important part of cultures. Every society creates their music. We are as the Turkish society, own the Turkish art music and the Turkish public music which have very important qualifications in quality of music and which are together our senses and ideas with other cultural factors. Our music, which has deep history, has the best beauties and numbers with new types in the world.

My research questions

- How long do you listen to music every day?
- What kind of music do you want to hear the most in your place?
- What kind of music do you listen the most when you are alone at home?
- What is the reason to choose your favorite music type?
- Do you do to concerts about your favorite music?

Method

Quantitative method is used for this research. Data of the research are collected by the way of questionnaire.

My search is applied to 40 students which are selected by chance and 10 of them are in 4th Class.

Symptoms and Comments

I used qualitative method in my search. I applied a questionnaire to students in 4th Class in my school.

I determined my exemplification as 40 students.

According to my research results, Foreign and Turkish pop music are seen that they are the most listened to ones. The answer that the kind of music which is listening to is related to I am going to the concerts is same. And mostly answer is I am going to concerts some times. Generally answer is each day half an hour music is listening. The result I saw, decision of choice of type of music is their decision. The result of research shows us generally foreign and Turkish pop music is listening and Turkish folk music and Turkish cultural music are less listening. In order to improve of listener

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 10, e-mail: info@noterlerbirligi.k12.tr

Turkish folk and Turkish cultural music, we can suggest that concerts should be conducted, in the shop-center and stores. These music should be listened to by customers and seminars should be given to public to make them aware about these music.

Neye Göre Dost Seçeriz?

Aslıhan Derman*

Giriş

Sevilen, güvenilen, yakın arkadaş, gönüldaş, iyi görüşülen kimseye dost denir (TDK, 2008). İçimizi rahatça dökebileceğimiz, sevinçlerimizi ve üzüntülerimizi paylaşabileceğimiz bir dostta ihtiyaç duyarız (www.izedebiyat.com).

Saate bakmaksızın kapısını çalabileceği bir dostu olmalı insanın. 'Nereden çıktın bu vakitte?' dememeli, bir gece yarısı telaşla yataktan fırladığında; gözünün dilini bilmeli; dinlemeli sormadan, söylemeden anlamalı... Alkışlandığında değil sadece, asıl yuhalandığında yanında durup koluna girebilmeli (www.keskinbicak.net). Birlikte ağlamalı, birlikte gülmeli dostlar. Bunaldığında, sıkıldığında işim var dememeli, dost hep yanında olmalı. Peki kimler dost seçer? İnsanlar dostlarını neye göre seçer? Farklı insanların dost seçme konusunda farklı nedenleri var mıdır?

Bu çalışmamın genel amacı da Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulundaki 6 ve 7. sınıftaki öğrencilerin dostlarını neye göre seçtiğini belirlemektir.

Araştırma Soruları

1. Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulundaki 6 ve 7. sınıflardaki öğrenciler dostlarını neye göre seçiyor?
2. Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulundaki 6 ve 7. sınıflardaki öğrencileri dostlarıyla neler yapmaktan hoşlanıyorlar?

Yöntem

Bu çalışmada nitel yöntem kullanılmış, çalışmanın verileri, çalışmacının geliştirdiği görüşme formu ile toplanmıştır. Çalışmanın evreni T. Noterler Birliği İlköğretim Okulu'dur. Katılımcılar 6. sınıflardan 6 kişi; 7. sınıflardan da 6 kişidir. Sınıfta en dışa dönük ve en içe dönük olarak her şubenin sınıf öğretmeninin önerdiği iki öğrenci çalışma kapsamına alınmıştır. Verilerin analizi öğrencilerin kendilerine yapılan

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

ankete verdikleri cevaplar hiç saptırılmadan, araştırma etiğine uygun bir şekilde yapılmıştır. Araştırmanın tümünde kurallara uyulmuştur.

Görüşme Formundaki Sorular

Görüşme yapılan öğrencilere 6 soru sorulmuştur:

1. Dostunuz/Dostlarınız var mı?
2. Varsa kaç tane dostunuz var?
3. Aileniz dostluklarınızın hepsini onaylıyor mu? Neden?
4. Dost seçerken özen gösterir misiniz?
5. Dostlarınızı seçerken nelere dikkat edersiniz?
6. Dostlarınızla neler yaparsınız? Bu sorulara öğrencilerin verdikleri cevaplar aşağıda belirtilmiştir. Bazı öğrenciler benzer konular seçtikleri için, bu öğrencilerin cevapları ortak başlıklar altında toplanarak, yanlarına seçen öğrenci sayısı kadar (+) işareti konmuştur.

Bulgular ve Yorumlar

Bu araştırmaya Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu'nda altıncı ve yedinci sınıflardan 9 kız, 3 erkek toplam 12 öğrenci katılmıştır. Okulumuzun rehberlik öğretmeni, bu öğrencilerin altısını içe dönük, altısını da dışa dönük öğrenciler olarak ifade etmiştir. Bu araştırmada içe dönük olma; konuşkan olmayan, arkadaş çevresi az, etkinliklere katılmak istemeyen olarak tanımlanmış, dışa dönük olma ise; konuşkan, arkadaş çevresi geniş, etkinliklere katılan, çabuk arkadaş edinen olarak tanımlanmıştır.

Bu araştırmanın bulguları içe dönük grup, dışa dönük grup ve toplam katılımcılar üzerinde sunulmuştur.

İçe dönük öğrencilerden iki tanesinin 2 dostu, iki tanesinin 3 dostu, birinin 4 dostu, birinin de 6 dostu olduğu belirtilmiştir. Dışa dönük öğrencilerden iki tanesinin 2 dostu, iki tanesinin 4 dostu, birinin 5 dostu, birinin de 10 dostu olduğu belirtilmiştir.

Bu durumda, dışa dönük grubun dostlarının içe dönük gruptan daha fazla olduğu görülmektedir.

Dışa dönük öğrencilerin altısının da ailelerinin dostluklarını onayladıkları belirtilmiştir. İçe dönük öğrencilerden dördünün ailelerinin dostluklarını onayladıkları, ikisinin kısmen onayladıkları belirtilmiştir.

Bu durumda, dışa dönük öğrencilerin dostlarını seçerken özen gösterdikleri ve ailesinin de onayladığı türden dostlar seçtikleri; ama içe dönük bazı öğrencilerin dostlarını seçerken özen göstermedikleri ve ailesinin görüşlerini göz önüne almadıkları görülmektedir.

Tüm öğrencilerin dost seçerken özen gösterdikleri belirtilmiştir.

Dost seçerken, içe dönük öğrencilerden bir tanesinin iyimser olmasına, bir tanesinin bencil olmamasına, iki tanesinin sadık olmasına, bir tanesinin

hiç bir şeye, iki tanesinin iyi kalpli olmasına, üç tanesinin dürüst olmasına, bir tanesinin yaşıtım olmasına, bir tanesinin çevresine, bir tanesinin tipine, iki tanesinin huyuna, bir tanesinin de güvenilir olmasına dikkat ettiği belirtilmiştir. Dışa dönük öğrencilerden bir tanesinin eğlenceli olmasına, bir tanesinin kişiliğine uygun olmasına, bir tanesinin huylarının benzemesine, bir tanesinin anlaşabilmesine, dört tanesinin dürüstlüğüne, bir tanesinin yakın davranmasına, üç tanesinin güvenilirliğe, bir tanesinin paylaştığı sırlara, bir tanesinin basket oynamasına, iki tanesinin sadık olmasına, bir tanesinin beni sevmesine, bir tanesinin çalışkan olmasına, bir tanesinin iyimser olmasına dikkat ettiği belirtilmiştir.

Bu durumda, dışa dönük öğrencilerin içe dönük öğrencilerden daha fazla dürüstlüğe ve güvenilirliğe dikkat ettiği, dışa dönük öğrencilerin daha çok şeye dikkat ettiği ve içe dönük öğrencilerin daha özensiz dost seçtiği görülmektedir.

İçe dönük öğrencilerden üç tanesinin dostlarıyla dedikodu yaptığı, dört tanesinin gezdiği, iki tanesinin bilgisayar oynadığı, bir tanesinin onda kaldığı, bir tanesinin ders çalıştığı, üç tanesinin müzik dinlediği, bir tanesinin sırlarını paylaştığı, bir tanesinin eğlenceli vakit geçirdiği, iki tanesinin sinemaya gittiği, bir tanesinin yemek yediği, bir tanesinin de alışveriş yaptığı belirtilmiştir. Dışa dönük öğrencilerden, iki tanesinin dostlarıyla bilgisayar oynadığı, iki tanesinin gezdiği, beş tanesinin sinemaya gittiği, bir tanesinin basketbol oynadığı, bir tanesinin playstation oynadığı, bir tanesinin sohbet ettiği, dört tanesinin müzik dinlediği, bir tanesinin tiyatroya gittiği, bir tanesinin yemek yediği, iki tanesinin sırlarını paylaştığı, bir tanesinin dedikodu yaptığı, bir tanesinin hikaye vb. şeyler yazdığı, bir tanesinin ders çalıştığı, bir tanesinin oyun oynadığı, bir tanesinin ders çalıştığı, bir tanesinin dans ettiği belirtilmiştir.

Bu durumda: İçe dönük öğrencilerin dışa dönük öğrencilerden daha çok dedikodu yaptığı, daha çok gezdiği, dışa dönük öğrencilerin içe dönük öğrencilerden daha çok sinemaya gittiği, daha çok müzik dinlediği görülmüştür. Dışa dönük öğrencilerin içe dönük öğrencilerden daha çeşitli şeyler yaparak vakit geçirdiği görülmektedir.

How do We Choose Friends?

Aslıhan Derman*

Introduction

Friend is the person whom we love, know well, trust, and have the same feelings. (TDK, 2008) We need a friend to unburden our heart with ease and share our pleasure and affliction. (www.izedebiyat.com).

One should have a friend to knock at his door any time. A friend shouldn't ask the reason for your visit when you wake him/her up at night; s/he should know what you mean by just looking at your eyes; listen to you and understand you without asking anything. S/he should stand by you not only when you draw applause but also when you are mocked. (www.keskinbicak.net) Friends should weep and laugh together. A friend should always be with you. Well, who choose friends then? How do people choose friends? Do different people have different reasons for choosing friends?

The purpose of this study is to identify how the 6th and 7th grade students in T. Noterler Birliği Primary School choose their friends.

Research Questions

1. How do 6th and 7th grade students in T. Noterler Birliği Primary School choose their friends?
2. What do 6th and 7th grade students in T. Noterler Birliği Primary School like to do with their friends?

Method

In this study qualitative methods were used. The data of the study were collected by the survey developed by the researcher. Sixth- and seventh-grade students in T. Noterler Birliği Primary School constitutes the population of the study. Participants are six students from 6th grade and six students from 7th grade. Two students from each class, who were suggested by their teacher as the most introverted and the most extroverted, were included in the study. Data were collected and analyzed by taking into account research ethics.

Survey Questions

Six questions were addressed to participants.

1. Do you have any friends?

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

2. (If you do) How many friends do you have?
3. Do your parents approve all of your friends? Why?
4. Do you make friends easily?
5. What factors do you consider while choosing your friends?
6. What do you do with you friends?

Answers given to these questions are presented below. Because some participants provide similar answers to the questions, their explanations are presented under the same topic. We indicated the number of students who gave the similar explanation by putting the signs (+) near the answer.

Findings and Interpretations

Twelve students, nine girls and three boys, from 6th and 7th grade students of T. Noterler Birliği Primary School were the participants of this study. The school counselor determined six of these students as extroverted and six of them as introverted. In this study, introverted person is defined in terms of being talkative, having few friends and being reluctant to involve in activities. On the other hand, extroverted person is defined as being talkative, having many friends, willing to involve in activities and making friends easily.

The findings of this study are represented in three groups; introverted, extroverted and total participant group. It is stated that in introverted group 2 students have 2 friends; 2 students have 3 friends; 1 student has 4 and the other one has 6 friends. In extroverted group it was stated that 2 of them have 2 friends; 2 of them have 4 friends; 1 of them has 5 and the other one has 10 friends.

In this case, it is shown that students in extroverted group have more friends than students in introverted group. All the extroverted students stated that their family approves their friendships. Four of introverted students stated that their family approves their friendships whereas 2 of them stated that their family approves in part.

In this case, it is seen that extroverted students choose their friends easily and choose friends that their parent would also approve, whereas some introverted students don't choose friends easily and don't take their parents' opinions into account when choosing their friends. All students stated that they choose their friends easily.

Students of introverted group stated that they take the following factors into consideration while choosing a friend: "optimism" (stated by one student); "not being selfish" (one student); "loyalty" (two students); 1 of them "nothing"; 2 of them "kindhearted"; 3 of them "honesty"; 1 of them

“being at the same age; 1 of them “his/her environment”; 1 of them “style”; 2 of them “manner” and 1 of them “trustworthy”.

Students of extroverted group stated that they take the following factors into consideration while choosing a friend. 1 of them “amusing”; 1 of them “suitable to his/her personality”; 1 of them “having the common manners”; 1 of them “getting along”; 4 of them “honesty”; 1 of them “closeness”; 3 of them “reliability”; 1 of them “being able to keep a secret”; 1 of being able to play basketball”; 2 of them “loyalty”; 1 of them “that s/he loves me”; 1 of them “cleverness” and 1 of them “optimism”.

In this case it is seen that extroverted students take more factors into consideration when choosing a friend than introverted students do. It is also seen that introverted students choose friends more inattentively than the extroverted ones.

Introverted students’ answers to activities they like to do with their friends are as follows; 3 of them “making gossip”; 4 of them “wandering”; 2 of them “playing computer games”; 1 of them “staying together”; 1 of them “studying”; 3 of them “listening to music”; 1 of them “sharing secrets”; 1 of them “having fun”; 2 of them “going to cinema”; 1 of them “having dinner”; 1 of them “shopping”.

Extroverted students’ answers to activities they like to do with their friends are as follows; 2 of them “playing computer games”; 2 of them “wandering”; 5 of them “going to cinema”; 1 of them “playing basketball”; 1 of them “playing playstation”; 1 of them “chatting”; 4 of them “listening to music”; 1 of them “going to a theatre”; 1 of them “having dinner”; 2 of them “sharing secrets”; 1 of them “making gossip”; 1 of them “writing stories etc.”; 1 of them “studying”; 1 of them “playing games” and one of them “dancing”.

In this case it is revealed that introverted students make gossip and wander around more than extroverted students do and extroverted students go to cinema and listen to music more than introverted students do. It is also found out that extroverted students do more and a variety of activities to spend time with their friends than introverted students do.

Çocuklar ve Nöbetçi Öğretmenler Arasındaki Sosyal Etkileşim

Miriam Flower*

Giriş

Nöbetçi öğretmenlerle birkaç kötü deneyim yaşadım. Diğer öğrencilerin de nöbetçi öğretmenlerle benzer deneyimler yaşayıp yaşamadıklarını öğrenmek istedim. Bu durum benim nöbetçi öğretmenler hakkında bir araştırma sorusu oluşturmama neden oldu. Bazı nöbetçi öğretmenlerin öğrencilerle konuştuklarını, onların ellerini tuttuklarını, bazılarının ise sadece kendi aralarında sohbet ettiklerini gördüm. Bu görüntü, “öğrenciler ve nöbetçi öğretmenler arasında sosyal etkileşimi” araştırma düşüncesini tetikledi. Bunu araştırmamın başlığı olarak seçtim çünkü nöbetçi öğretmenlerin çevrelerindeki çocuklarla etkileşimlerinin benzer düzeyde olup olmadığını belirlemenin ilginç olabileceğini düşündüm. Benim tahminim bütün nöbetçi öğretmenlerin çocuklarla aynı şekilde etkileşim kurmadığı yönündeydi, araştırmamda bunu ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.

Yöntem

Noel zamanı araştırma yapmayı öğrenmek için Open Üniversitesi’nde (İngiltere) bulunan Araştırmacı Çocuklar Merkezi’nde on haftalık bir eğitime davet edildik. İlk hafta “Araştırma nedir?” sorusunu yanıtladık. İzleyen on hafta boyunca bizlere aşağıdaki konular öğretildi:

- Görüşme yapma
- Sistemik gözlem
- Araştırma etiği
- Video kamera kullanımı
- Anket oluşturma
- Yüzeysel okuma
- Veri analizi yapma

Open Üniversite’deki bu eğitimden sonra bizden kendi özgün araştırmamız için bir araştırma sorusu yazmamız istendi. Biz de çocuklar ve

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 10, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

nöbetçi öğretmenler arasındaki sosyal etkileşim konusunu düşündük. Open Üniversitesi'ndeki danışmanlar ile bu konuyu nasıl çalışabileceğimize ilişkin birkaç düşünceyi tartıştık, en sonunda aşağıdaki desende karar kıldık.

Araştırma Deseni

Çocuklar ve nöbetçi öğretmenler arasındaki etkileşimi belirlemek için karma yöntem kullanmaya karar verdik. Öğle arasında öğrencilerin bahçede ne hissettiklerini ve neler yaptıklarını ortaya çıkarmak istedik. Ayrıca öğrencilerin bir nöbetçi öğretmeni iyi bir nöbetçi öğretmen yapan özellikleri hakkında neler düşündüklerini ve gerçekte nöbetçi öğretmenlerin bahçede neler yaptıklarını ortaya çıkarmayı amaçladık. Bunun için aşağıdaki dört yöntemi kullandık:

- Baklava dilimli (elmas) sıralama
- Makarna kabı
- Davranış çetelesi tutma
- Gözlem

Tablo 1

Araştırmada Kullanılan Yöntemler

<i>Yöntem</i>	<i>Bu yöntemi ne için kullandık</i>
Baklava dilimli (elmas) sıralama	Çocukların nöbetçi öğretmenlerden kendileri için neleri yapmalarını beklediklerini belirlemek için.
Makarna kabı	Çocukların okul bahçesinde neler hissettiklerini belirlemek için.
Davranış çetelesi tutma	Kaç çocuğun nöbetçi öğretmenin elini tuttuğunu belirlemek için.
Gözlem	Nöbetçi öğretmenlerin çocukların bulunduğu ortamda neler yaptığını belirlemek için.

Herbir Yöntem ile Ne Yaptık?

Tablo 2

Baklava Dilimli (elmas) Sıralama İle Yapılanlar

<i>Baklava Dilimli (elmas) Sıralama Nasıl Yapılır?</i>	<i>Baklava Dilimli (elmas) Sıralamayı Nasıl Kullandık</i>
Baklava dilimli sıralama 9 kartı üzerlerindeki açıklamalar doğrultusunda bir baklava dilimi oluşturacak şekilde düzenleme yoludur. En çok katıldığınız ifadenin bulunduğu kartı dilimin en tepesine, en az katıldığınızı ise dilimin altına, diğer yedi kartı ise dilimin ortalarına yerleştirirsiniz.	Öğle arası ile ilgili öğrencilerin ne hissettiğini bulmak için bunu kullandık. Ayrıca nöbetçi öğretmenin nasıl olması gerektiği hakkında da bu yöntemle başvurduk. (Kartlar için Ek 4'e bakınız.)

Tablo 3
Makarna Kabı İle Yapılanlar

Makarna Kabı Nasıl Yapılır?	Makarna Kabını Ne İçin Kullandık
Her Şeyden 6 adet plastik kaba ihtiyacınız var. Her bir kap bir hissi ifade eden etiket taşır. His etiketleri Őunlardı: neşe dolu, yalnız, korkmuŐ, mutlu, berbat, konuşkan. Daha sonra her bir kişiye 18 makarna tanesi verip, bunları her bir kaba en fazla 3 tane olacak Şekilde koymalarını istersiniz. Eğer bir kaba 3 makarna tanesini birden bırakıyorsanız bu hissi çoğunlukla hissettiğiniz anlamına gelir. İki makarna tanesi ise bu hissi bazen, bir makarna tanesi ise bu hissi nadiren hissettiğiniz anlamı taŐımaktadır.	Makarna kabı y6ntemini çocukların okul bahçesinde neler hissettiklerini ortaya çıkarmak için kullandık.

Tablo 4
etele Tabloları İle Yapılanlar

etele Tablosu Nasıl Tutulur?	etele Tablosunu Ne İçin Kullandık?
Elimizde çok sayıda başlığı içeren bir liste bulunur. Uygun baŐlıđın karŐısına çizgi atarız.	Kaç 6đrencinin n6beti 6đretmenin elini tuttuğu vb. konular için çetele tablolarını kullandık.

Tablo 5
G6zlem Tekniği İle Yapılanlar

G6zlem Nasıl Yapılır?	G6zlemi Ne İçin Kullandık?
Oyun bahçesinde ses kayıt cihazı ile dolaŐılarak g6zlenenler ses kayıt cihazına konuŐularak kaydedilir.	G6zlemi çocukların n6beti 6đretmenle yakınlıklarını ortaya çıkarmak için kullandık.

Katılımcılar

Araştırma projemde yaşları dokuz ile on arasında değişen beşinci yıl 6đrencilerinde altı 6đrenci yer aldı. Bunların d6rd6 kız ikisi erkekti. Bu 6đrencileri numara 6retimi yoluyla, tesad6fu y6ntem kullanarak seçtim. Benim sınıfımda her 6đrencinin adının yanında 6đrenci kayıt numarası bulunur. Ayrıca yedi n6beti 6đretmen araştırmama katılmayı kabul etti.

Araç-Gereç

- Makarna
- Kaplar
- Baklava dilimi sıralama kartları

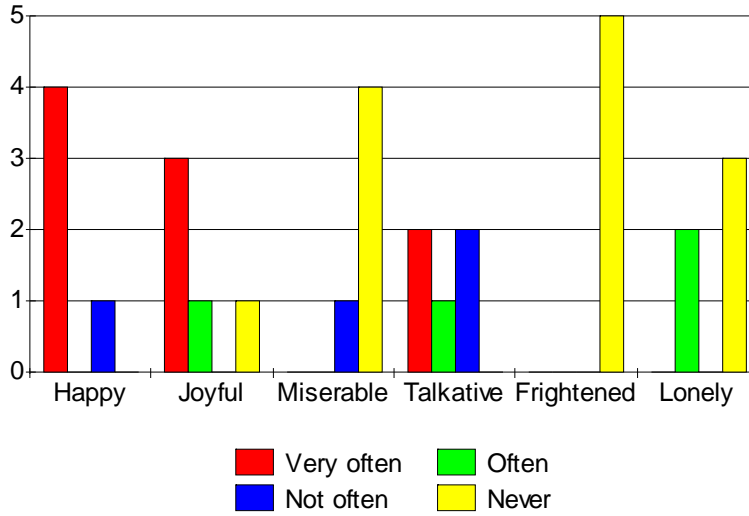
Etik Konular

Etik gerekçelerden dolayı insanlardan araştırmamızda yer almaları için izin istedik. Öncelikle nöbetçi öğretmenlere araştırmamıza katılıp katılmayacaklarını sorduk. Daha sonra altı öğrenciye araştırmamızın bir parçası olmayı kabul edip edemeyeceklerini sorduk. İzinlerini yazılı olarak aldık.

Sonuçlar*Neler Bulduk?*

Ses Kayıt Cihazı: Ne yazık ki ses kayıt cihazı gözlemleri kaydetmedi. Bu nedenle bunun sonuçlarını gösteremiyorum.

Makarna Kapları:

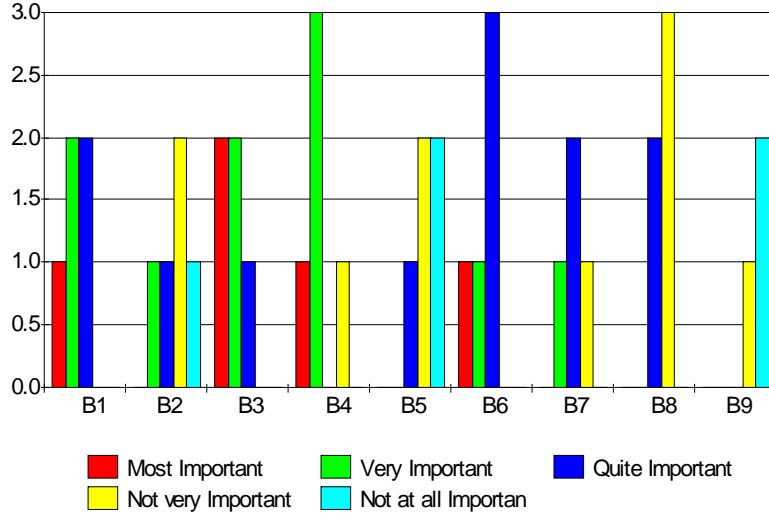
How people feel in the playground

Şekil 1: Çocuklar kendilerini okul bahçesinde nasıl hissediyorlar?

- Görüştüğüm çocukların 4/5'ü okul bahçesinde kendini mutlu hissettiğini belirtirken, sadece 1/5'i çok sık mutlu olmadığını belirtmiştir.

- Çocukların 3/5'ü okul bahçesinde kendilerini çok sık neşe dolu hissettiklerini belirtmiş fakat bir öğrenci asla neşe dolu olmadığını ifade etmiştir.
- Çocukların 4/5'ü asla kendilerini okul bahçesinde berbat hissetmediklerini belirtirken 1/5'i çok sık olmamak kaydıyla kendini berbat hissettiğini söylemiştir.
- Çocukların 2/5'si çok sık konuşkan, 2/5'si çok sık olmasa da konuşkan, 1/5'i ise sıklıkla konuşkan olduklarını söylemiştir.
- Çocukların tamamı hiçbir zaman kendilerini korkutulmuş hissetmediklerini belirtmişlerdir.
- Çocukların 2/5'si kendilerini çok sık yalnız hissettiklerini belirtirken, 3/5'ü asla kendilerini yalnız hissetmediklerini söylemiştir.

Baklava Dilimi Sıralaması:

Şekil 2: Nöbetçi öğretmenlerde bulunması önemli görülen nitelikler

Kısaltmalar:

- B1- Problemim olduğunda kendileriyle konuşabileceğim hissini verebilmeleri
 B2- Bizleri isimlerimizle tanıyabilmeleri
 B3- Nazik ve anlayışlı olabilmeleri
 B4- Zorbaca davranışları engelleyebilme
 B5- İlk yardım yapabilme
 B6- Okul bahçesinde iyi bir disiplin oluşturma
 B7- Kayırmacılıktan kaçınabilme

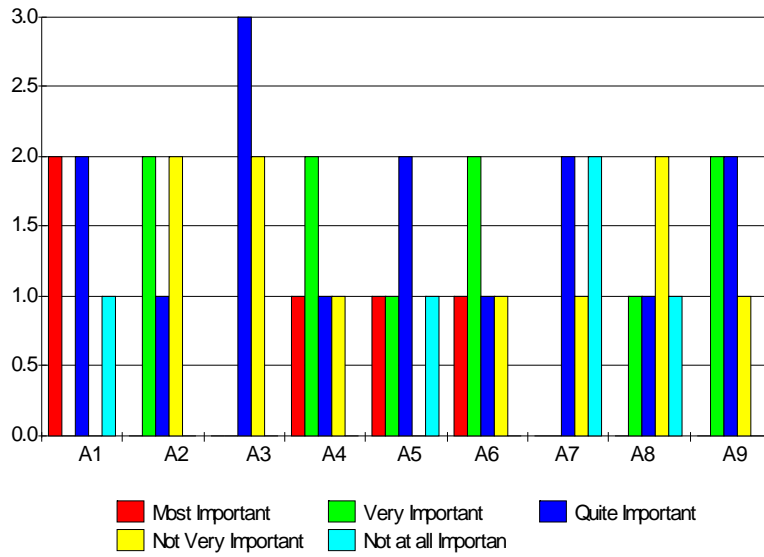
B8- Neşeli olabilme

B9- Kendimi yalnız hissettiğimde onlarla konuşabilme

- Bir kişi, nöbetçi öğretmenin en önemli niteliğinin, çocukların problemlerini dinlemeye açıklık olduğunu düşünmektedir.
- İki kişi, nöbetçi öğretmenlerin çocukların problemlerini dinlemeye açık oluşlarını çok önemli bir nitelik olarak düşünmektedir.
- Yine iki kişi, nöbetçi öğretmenlerin çocukların problemlerini dinlemeye açık oluşlarını oldukça önemli bir nitelik olarak düşünmektedir.
- Bir kişi, nöbetçi öğretmenlerin çocukların isimlerini bilmelerini çok önemli bulmuştur.
- Bir kişi, nöbetçi öğretmenlerin çocukların isimlerini bilmelerini oldukça önemli bulmuştur.
- İki kişi, nöbetçi öğretmenlerin çocukların isimlerini bilmelerinin çok önemli olmadığını düşünmektedir.
- Bir kişi, nöbetçi öğretmenlerin çocukların isimlerini bilmelerinin hiç önemli olmadığını düşünmektedir.
- İki kişi nazik olmayı nöbetçi öğretmenlerin en önemli niteliği olarak belirtmiştir.
- Bir kişi, nazik olmayı nöbetçi öğretmenler için oldukça önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.
- Bir kişi, zorbaca davranışları durdurabilmeyi nöbetçi öğretmenlerin en önemli niteliği olarak belirtmiştir.
- Üç kişi, zorbaca davranışları durdurabilmeyi nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.
- Bir kişi, zorbaca davranışları durdurabilmeyi nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmemektedir.
- Bir kişi, ilk yardım konusunda iyi olmayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmektedir.
- İki kişi, ilk yardım konusunda iyi olmayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmemektedir.
- İki kişi, ilk yardım konusunda iyi olmayı nöbetçi öğretmenler için tamamen önemsiz bulmaktadır.
- Bir kişi, okul bahçesinde iyi bir disiplin oluşturmayı nöbetçi öğretmenlerin en önemli niteliği olarak belirtmiştir.
- Bir kişi, okul bahçesinde iyi bir disiplin oluşturmayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.
- Üç kişi, okul bahçesinde iyi bir disiplin oluşturmayı nöbetçi öğretmenler için oldukça önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.
- Bir kişi, kayırmacı olmamayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.
- İki kişi, kayırmacı olmamayı nöbetçi öğretmenler için oldukça önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.

- Bir kişi, kayırmacı olmamayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmemektedir.
- İki kişi, neşeli olmayı nöbetçi öğretmenler için oldukça önemli bir nitelik olarak belirtmiştir.
- Üç kişi, neşeli olmayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmemektedir.
- Bir kişi, bir çocuk yalnız olduğunda onunla konuşmayı nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmemektedir.
- İki kişi, bir çocuk yalnız olduğunda iyi bir dinleyici olabilmeyi nöbetçi öğretmenler için çok önemli bir nitelik olarak görmemektedir.

Şekil 3: İnsanlar öğle arasında ne yapmaktan hoşlanıyorlar?

Kısaltmalar

- A1- Derslere ara vermiş olmaktan
A2- Oyun oynamaktan
A3- Dinlenmekten
A4- Kendi sınıfında olmayan çocuklarla oynamaktan
A5- Ne yapmak isterlerse onu yapabiliyor olmaktan
A6- Oynayacak çok sayıda arkadaş bulmaktan
A7- Ortalıkta koşmaktan
A8- Biraz temiz hava almaktan
A9- Mutlu olmaktan

- İki kişi derslere ara vermiş olmayı öğle arasındaki en önem şey olarak düşünmektedir. Diğer iki kişi bunu oldukça önemli; bir kişi ise önemsiz bulmaktadır.
- İki kişi öğle arasında oyun oynayabilmeyi çok önemli, bir kişi ise oldukça önemli, iki kişi ise önemsiz bulmaktadır.
- Üç kişi için öğle arası dinlenmek için oldukça önemli iken 2 kişi dinlenmek için önemsiz olduğunu düşünmektedir.
- Bir kişi öğle arasının en önemli tarafı olarak kendi sınıfından olmayan diğer çocuklarla oynayabilmeyi göstermiştir, iki kişi bunu çok önemli, bir kişi oldukça önemli, bir kişi ise önemsiz bulmuştur.
- Bir kişi öğle arasında ne yapabiliyorsa onu yapıyor olmayı en önemli şey olarak düşünmektedir. İki kişi bunu oldukça önemli, bir kişi ise çok önemli olarak belirtmiştir.
- Bir kişi öğle arasında oynayacak çok sayıda arkadaş bulabilmeyi en önemli şey olarak belirtmiştir. İki kişi bunu çok önemli, bir kişi oldukça önemli, bir kişi ise önemsiz bulmuştur.
- İki kişi öğle arasında ortalıkta koşabilmeyi önemli bulmuştur. Bir kişi bunu çok önemli bulmayıp, bir kişi hiç önemsememiştir.
- Bir kişi öğle arasında temiz hava alabilmeyi çok önemli bulmuştur; iki kişi bunu çok önemli bulmamış, bir kişi de hiç önemsememiştir.
- İki kişi öğle arasında mutlu olmayı çok önemli, iki kişi ise oldukça önemli bulmuştur. Bir kişi ise çok önemli olmadığını düşünmektedir.

Gözlemler

Tablo 6
Bütün Haftanın Genel Toplamı

Haftanın Tamamı	Nöbetçi Öğretmen (N.Ö.) Düdüğü Kaç Kez Çaldı	Nöbetçi Öğretmene Çocuklar Kaç Kez Geldi?	Nöbetçi Öğretmen Çocuklara Kaç Kez Gitti?	Kaç Öğrenci Nöbetçi Öğretmenin Elini Tuttu
N.Ö. 1	0	12 (%9)	10 (%27)	1 (%8)
N.Ö. 2	0	14 (%11)	8 (%22)	11 (%92)
N.Ö. 3	8 (%89)	4 (%3)	10 (%27)	0
N.Ö. 4	1 (%11)	76 (%59)	0	0
N.Ö. 5	0	10 (%8)	5 (%14)	0
N.Ö. 6	0	5 (%4)	1 (%3)	0
N.Ö. 7	0	8 (%6)	3 (%8)	0
Total	9 (%100)	129 (%100)	37 (%100)	12 (%100)

Tartışma

Tahminim, bütün nöbetçi öğretmenlerin çocuklarla benzer şekilde etkileşime girmediği şeklindeydi. Araştırmamın verileri bunu destekliyor. Örneğin üçüncü nöbetçi öğretmen düdüğü 8 kez, dördüncü öğretmen ise bir kez çalıyor, diğerleri ise bir haftalık gözlem süresince hiç düdüğü çalmıyorlar. Bütün nöbetçi öğretmenlerin rollerine bağlı olarak çocuklarla farklı şekilde etkileşim kurduğunu gözlemlerim. Örneğin, öğrenciler idareci nöbetçiye problemleri halletmek üzere gelirken, yemekhanede görevli nöbetçi öğretmene içeceklerini açtırmak üzere gidiyorlar. Öğrencilerin nöbetçi öğretmenlere yaklaşım şekli de onların davranma ya da konuşma şekline bağlı olarak değişiyor. Bazı nöbetçi öğretmenler bazı öğrencilere karşı dostça davranıyor, bazılarına ise aynı şekilde davranmıyor, bazı nöbetçi öğretmenler ise herkese karşı dostça davranıyor, bazıları ise istenmeyen davranışları engellemeye çalışıyor. Baklava dilimi sıralamasından elde ettiğimiz bulgular nöbetçi öğretmenler için aranan en önemli niteliklerin şunlar olduğunu göstermektedir:

- Nazik ve anlayışlı olabilme
- Zorbalıklara geçit vermeme
- Çocukların problemleri olduğunda konuşabilecekleri kişiler olabilme
- Disiplini iyi şekilde sağlayabilme

Gözlemler yoluyla elde ettiği bulgular aynı anda 290 kadar çocuğun bir arada olabildiği okul bahçesinde, bir hafta boyunca çocukların 129 defa nöbetçi öğretmenlere yaklaştığını gördüm, sadece 12 kez öğrencinin nöbetçi bir öğretmenin elini tuttuğuna tanıklık ettim. Ayrıca, çocuklar nöbetçi öğretmenlerden sadece ikisine yaklaştı, bunlardan biri de baş nöbetçiydi. Bu bulgular, çocukların okul bahçesinde ya mutlu oldukları ve nöbetçi öğretmenlerle konuşma ihtiyacı hissetmedikleri ya da konuşma cesareti bulamadıkları şeklinde yorumlanabilir. Her ne kadar Şekil 1 çocukların okul bahçesinde olmaktan dolayı mutlu ve neşe dolu olduklarını gösterse de, bunlardan hangisinin doğru olduğunu ortaya çıkarmak için ek araştırmalar yapmam gerekiyor. Kimse korkutulmuş olduğunu söylemiyor. Bu nöbetçi öğretmenlerin görevlerini iyi yaptıklarını gösteriyor olsa da ben sadece beş öğrenciyle görüşme yaptım. Bunun herkes için geçerli olup olmadığını anlamak için farklı yaş gruplarından çocukların da yer aldığı daha geniş bir çalışma gurubunda, daha fazla sayıda çocukla görüşmeler yapmalıyım. Şekil 3' göre çocukların öğle arasında yapmaktan en çok hoşlandıkları şeyler şunlardır:

- Ara verme
- Mutlu olma

- Oyunlar oynayabilme
- Sınıflarındaki arkadaşlarıyla oynayabilme
- Oynayabilecekleri çok sayıda arkadaşına sahip olabilme

Araştırmamın bulguları, gördüğüm herkesin okul bahçesinde kendini mutlu hissettiğini, öğle arasındaki deneyimlerinin genel olarak olumlu olduğunu ortaya koymaktadır.

Eğer başka araştırmacılar nöbetçi öğretmenlerin görevleri hakkında neler düşündüklerine ilişkin nöbetçi öğretmenler ile araştırmalar yaparlarsa bu benim araştırmamı daha da güçlendirebilir.

Okula Öneriler

Elde ettiğim sonuçlar bize çocukların nöbetçi öğrencileri ve oyun saatlerini sevmeleri hakkında neler söylüyor? Bu konularda okul neler yapabilir?

Nöbetçi öğretmenler ve çocuklar arasında sosyal etkileşimi sağlamak için okul, nöbetçi öğretmenleri yerel eğitim yöneticilerinin düzenlediği mesleki gelişim seminerlerine katılmaları konusunda cesaretlendirmelidir. Nöbetçi öğretmenler çocuklarla birlikte elim sende gibi oyunları daha fazla oynarlarsa ve düzenlerlerse, çocuklarla etkileşim kurabilirler. Nöbetçi öğretmenlerin bu oyunlara katılmaları gerektiğini düşünüyorum. Böylece çocuklar onları dost görüp, onlara daha fazla güveneceklerdir.

Teşekkür Notu

Bu araştırmanın planlama aşamasında katkıda bulunan Josh Pennock'a teşekkür ederim.

Social Interaction between Children and Lunchtime Supervisors

Miriam Flower*

Introduction

I have had a few bad experiences with Lunchtime Supervisors, and I wanted to know if this was a one off experience or if other people had had similar experiences with Lunchtime Supervisors too. So that started to make me think of a research question about Lunchtime Supervisors. Then I saw that some Lunchtime Supervisors were talking to children and had children holding their hands but other Lunchtime Supervisors were walking around on their own. So that triggered the idea of exploring 'The social interaction between children and Lunchtime Supervisors'. I chose this title because I thought it might be interesting to find out if all Lunchtime Supervisors had a similar level of social interaction with the children around them. My prediction was that not all Lunchtime Supervisors interacted with children in the same way and this is what my research seeks to find out.

Methods

At Christmas time we were invited to do ten weeks of training (to learn how to do research) at the Children's Research Centre (Open University).

The first week we learnt the answer to this basic question 'What is research?' In the next nine weeks we were taught the following:

- How to interview people
- Systematic observation
- Ethics
- How to use a video camera
- How to write questionnaires
- How to skim read
- How to analyse data

At the end of our training at the Open University we were asked to write a research question in order to conduct our own original research and we thought of the idea of examining the social interaction between children

---

* Children's Research Centre-UK, Age 10, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

and the Lunchtime Supervisors. We discussed several ideas about how to go about this task with our Open University helper and finally came up with the following design.

Design of Study

We decided to use a mixture of methods to look at the interaction between children at our school and lunchtime supervisors. We wanted to find out how children felt about lunchtime and what they did in the playground. We also wanted to find out what they thought made a good lunchtime supervisor and what lunchtime supervisors actually did in the playground

We used 4 different methods to do this:

- Diamond Ranking
- Pasta Pots
- Tally chart of behaviour
- Observation

Table 1

The Methods Used in the Research

<i>Method</i>	<i>What we used this method for</i>
Diamond Ranking	To find out what people expect a LS* to do for them
Pasta Pots	To find out what people feel in the playground
Tally Chart	To find out how many children are holding the LS's hands, etc.
Observation	To find out what LSs do around children

* *Lunchtime Supervisor*

What We did with Each Method

Table 2

Diamond Ranking

How to do Diamond Ranking?	What we used Diamond Ranking for?
Diamond ranking is a way of asking people to arrange 9 cards with statements on them to form a diamond shape. You put the statement that you agree with most at the top of the diamond and the one you least agree with at the bottom of the diamond. You put the other 7 cards in the middle of the diamond.	We used this to find out what people feel at lunchtime. Also we used this method to find out what people think LSs should be like. (See appendix 4 for cards)

Table 3
Pasta Pots

How to do Pasta Pots?	What we used pasta pots for?
First of all you need 6 plastic pots. Each pot has a feeling label. The feeling labels were: joyful, lonely, frightened, happy, miserable and talkative. Next you give each person 18 pieces of pasta and ask them to put up to three pieces of pasta in each pot. If you were to put three pieces of pasta in a pot that would mean you felt that feeling most of the time, if you put two pieces of pasta in the pot it meant you felt that feeling sometimes and if you put one piece of pasta in the it would mean you felt that feeling hardly any of the time.	We used the pasta pot method to find out what people feel in the playground.

Table 4
Tally Chart

How to do the Tally Chart:	What we used tally chart for:
The way that we did tally charts was that we had a piece of paper with lots of headings* and we did tally marks under the right heading.	We used the tally chart method to find out how many children hold the LS's hand etc.

* A copy of the chart can be found in appendix x

Table 5
Observations

How to do observation?	What we used observation for?
How we did our observation is we walked around the playground with a Dictaphone and talked into it.	We used observation to find out if children come up to LSs, etc.

Participants

Six children in year five (9-10 olds) participated in my Research project. There were four girls and two boys. I chose these people by using a random number generator.

Each child in my year group has a number according to where their name is in the register. Also there were the 7 L.S.s who agreed to take part in our research.

Equipment

- Pasta
- Pots
- Diamond ranking cards

Ethics

For ethical reasons we had to ask people for their permission to take part in our research study. First of all we had to ask the Lunchtime Supervisors if they wanted to be included in our study. Secondly we had to ask the six pupils if they wanted to be a part of our research. So we gave out letters asking for their consent.

Results

What We Found

Dictaphone: Unfortunately the Dictaphone didn't record the observations, so I am unable to show the results of this.

Pasta Pots:

How people feel in the playground

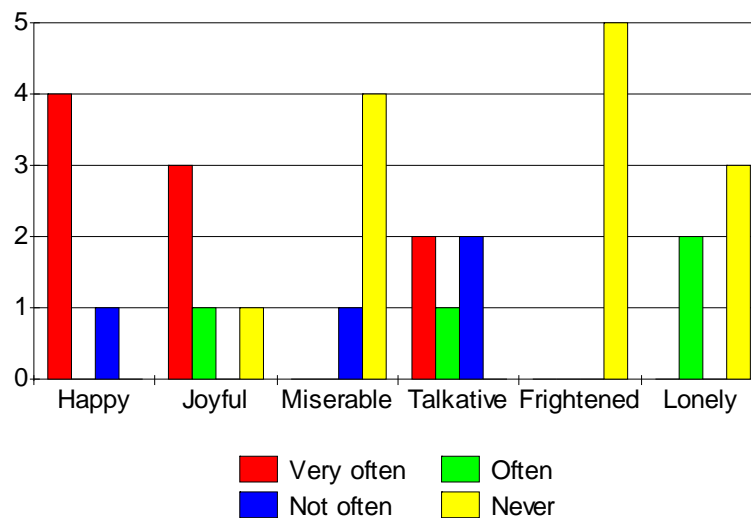

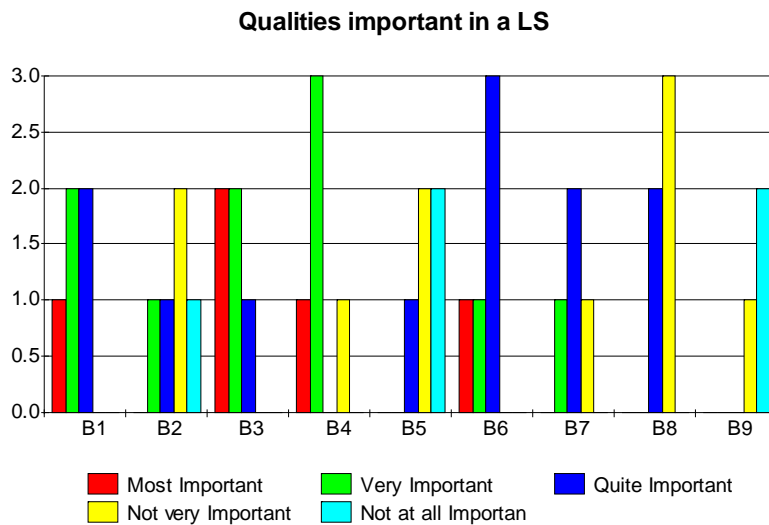
Figure 1: How children feel in the playground at lunchtime

- 4/5 of the children I interviewed said that they were happy in the playground, whilst only 1/5 of the children said that they were not happy very often in the playground.

- 3/5 of the children said they were very often joyful but 1 child said they were never joyful.
- 4/5 of the children said they were never miserable, while only 1/5 said they were miserable not very often.
- 2/5 of the children said they were very often talkative and 2/5 said they were not often talkative but only 1/5 said they were often talkative.
- All of the children said they were never frightened.
- 2/5 said they were often lonely while 3/5 said that they were never lonely.

Diamond Ranking:

Figure 2: Qualities important in lunchtime supervisors

Key

B1- To feel able to talk to them if I have a problem.

B2- For them to know us all by name.

B3- For them to be kind and understanding.

B4- For them to stop any bullying from happening.

B5- For them to be good at First Aid.

B6- For them to keep good discipline in the playground.

B7- For them not to have favourites.

B8- For them to be jolly.

B9- To be able to talk to them if I feel lonely.

- 1 person thought that the most important quality of L.S. was that they would be open to listen to your problems.
- 2 people thought it was very important for L.S. to be able to listen to people's problems.
- 2 people thought it was quite important for L.S. to listen to children when they have problems.
- 1 person thought it was very important for a L.S. to know every child by name.
- 1 person thought that it was quite important that L.S. knew every child by name.
- 2 people thought it was not very important that L.S. 's knew everybody by name.
- 1 person thought it was not at all important that L.S. 's knew everyone by name.
- 2 people thought that the most important quality of a L.S. should be that they are kind.
- 1 person thought it was quite important that L.S.'s were kind.
- 1 person thought that the most important quality of a L.S. was that they stopped bullying.
- 3 people thought that it was very important that L.S.'s stopped bullying.
- 1 person thought it was not very important that L.S.'s stopped bullying.
- 1 person thought it was very important that L.S.'s were good at First Aid.
- 2 people thought it was not very important that L.S.'s were good at First Aid.
- 2 people thought it was not at all important that L.S.'s were good at First Aid.
- 1 person thought the most important quality of a L.S. was they kept good discipline on the playground.
- 1 person thought it was very important that L.S.'s kept good discipline on the playground.
- 3 people thought it was quite important that L.S.'s kept good discipline on the playground.
- 1 person thought it was very important for L.S.'s not to have favourites .
- 2 people thought it was quite important that L.S.'s didn't have favourites.

- 1 person thought it was not very important that L.S.'s didn't have favourites.
- 2 people thought it was quite important that L.S.'s were jolly.
- 3 people thought it was not very important that L.S.'s were jolly.
- 1 person thought it was not a very important quality to be able to talk to a child when a child was lonely.
- 2 people thought that L.S.'s did not have to be good at listening to children when they are lonely.

What people like about dinner time

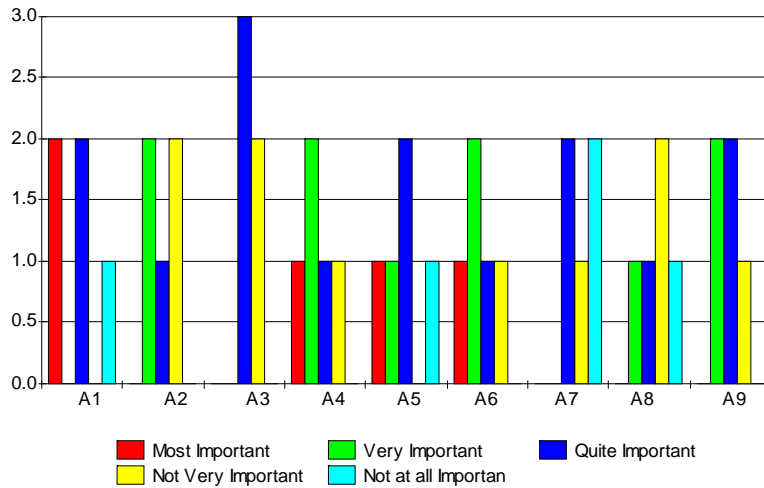

Chart 3: What people like about lunchtime

Key

- A1- To have a break from lessons.
 A2- To be able to play games.
 A3- To be able to have a rest.
 A4- To play with people not in my class.
 A5- To be able to do what I want to do.
 A6- To have lots of friends to play with.
 A7- To be able to run around.
 A8- To be able to get some fresh air.
 A9- To be happy.

- 2 people thought the most important thing about lunchtime was to have a
- break also 2 other people that to have a break was a quite important aspect of lunch but 1 person thought it was not at all important.
- 2 people thought to be able to play games at lunch was very important.
- 2 people thought to be able to play games at lunch was not very important but only 1 person thought it was quite important.
- 3 people thought to have a rest at lunch was quite important whilst 2 people thought it was not very important.
- 1 person thought that the most important aspect of lunch was to play with people who were not in your class, 2 people thought this was very important, whilst 1 thought it was quite important and 1 thought it was not important.
- 1 person thought the most important thing was to be able to do what they wanted to do, 2 people thought it was quite important to choose what they wanted to do, but only 1 thought it was very important.
- 1 person thought the most important thing about lunch was to have lots of friends to play with, 2 people thought this was very important, 1 person thought it was quite important, and 1 thought it was not important.
- 2 people thought it was important to be able to run around, 1 people thought it was not at all important and 1 person thought it was not very important.
- 1 person thought it was very important to have fresh air at lunch, 2 people thought it was not very important and 1 person thought it was not at all important.
- 2 people thought it was very important to be happy at lunch, 2 thought it was quite important to be happy at lunch and 1 thought it was not very important to be happy at lunch.

Observation**Table 6***Grand Total for the Whole Week:*

The whole week	How many times a L.S. blows the whistle	How many times a child comes up to a L.S.	How many times a L.S. goes to child	How many children are holding the L.S.s hand
L.S. 1	0	12 (9 %)	10 (27%)	1 (8%)
L.S. 2	0	14 (11%)	8 (22%)	11 (92%)
L.S. 3	8 (89%)	4 (3%)	10 (27%)	0
L.S. 4	1 (11%)	76 (59%)	0	0
L.S. 5	0	10 (8%)	5 (14%)	0
L.S. 6	0	5 (4%)	1 (3%)	0
L.S. 7	0	8 (6%)	3 (8%)	0
Total	9 (100%)	129 (100%)	37 (100%)	12 (100%)

Discussion

My prediction was that not all Lunchtime Supervisors interacted with children in the same way. The data supports this because the results show that LS 3 blew the whistle 8 times, LS 4 blew the whistle once and nobody else blew their whistle at all during one week of observation. I observed that all LSs interact with children differently depending on their role; for example children might come up to the head LS to sort out problems whereas children might ask a LS working in the lunch hall to open their drink. The way children approach LSs depend on the way they act or talk. Some LSs are friendly with certain children and not so friendly with others; some LSs try to be friendly with all children; some LSs try to stop children misbehaving. The findings from the Diamond ranking interview (see Chart 2) show that children think that the most important qualities for L.S.s are:

- They should be kind and understanding
- They should be able to stop any bullying taking place
- Children want them to be people that they can talk to if they have a problem
- Children want them to be able to keep good discipline.

The findings from my observational data show that although there could be up to 290 children in the playground at any one time, over a whole week I only saw children approach L.S.s 129 times and I only saw children holding a L.S.'s hand 12 times, (see Table 1). Also, the data show that children only approached two supervisors on the whole and one of these was the head supervisor. This suggests that children playing in the playground either were happy and didn't need to talk to the L.S.s or that

they didn't feel able to. I would need to do more research to find out which of these was true, although, the results in Chart 1 show that the children that I interviewed were 'happy' and felt joyful about being in the playground. Nobody said that they felt frightened. This seems to show that the L.S.s are doing a good job but as I only interviewed 5 children I would need to do a much larger study and interview more children of different ages to see if this were true for everyone. Chart 3 shows that the most important things that children like about lunchtime are:

- Having a break
- Being happy
- Being able to play games
- Being able to play with people in their class
- Having lots of friends to play with.

My findings suggest that as everyone I interviewed felt happy in the playground that these children's experience of lunchtime was generally positive.

It would strengthen my research if somebody were to do further research on Lunchtime Supervisors to see what they think about their job and to approach it from the LSs' view.

Recommendations to the school - what my results tells us about how children would like the LS and playtime to be and what school might do about it.

To make the social interaction between LSs and children better the school could encourage LSs to attend professional development training session run by the Local Education Authority. All Lunchtime supervisors could interact with the children more if they played games with the children and helped organise games like tag. I think that the L.S.s should join in with these games, as children would see them as being friendly and trust them more.

Acknowledgements

Thanks to Josh Pennock who participated in the planning stage of this research.

Dokuz-On Bir Yaş Grubundaki Çocuklar Ebeveynlerinin Mesleklerinden Nasıl Etkileniyorlar? Küçük Çaplı Bir Araştırma

Ruth Forrest*
Naomi Dent*

Giriş

Ebeveynlerin mesleklerinin, çocukları nasıl etkilediği konusuyla ilgilendik ve çocukların ebeveynlerin çalışma saatlerinden, eve geldikleri zamanki ruh hallerinden nasıl etkilendiklerini merak ettik; örneğin çocuklar ebeveynleri eve çok yorgun ya da çok kızgın; çok mutlu ya da çok canlı gelirlerse nasıl etkilenirler? Bu aile bireylerinin ilişkilerini nasıl etkiler? Aynı zamanda kaç tane ebeveynin çalıştığını ve çalışma saatlerinin ne kadar olduğunu merak ettik. Bunu yetişkinlerin değil de çocukların bakış açısından yola çıkarak araştırmak istedik. Araştırma sorumuz: Çocuklar ebeveynlerinin mesleklerinden nasıl etkileniyor? Çoğu çocuğun ebeveynlerinin daha az çalışmasını ve okula gelip aktivitelerini daha fazla izlemelerini isteyeceklerini tahmin ettik. Ancak öğrendiklerimiz bizi çok şaşırttı.

Yöntem

Okulumuzdaki 5. ve 6.sınıflardaki çocukların görüşlerini almak istedik ve bunu yapmanın en iyi yolunun bir anket hazırlamak olacağını düşündük. Birçok düşünceyle anketi verdik. Bunun bazı çocuklar için oldukça hassas bir durum olabileceğinin farkındaydık. Belki onların ebeveynleri işsizdi ya da sadece bir ebeveynleri hayattaydı, bu yüzden soruları bir ya da daha çok çalışan ebeveyni olan çocukların cevaplandırabileceği şekilde düzenledik. 5.ve 6. sınıflardaki çocuklara ne yaptığımız konusunda bilgi verdik ve anketi dolduracak gönüllüleri belirledik. Anketlere isim yazmayabileceklerini söyledik. Aynı zamanda sorulardan bazılarını okumakta zorluk çekebilecek çocukların olabileceğini düşünerek eğer bize okuyamadıklarını belirtirlerse yardımcı olabileceğimizi söyledik. Herkes anlayabilsin diye bütün kelimeleri

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 10, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

basitleştirmeye ve açıklamaya çalıştık. Ulaştığımız 90 çocuktan, 70 tamamlanmış anket aldık.

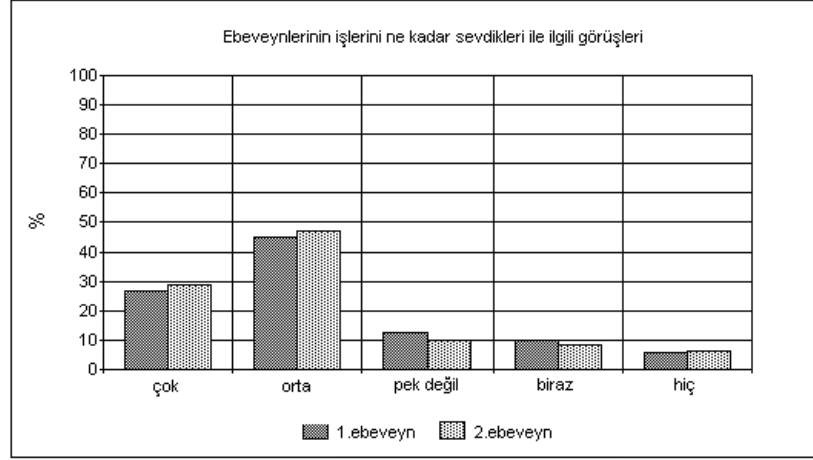
Çocukların ebeveynlerinin meslekleri ile ilgili ne düşündükleri konusunda alabildiğimiz kadar çok bilgi almaya çalıştık. Bu yüzden ankette farklı değerlendirme ölçeklerine sahip karışık sorular kullanıldı. Örneğin “Ebeveynlerinizin işlerini ne kadar sevdiğini düşünüyorsunuz?” sorusunun beş muhtemel cevap olarak, çok, orta, pek değil, biraz ve hiç kullanıldı. Ancak ebeveynlerin çalışma saatleri ile ilgili olan soruda sadece üç olası cevap vardı; olması gerektiği kadar, çok uzun, çok kısa. Aynı zamanda bunları ne kadar katıldıklarını ya da katılmadıklarını öğrenmemizi sağlayan bazı durumlar da ekledik, kesinlikle katılıyorum, katılıyorum, katılmıyorum, hiç katılmıyorum.

- Ebeveyn(ler) pazarları çalışmak zorunda olmamalıdır.
- İşten eve geldiklerinde ebeveyn(ler)imin çok yorgun olması beni rahatsız ediyor.
- İşten eve geldiklerinde ebeveyn(ler)imin stresli olmaları/olması beni rahatsız ediyor.
- İşe giderken ebeveyn(ler)im daha sinirli oluyor(lar).
- İşte olmadıklarında ebeveyn(ler)im benimle daha fazla konuşuyor(lar).
- Keşke ebeveyn(ler)im okul aktivitelerine gelmek için daha fazla zamana sahip olsa(lar) .

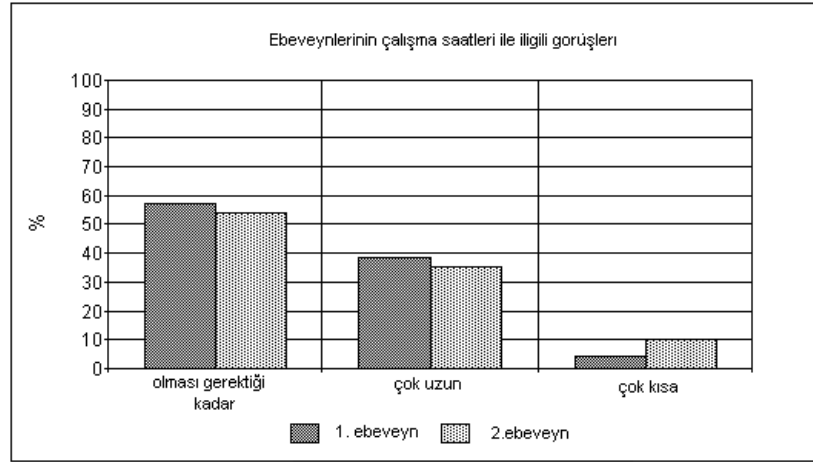
Sonuçları karşılaştırmak daha kolay olsun diye yüzdeleri hesapladık ve danışmanımız bunları grafiğe çevirmemize yardımcı oldu.

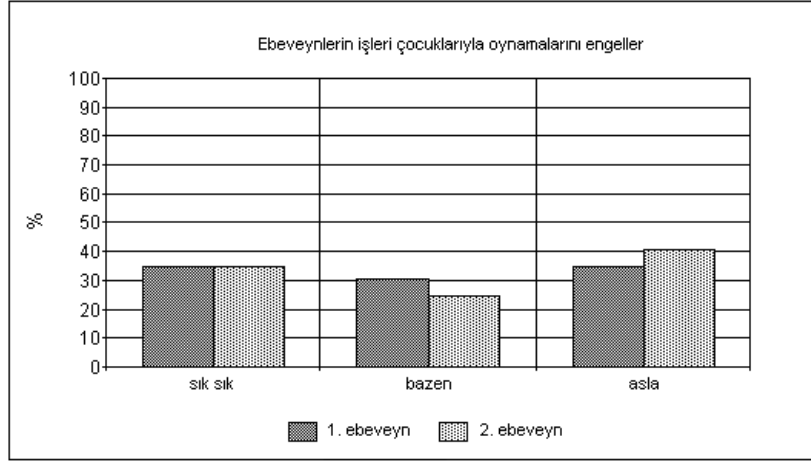
Bulgular

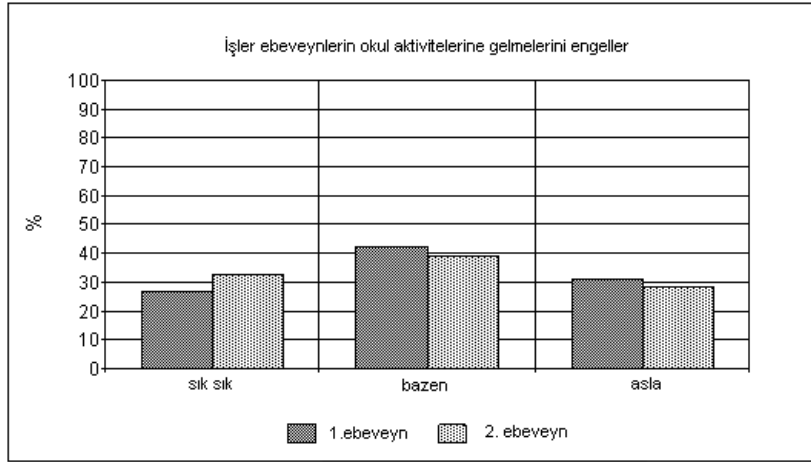
Şekil 1 'Ebeveynlerinizin işlerini ne kadar sevdiğini düşünüyorsunuz?'

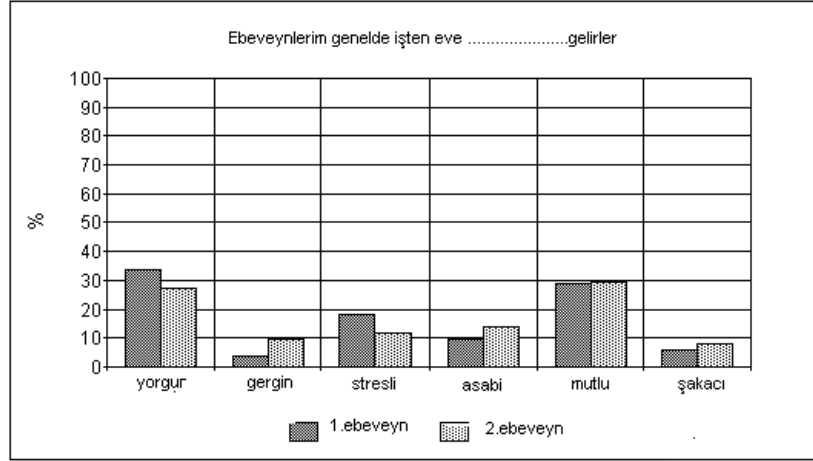
Şekil 2 Ebeveynlerinizin çalışma saatlerini nasıl buluyorsunuz?

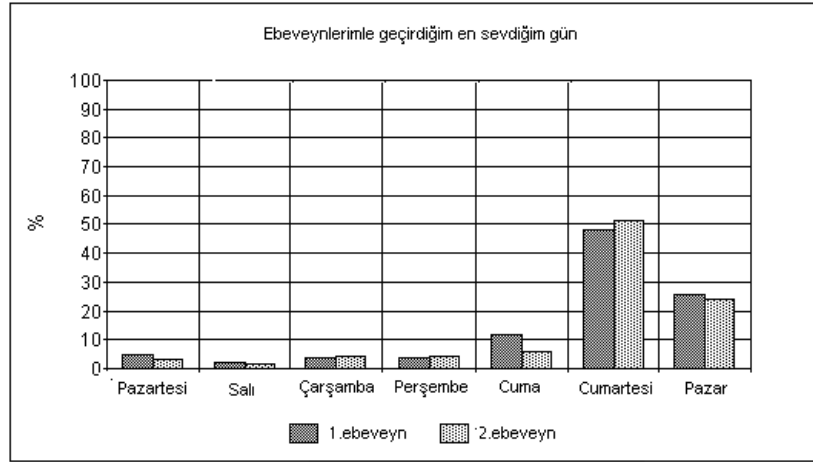
Şekil 3 'Ebeveynlerimin işleri benimle oynamalarını engeller'

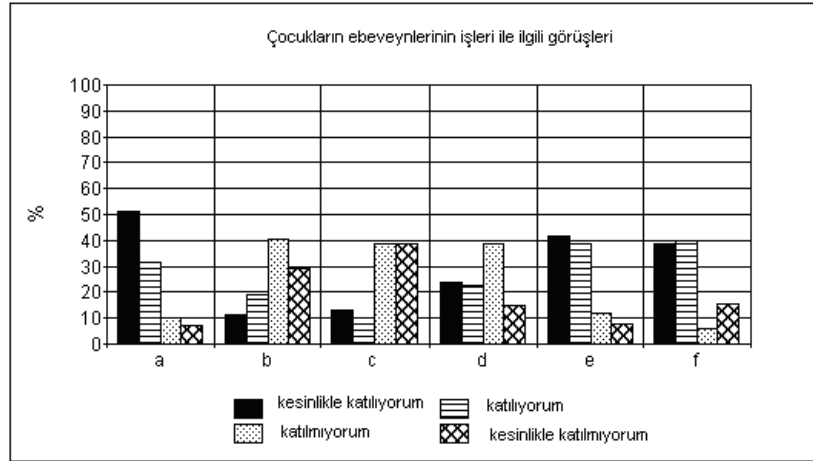
Şekil 4 'Ebeveynlerimin işleri okul aktivitelerine gelmelerini engeller'

Şekil 5 'Ebeveynlerim genelde işten eve gelirler '

Şekil 6 'Hangisi ebeveynlerinle geçirdiğin, en sevdiğin gün?'

Şekil 7 Çocukların ebeveynlerinin işleri ile ilgili görüşleri

a	b	c	d	e	f
Ebeveynler Pazar günleri çalışmamalı	İşten eve geldiklerinde ebeveyn(ler)im çok yorgun olması beni rahatsız ediyor.	İşten eve geldiklerinde ebeveyn(ler)imin stresli olmaları/olması beni rahatsız ediyor	İşe giderken ebeveyn(ler)im daha sinirli oluyor(lar).	İşte olmadıklarında ebeveyn(ler)im benimle daha fazla konuşuyor(lar).	Keşke ebeveyn(ler)im okul aktivitelerine gelmek için daha fazla zamana sahip olsa(lar)

Çoğu çocuğun ebeveynlerinin işlerinden memnun olması bizi oldukça şaşırttı. İnsanların işlerinde ne kadar strese girdikleri ve bunun aileyi nasıl etkilediği hakkında birçok şey duyduk ancak bu, bizim araştırmamızda problem gibi gözüküyor. Şekil 1 ve Şekil 2’de çocuklardan yarısının ebeveynlerinin işlerinden ve çalışma saatlerinden “memnun” olduklarını görüyoruz. Şekil 3 ve Şekil 4, sadece çocukların üçte birinin, ebeveynlerinin işlerinin aktivitelerini izlemek için okula gelmelerini ya da onlarla oyun oynamalarını “sık sık” engellediğini düşündüğünü gösteriyor. Şekil 7 yaklaşık % 80’inin ebeveynlerinin okula gelmek için daha fazla zamana sahip olmalarını dilediğini gösteriyor. Ancak şekil 4 teki sık sık ve bazen

kategorilerini eklersek yaklaşık %70'i ebeveynlerinin işlerinin en azından "bazen" okul aktivitelerine gelmelerini engellediğini düşünüyorlar diyebiliriz.

Bizi şaşırtan bir diğer şey ise ebeveyn 1 ve ebeveyn 2 arasında düşündüğümüz gibi çok fazla fark olmamasıydı, örneğin çoğu babanın okul aktivitelerine katılmayacağını düşünmüştük.

(Ankette çocuklardan ebeveyn 1'i babaları/üvey babaları için (eğer varsa) ebeveyn 2'yi anneleri/üvey anneleri (eğer varsa) için doldurmalarını istemiştik.)

Şekil 5'teki sonuçlar, çocuklara ebeveynlerim işten eve genellikle.....gelirler cümlesini 'yorgun, gergin, stresli, asabi, mutlu ya da şakacı'dan birini doldurmalarını isteyerek elde edildi. 'Gergin, stresli ve asabi' düşük değerlerde olsa da çoğu annenin babalara göre daha "gergin" ve "asabi" ancak çoğu babanın da annelerden daha "stresli" eve geliyor gözükmesi çok şaşırtıcı. Ancak ebeveynlerin hemen hemen üçte biri eve "yorgun" ve üçte biri "mutlu" geliyor bu yüzden okulumuzdaki 5. ve 6. sınıflardaki çocukların çoğu, ebeveynlerinin eve "mutlu"; ancak "gergin" ve "stresli", "yorgun" geldiklerini düşünüyor.

Şekil 7 çocukların ebeveynlerinin işleriyle ilgili nasıl hissettiklerini daha çok gösteriyor. Çocuklar ailelerinin pazar günleri çalışmak zorunda olduklarını düşünmüyorlar (yaklaşık %80den fazlası). Hemen hemen %80'i ebeveynlerinin onları sıkacak kadar stresli olduklarını düşünmüyor ve daha azı (yaklaşık %70'i) onları sıkacak kadar yorgun olduklarını düşünmüyor. İşe gitmediklerinde, çocuklar ebeveynlerinin onlarla daha fazla konuştuğunu düşünüyorlar (yaklaşık %80'i). Ebeveynleriyle geçirdikleri en güzel gün Cumartesi (yaklaşık %50'si) ve Pazar (yaklaşık %25'i) ve bunlar ebeveynlerin genellikle çalışmadıkları zamana denk geliyor bu yüzden çocukların bu günlerde ebeveynleriyle iyi vakit geçirdikleri görülüyor.

Tartışma

Bazı veriler bizi oldukça şaşırttı. Tahminlerimizin tersine çoğu çocuk, ebeveynlerinin yaptıkları işi oldukça seviyor ve çalışma saatleri konusunda "olması gerektiği kadar" çalışıyorlar diye düşünüyor. Çocuklar aktivitelerini izlemek için ebeveynlerinin okula daha çok gelmelerini isteseler de bunu çok fazla umursuyor gibi görünmüyorlar. Bunun sebebi durumu gerçekçi bir şekilde karşılamaları ya da kabullenmeleri olabilir. Anketimizden çıkan sonuca göre ilginçtir ki altı yaşındaki kız çocuğu ile 10- 11 yaşındaki çocuk karşılaştırıldığında farklılık ortaya çıkmaktadır. 6 yaşındaki kız çocuğu anne ve babasının okuldaki aktiviteleri içinde daha çok olmalarını ve onunla evde daha çok oynamalarını istemektedir.

Sonuç

Bu proje, okulumuzdaki 70 çocukla gerçekleştirilen küçük bir proje olsa da, bize ilginç sonuçlar gösterdiğini düşünüyoruz. Başlamadan önce çocukların ebeveynlerinin işlerinin aile yaşantıları üzerindeki etkilerinden memnun olmadıkları izlenimine sahiptik (nedenini açıklayabileceğimizden emin değiliz, çevremizden edindiğimiz bir izlenim). Ancak tam tersiyle karşı karşıya kaldık. Belki bu yaş grubundan kaynaklanıyordu. 9- 10 yaşındayken yetişkinlerin düşündüğünden daha olgun olduğumuzu düşünüyoruz. Çoğu çocuğun ebeveynlerinin çalışma saatlerini çok uzun diye tanımlamaktansa olması gerektiği kadar şeklinde tanımlamaları bizce aileleriyle çok daha fazla zaman geçirmek istemelerine rağmen, duruma gerçekçi bakabilmelerinden ve ebeveynlerinin daha fazla para kazanmak için çalışmak zorunda olduklarının bilincinde olmalarından kaynaklanıyor. Diğer şaşırtıcı sonuç ise çocukların çoğu ebeveynin eve gergin ya da asabiden çok yorgun geldiklerini düşünmeleridir.

Eğer bu projeyi tekrar gerçekleştirsek daha iyi olması için bazı şeyleri değiştirebiliriz. Çünkü bazı çocukların annesi/babası olmayabilir ya da işsiz olabilirler düşüncesiyle hareket ettik. Bu da anketimizin çok ayrıntılı ve karışık olmasına neden oldu. Topladığımız çoğu veriye ihtiyacımız olmadığını gördük ve ankette sadece çocukların ebeveynlerinin işleri ile ilgili ne hissettikleri ile ilgili bölümleri analiz ettik. Eğer bunu tekrar yapabilirsek anketi çok daha basit ve sadece bir ebeveyni içerecek şekilde düzenleyebiliriz. Aynı zamanda 6 yaşında ve 10 yaşındaki çocukların hissettiklerini karşılaştırmak da gerçekten ilginç olabilir çünkü büyük bir fark olacağını düşünüyoruz. 14 yaşındaki çocuklarla karşılaştırıldığında çok daha farklı olacağını düşünüyoruz. Belki bu gelecekte araştırabileceğimiz bir konu olabilir.

How are Nine to Eleven-Year-Olds Affected by the Nature of their Parents' Jobs? A Small-Scale Investigation

Ruth Forrest*
Naomi Dent*

Introduction

We were interested in how parent's jobs affect their children and wondered how children are affected by the kind of hours parents work and the sorts of moods they come home in, for instance if they come home very tired or angry or if they come home happy and bouncy. How does this affect the quality of relationships in the family? We also wondered how many parents worked and how long their hours were. We wanted to investigate this from children's viewpoints, not adults. The research question we decided on was: 'how are children affected by the nature of their parents' work?' We predicted that most children would prefer their parents to work shorter hours and be able to come to watch them in more school events. However, what we found out surprised us.

Methodology

We wanted to find out the views of year 5 and 6 children in our school and thought that the best way to do this would be to design a questionnaire. We gave the questionnaire a lot of thought and were aware that this might be quite a sensitive area for some children. Perhaps their parents were unemployed or they only had one parent, so we set the questions so that it could be answered for one or more working parents. We explained to Years 5 and 6 what we were doing and asked for volunteers to fill in the questionnaire. We told them that these would be anonymous. We also thought about children who might have difficulty reading some of the questions so we said that we would help read questions if anyone wanted us to. We tried to make all the words easy or explain them so that everyone

---

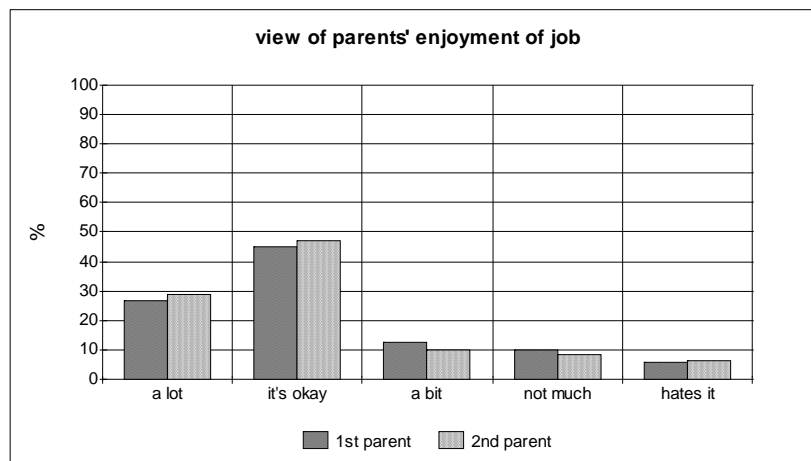
* Children's Research Centre-UK, Age 10, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

would understand. We got 70 completed questionnaires back out of 90 children we approached.

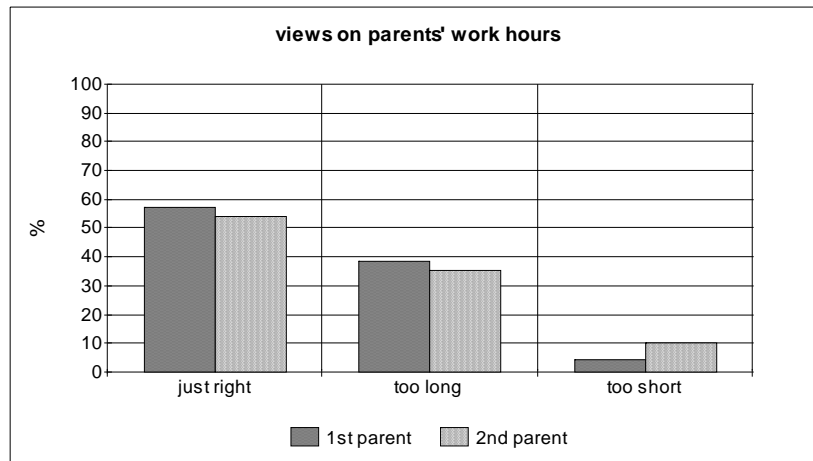
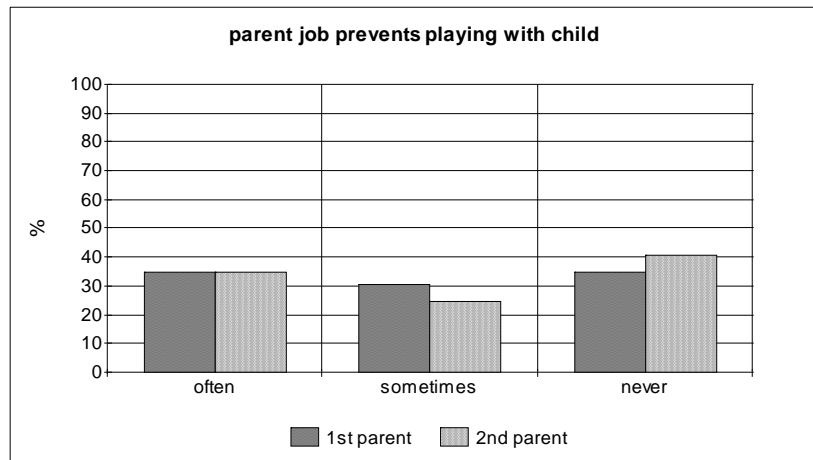
We wanted to try and get as much information as we could about what children thought about their parents' jobs so the questionnaire used a mixture of questions that had different rating scales. For example the question 'How much do you think your parents enjoy their jobs had five possible answers, *a lot; it's okay; a bit; not much* and *hates it* but the question about the hours that parents work had only 3 possible answers, *just right, too long or too short*. We also designed some statements to find out how strongly children agreed with them or not, *strongly agree, agree, disagree or strongly agree*:

- Parent(s) should not have to work on Sundays
- My parent(s) are too tired to bother with me after they come home from work
- My parent(s) are too stressed to bother with me when they come home from work
- My parent(s) are more irritable when they've been to work
- My parent(s) talk to me more when they haven't been to work
- I wish my parent(s) had more time to come to school events
- We worked out percentages so that it would be easier to compare the results and our supervisor helped us to turn these into graphs.

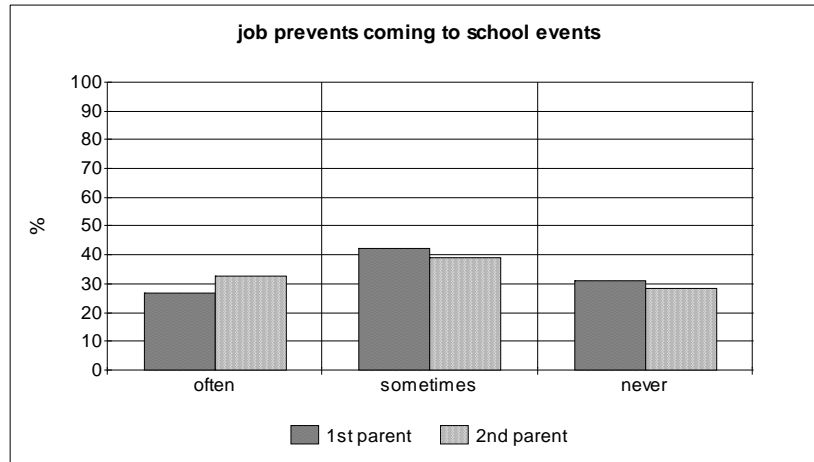
The Findings

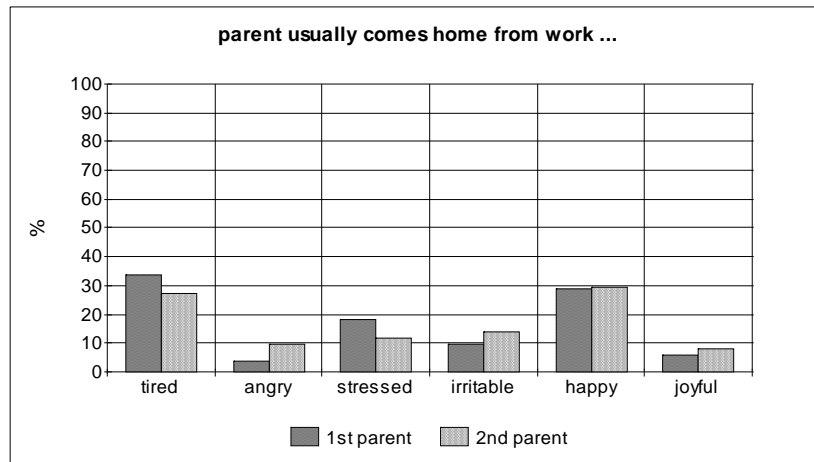

Figure 1 'How much do you think your parents enjoys their jobs?'**Figure 2 'Do you think the hours your parents work are ...?'**

Figure 3 'My parent's job gets in the way of them playing with me'

Figure 4 'My parents' work gets in the way of coming to school events'

Figure 5 'My parent usually comes home from work ...'

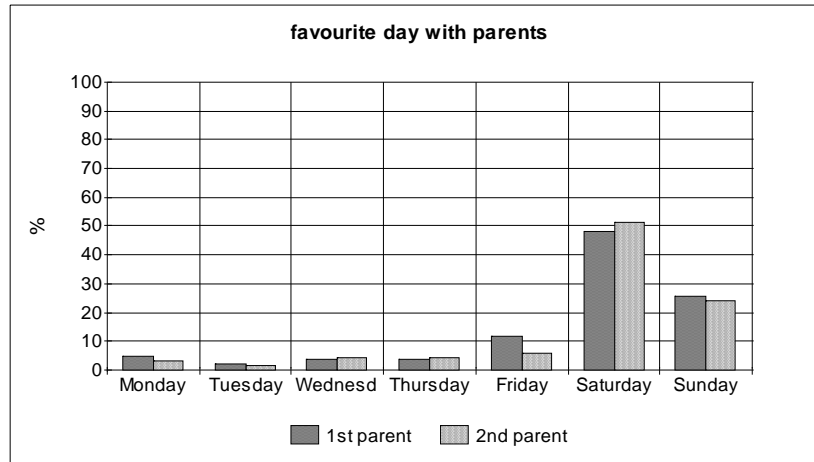
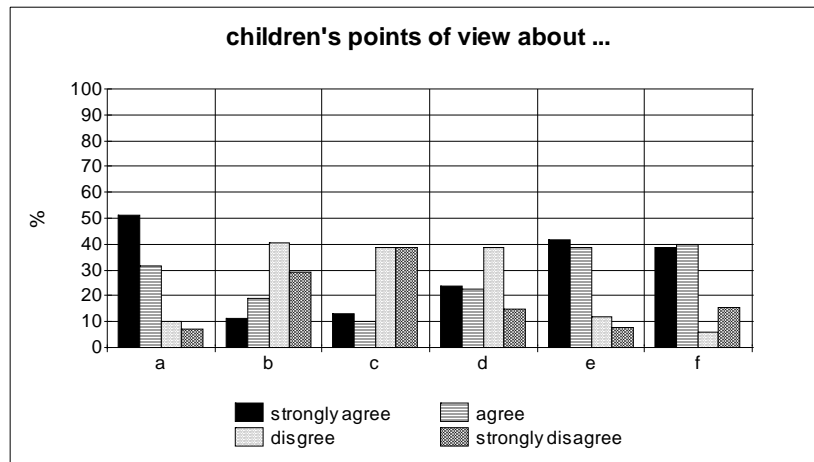

Figure 6 'Which is your favourite day with your parents?'

a	b	c	d	e	f
parents should not have to work on Sundays	my parents are too tired to bother with me after work	my parents are too stressed to bother with me after work	my parents are more irritable when they come home from work	my parents talk to me more when they haven't been to work	I wish my parent(s) had more time to come to school events

Figure 7 Children's points of view about their parents' work

We were quite surprised that most children seemed to be quite content about their parents' jobs. We hear a lot about the stress of people's jobs and how this affects the family but this didn't seem to be the case in our investigation. From figures 1 and 2 we can see that nearly half the children thought that their parents jobs and hours were 'okay'. Figures 3 and 4 show that only about a third of children thought that their parents' job 'often' got in the way of them coming to school events or playing with them, although Figure 7 shows that nearly 80% wish that parents had more time to come to school events. But if you add up the 'often' and 'sometimes' categories in figure 4 then about 70% think that parents' work gets in the way of school events at least sometimes. What also surprised us was that there didn't seem to be much difference between parent 1 and parent 2 as we thought that perhaps more dads wouldn't be able to come to school events (on the questionnaire we asked children to complete parent 1 for dads/step dads (if they had one) and parent 2 for mums/step mums (if they had one). The results in figure 5 were obtained by asking the children to complete the sentence 'My parent usually comes home from work ...' with one of the following *tired*, *angry*, *stressed*, *irritable*, *happy* or *joyful*. Although angry, stressed and irritable were lower scores, it's interesting that more mums seem to come home angry and irritable than dads but more dads come home stressed. But approximately a third of parents came home 'tired' and a third came home 'happy' so it seems that the majority of children in Years 5 and 6 at our school think their parents come home happy but tired rather than angry and stressed.

Figure 7 shows more about how strongly children feel about things to do with their parents' work. It was clear that children don't think their parents should have to work on Sundays (over 80%). Approximately 80% of the children did not think their parents were too stressed to bother with them but fewer (about 70%) thought that their parents were not too tired to bother with them. When parents don't go to work children felt they talked to them more (about 80%). Favourite days with parents were Saturdays (about 50%) and Sundays (about 25%) and these tend to be days when parents aren't generally working so children seem to like this quality time with their parents.

Discussion

We were quite surprised by some of the data. Contrary to our predictions, it seemed that most children thought their parents enjoyed their jobs quite a lot and that the hours they worked were 'just right'. Although children 'wished' that parents could have more time to come to their school events they didn't seem to mind too much and the fact that they didn't feel strongly about this suggests that perhaps they are realistic about the situation and accept it. Interestingly when we tried out our questionnaire on a six-year-old her thoughts were very different compared to the 10 and 11-year-olds. She wanted her mum and dad to be at school events much more and to play with her more at home.

Conclusions

Although this was only a small project with 70 children from our school we still think it has shown us some interesting data. We had an impression before we started that children would be much more discontented about how their parents' work affected their family life (we're not sure we can explain why, it's an impression that just sort of 'is around') and yet we found quite the opposite. Perhaps this is because of the age. At 9 and 10 we think we are a lot more grown up than adults sometimes think we are. A lot more children thought that their parents' work hours were 'just right' rather than 'too long' even though I think children would want to spend more time with their parents they are realistic about the situation and understand that parents have to work to earn money. The other really interesting conclusion is that children feel that more parents seem to come home 'tired' than 'irritable' or 'angry'.

If we could do this project over again we would change some things to make it better. Because we tried to be sensitive about some children not having a mum or a dad or having several mums and dads or having a mum or dad who was unemployed we probably made the questionnaire too detailed and complicated. We found that we didn't need all the data we collected and only analysed the parts of the questionnaire that told us about children's feelings about their parents' jobs. If we could do this again we would probably make the questionnaire much simpler and perhaps only ask about one parent. Also it would be really interesting to do a comparison between what 6-year-olds feel and what 10-year-olds feel about their parents' jobs because we think there would be a big difference. Also it might be different again with 14-year-olds. Perhaps this is something we can investigate in the future.

Çocuklar Semtleri Hakkında Ne Hissediyorlar?

Eleanor Frank*

Giriş

Benim araştırmam Milton Keynes’de bulunan iki semt olan Fishermead ve Springfield hakkında çocukların ne hissettikleri ile ilgilidir. Bu konuyu seçmemdeki temel neden Fishermead’da yaşıyor olmam ve genç insanların kendi yaşadıkları çevreyi sevmemeleri halinde bunun ne kadar düş kırıklığına neden olduğunu düşünmem.

Fishermead ve Springfield’de dışarıya çıkan çocuk sayısının sürekli azaldığını görüyorum. Springfield Ortaokulu ile ilgili bölge eğitim yöneticilerinden bir tanesi, kendi sorumluluk alanındaki çocukların Springfield’de okula yürüyerek gitmekten korktukları için okula gelmediklerine inanmaktadır. Bu durumun gerçekten yaşanıp yaşanmadığını ortaya çıkarmak ve problemleri düzeltmek en temel amacımdır.

Yöntem

Dördüncü yıl ile yedinci yıl arasındaki çocukların (8-13 yaş arası) Fishermead ve Springfield hakkında ne hissettiklerini ortaya çıkarmayı amaçladım. Bu iki semt hakkında neler hissettiklerini belirlemek için çok basit bir anket formu kullandım. Anketlerin kime ait olduğu belli değildi, böylece çocuklar kendilerini güvende hissederek düşüncelerini belirtebildiler. Anketleri dağıtmak için öğretmenlerden izin aldım, bazı öğrencelere anketi okuma konusunda yardım teklif ettim. Anketlerin doldurulduğundan emin olmak için herbir sınıfa girdim, böylece %100 anket dönüş oranına ulaştım. Çocukların kendi başlarına dışarıya çıkma hakkında ya da bir başkasıyla birlikte dışarıya çıkma hakkında hissettiklerini, hangi saatlerde kendilerini güvende hissettiklerini, çıktıklarında neler yaptıklarını ortaya çıkarmak istedim. Fishermead ve Springfield’de yaşamamış olan insanları da araştırmaya dâhil etmekten dolayı mutluydum çünkü

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 12, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

düşünceleri hala geçerli ve yararlıydı. Sorduğum çocukların %86.6'sı Fishermead ve Springfield'de yaşamışlardı.

Ayrıca, küçük bir grup öğrenciyle (4) derin görüşmeler yaptım. Her defasında bir öğrenciyle görüştim. Çocuklar yoklama listesinden tesadüf olarak seçildi. Şans eseri, farklı kişiliklere ve yaşam tarzına sahip karma bir grup oluştu. Bir kız ve üç erkekle görüşme yaptım ve tekerlekli sandalye kullanan bir erkekle de görüşme yapma şansım oldu. Görüşmede, kullandığım anket temelinde hazırlanmış bir temel soru listesini kullandım. Bunun dışında da çocukların verdikleri yanıtlar Fishermead ve Springfield hakkında çocukların hissettiklerini ortaya çıkarabilecek sorular düşünmeme neden oldu. Görüştüğüm çocukların soruları yanıtlarken kendilerini rahat ve güvende hissetmelerini sağlamak zorundaydım. Verdikleri yanıtları araştırmamda kullanabilmem için de kendilerinden izin almalıydım. Ne yaptığımı kendilerine, özellikle daha önce kendileriyle hiç görüşme yapılmamış küçük çocuklara, olabildiğince arkadaşça anlattım. Kısa bir süre sonra çocuklar açık ve kendini güvende içinde hissetmekteydi. Araştırma oldukça ilgilerini çekmiş görünüyordu. Bu nedenle araştırma ile ilgili sorular sordular.

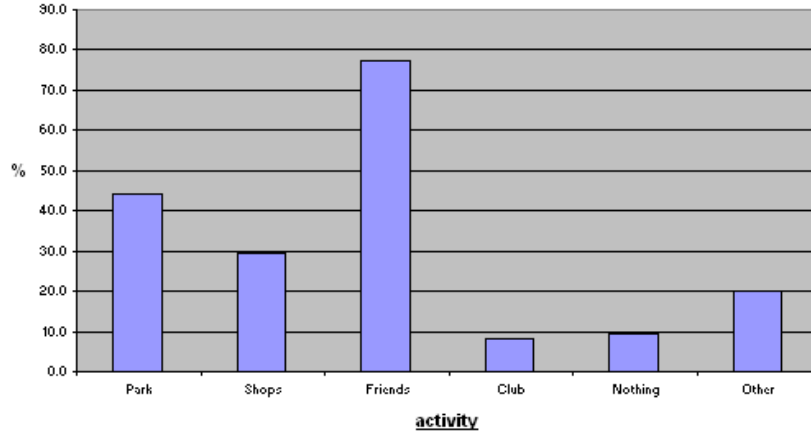
Fishermead ve Springfield'de durumun nasıl olduğunu, çöpleri ve duvar yazılarını göstermek amacıyla video kamera kullandım. Çekimlerimde Fishermead'da yaşamış iki kız ile planlanmamış görüşmeler yaptım. Bu mekânda yaşamış olan diğer çocukların neler hissettiğini keşfetme şansı elde ettim. Nerede olduğunu bildiğim, kaydedeceğim yerler vardı fakat kaydederken ortaya aniden çıkan şeyler de vardı. Bunu planlamak için hikâye tahtası kullandım. Video gerçekten Fishermead'da yaşamaktan dolayı hissettiklerime ilişkin hiçbir şey söylemiyordu çünkü bunun için tasarlanmamıştı. Fishermead'de yaşamakla ilgili duygularım daha güçlü ve biraz daha güvende hissediyorum kendimi fakat çocukların kendilerini güvende hissetmedikleri ya da yapacak bir şey bulamadıkları için dışarı çıkmamalarından dolayı biraz üzüldüm. Aynı duyguları diğer pek çok insanın hissettiğini biliyorum. Tüm yaşamım boyunca orada yaşadım.

Bulgular

Tartışma

Anketimde temel amacım çocukların iki semtte neler hissettiklerini ve yaptıklarını ortaya çıkarmaktı. Bu grafik, "Fishermead ve Springfield'de neler yapıyorsunuz?" sorusundan elde edilen sonuçları göstermektedir.

Şekil 1: Çocukların Fishermead ve Springfield'da yaptıkları

Gidilecek çok az kulüp olduğundan dolayı çok az çocuğun semtte kulüplere gittiğini buldum. Görebileceğiniz gibi, çok sayıda çocuk dışarıda tek başına kendilerini güvende hissetmediklerinden dolayı arkadaşlarıyla oynamaktadır. Derinlemesine görüşmeler de bunu kanıtlamıştır.

"Arkadaşım dışarıya tek başına çıkıyordu, fakat hırpalandı ve şimdi tek başına dışarıya çıkamıyor." – James.

Dördüncü yıl öğrencisi Billy kendine zorbaca davranan diğer çocukların varlığından dolayı kendinden büyük çocuklarla dışarıya çıktığında kendini güvende hissettiğini söyledi.

22 öğrenci dükkânlara gittiğini söyledi fakat bunların dükkânlara harçlıklarını harcamak için mi gittiklerini, yoksa ailelerinin ev gereksinmelerini almalarını istemelerinden dolayı mı gittiklerini ortaya çıkarmak istedim. Bunu bulmak istedim çünkü çocukların bulunabilecekleri güvenli ve kendilerini rahat hissedebilecekleri yerler bulmak araştırmam için yaşamsaldı. Şu ana kadar görüşmelerim çocukların bu semtlerde kendilerini evlerinde hissettikleri kadar güvende hissetmediklerini göstermektedir. Çocuklar nereye giderlerse gitsinler kendilerini güvende hissetme, eğlenme, dükkânda bulunma ya da bulunmama hakkına sahiptirler. Bu iki hakkın ellerinden alınması asla olmaması gereken bir şeydir.

Görüştüğüm bütün çocuklar semtlerde daha fazla kulübün ve yapabilecekleri daha fazla şeyin olması gerektiğini düşünmekte. Video çekimlerim sırasında kaydettiğim duvar resimleri belki de yapacak hiçbir şey olmadığı için çocuklar tarafından çiziliyor.

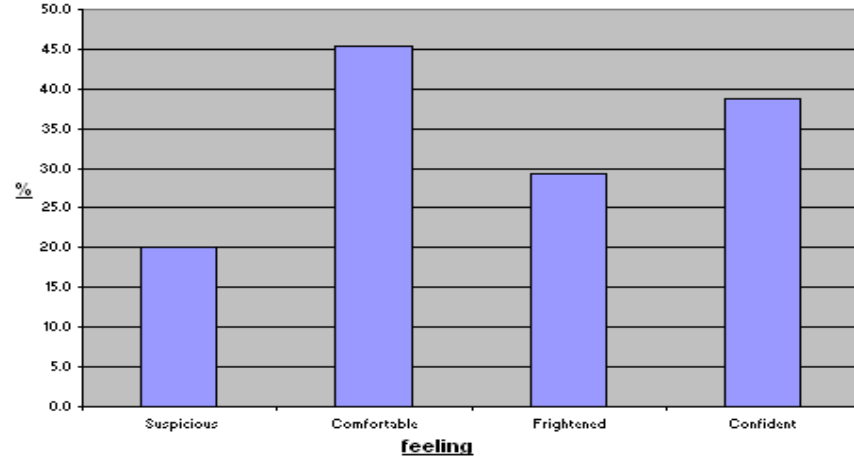
Daha küçük yaştaki çocuklar aynı şeyi istermiş gibi görünüyorlar: Zorbalardan uzak, kendilerini güvende hissetmek için gidebilecekleri sakin

bir kulüp. Spor kulüpleri de konu dâhilinde. Dördüncü yıl öğrencisi olan Emily, Springfield'deki gençlik kulübünün çok geç açıldığını, Springfield'de gidebileceği kulüplerin sadece okulda bulunanlardan ibaret olduğunu söylüyor. Küçük çocuklar hemen okuldan sonra başlayan kulüpleri istiyorlar.

Springfield ve Fishermead'da oynamak için parklar var fakat görüşmeler buralara gitmenin güvenli olmadığını ortaya koyuyor. Dördüncü yıl öğrencisi olan Billy, parka sadece annesi kendisini izliyorken gittiğini söylüyor. Altıncı yıl öğrencisi olan James, parklarının kırık cam şişeleri ve plastiklerle dolu olduğunu, birisi düşse bütün bu camlarla kesilebileceğini belirtiyor. Kamera kayıtlarımda parktaki bütün donanım zarar verilmiş olduğu yer almakta.

Altıncı yıl öğrencisi Jessica "Güzel parklar var fakat zarar verilmiş durumda" diyor.

"Gün içinde Fishermead ve Springfield'da yürürken ne hissediyorsunuz?" sorusunu bir sonraki soru olarak yönelttim.

Şekil 2: Çocukların Fishermead ve Springfield'da gün içinde yürürken hissettikleri

Yukarıdaki ve aşağıdaki grafikleri karşılaştırarak görebileceğiniz gibi, gün içinde yürürken korku ve kuşku içinde olan çocuk sayısı okula yürürken olandan çok daha fazla. Bu durum, gün boyunca çocukların yapayalnız olmalarından, okula giderken ise çoğu zaman biri tarafından eşlik ediliyor olmalarından kaynaklanabilir.

Örneğin dördüncü yıl öğrencisi olan Billy, eğlenceli bir yer olsa da parkı aynı zamanda tehlikeli bir yer olarak görüyor. Bu nedenle sadece annesi onu izlerken yakınlarındaki parkta oynuyor.

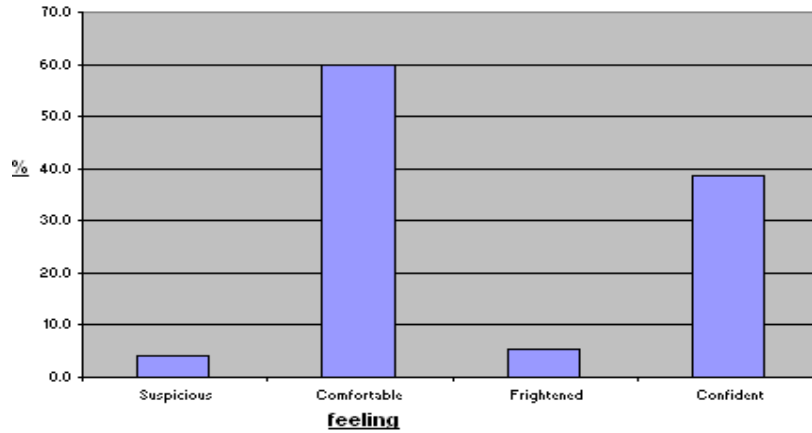
Beşinci yıl öğrencisi olan Emily dışarıda kendi başına iken kendini nispeten güvende hissettiğini, fakat biriyle beraberken daha fazla rahat olduğunu söylüyor. "Kendimi yüzde yüz güvende hissetmiyorum... Biraz güvende, fakat oldukça fazla değil." Eğer polis Springfield'de devriye geziyorsa kendini daha fazla güvende hissediyor. Okulda da kendini güvende hissetmesi çocukların başkaları tarafından ilgilenildikleri ortamlarda kendilerini güvende hissettiklerini gösteriyor. Bundan dolayı her iki semtte de çocuklar için daha fazla kulübün olması iyi bir öneri olabilir.

Altıncı yıl öğrencisi olan James, bile hala Springfield'de kendi başına dışarı çıkmıyor. Okula yürürken kendini güvende hissediyor fakat büyük çocukların küçükleri hırpaladıklarını görüyor. Okuldan hemen sonra ve hafta sonları dışarıda oynayacak fakat tek başına kendini güvende hissetmiyor. Diğer çocukların da Springfield'de güvende oldukları konusunda kuşkulu.

"Springfield'de kendini rahat hissedemeyen başka çocuklar var. Çoğu öyle. İyi görünmüyorlar."

İstatistikler daha fazla çocuğun kuşkudan daha ziyade kendini rahat hissettiğini gösteriyor fakat gördüğüm bütün çocuklar tek başlarına olduklarında böyle hissetmediklerini belirtiyorlar.

"Fishermead ve Springfield'de okula yürüyerek gittiğinizde ne hissediyorsunuz?" bir sonraki sorumuz.

Şekil 1: Çocukların Fishermead ve Springfield'de okula yürüyerek gittiklerinde hissettikleri

Görebileceğiniz gibi çok az sayıda çocuk okula giderken kuşku ya da korku duyuyor. Görüşmeler çocukların başkasıyla ya da okula giden diğer çocuklarla birlikte okula giderken kendini daha fazla güvende hissettiğini gösteriyor. Küçük çocuklar başka çocuklarla birlikte okula gittiklerinde rahat ya da kendine güvenen kategorilerine giriyorlar. Büyük olasılıkla etrafta çok sayıda insan varken kötü bir şey olmayacağından eminler. Örneğin dördüncü yıl öğrencisi Billy, sabahları annesi kendisiyle okula yürüdüğünde kendisini güvende hissettiğini, diğer zamanlarda ise daha az güvende hissettiğini söylüyor. “Evde tek başımayken kendimi güvende hissedirim fakat dışarıda beni pataklayacak insanlar var.” Billy ayrıca gece ayyaşlar gibi kendisine zarar verebilecek insanlar olabileceğini, bunun daha büyük bir tehlike olduğunu düşündüğünü söyledi.

Sonuç

Araştırmam Fishermead ve Springfield’de yaşama, etrafta yürüme ve oynama hakkında çocukların ne hissettiklerini ve düşündüklerini ortaya koymaktadır.

Çocukların sabah erkenden kendi başlarına dışarıya çıkma ve okula gitme hakkında ne hissettiklerine ilişkin bir anlayış geliştirmemi sağlayan anketler kullandım. Derinlemesine görüşmelerde daha iyi ve derin fikirleri alabilmek için daha esnek sorular kullandım. Video kamera çekimleri her iki semtte de duvar yazı ve resimleri ile çöplerin ne kadar kötü bir görüntü sergilediğini gösterdi. Birkaç çocuk görüşmelerde her iki semtte de daha fazla çöp bidonu olması gerektiğini söyledi.

Bu araştırma herşeyden önce Fishermead ve Springfield’de çocukların ne yaptıklarını göstermektedir. Anketler hala kulüplere giden çok az sayıda çocuğun bulunduğunu ortaya koymaktadır. Semtlerde daha fazla kulübün açılması yararlı olabilir çünkü çocuklar daha büyük çocuklar tarafından korundukları yerlerde kendilerini daha fazla güvende hissediyorlar.

Araştırma ayrıca her iki semtte çocukların gün içinde tek başlarına olduklarında ve okula yürüdüklerinde neler hissettiklerini göstermiştir. Çocuklar gün içinde tek başlarıyken korku ve kuşku hissetmektedirler fakat okula yürürken etraflarında çocuklarını okula götüren ya da kendi başına okula giden daha fazla insan olmasından dolayı daha büyük grup içinde kendilerini daha güvende hissetmektedirler.

Çocuklar semtlerde tek başlarıyken kendilerini daha az güvende, fakat güvendikleri biriyle beraberken çok daha rahat hissetmektedirler.

Sonraki Adımlar

Bu araştırmanın bir sonraki adımı Milton Keynes Kurulu Gençlik Çalışanları ile iletişime geçmek ve Fishermead ve Springfield’de kulüplerin eksikliği konusunda yapabilecekleri bir şey olup olmadığını görmektir. Umarım bu her iki eyalette de genç insanlar için daha aydınlık ve güvenli bir gelecek anlamına gelecektir.

How Children Feel about their Local Housing Estates

Eleanor Frank*

Introduction

My research is based around the way children feel and think about two estates in Milton Keynes- Fishermead and Springfield. The main reason I chose this topic is because I live on Fishermead, and I think that it is somewhat disappointing if young people do not like their own estate.

I am seeing less and less children going outside in Fishermead and Springfield. One of the school governors for Springfield Middle School believes that children in their catchment area are afraid of walking to school on Springfield, so they do not come. My main goal is to find out if this is the case, and try to rectify any problems.

Methodology

I wanted to find out what children from years 4 to 7 (8 years old to 13 years old) felt about Fishermead and Springfield. I used a questionnaire to find out in a very basic form what children felt of the two estates. The questionnaires were anonymous, so that the children would feel safe giving away their opinions. I got permission from the teachers to hand out the questionnaires, and offered reading help to some children. By going into each class and ensuring that the questionnaires were filled in, I got a 100% response rate. I wanted to find out how children felt going outside on their own, or with someone else, and at what times they felt comfortable, and what they did on the estates. I was still happy to include people who didn't live on Fishermead and Springfield, because their opinions are still valid and useful. 88.6% of the children I asked lived on Fishermead and Springfield.

I also used in-depth interviews with a small group of children (4). I interviewed one child at a time. The children were picked randomly from the register, and luckily I got a good mixture of personalities and lifestyles. I interviewed one girl and three boys, and got the chance to interview one boy who used a wheelchair. There was a basic layout of the questions asked in the interview, based from the questionnaire, but also I thought of questions related to some answers children gave to further reach into their feelings and thoughts of Fishermead and Springfield. I had to ensure that the

---

* Children's Research Centre-UK, Age 12, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

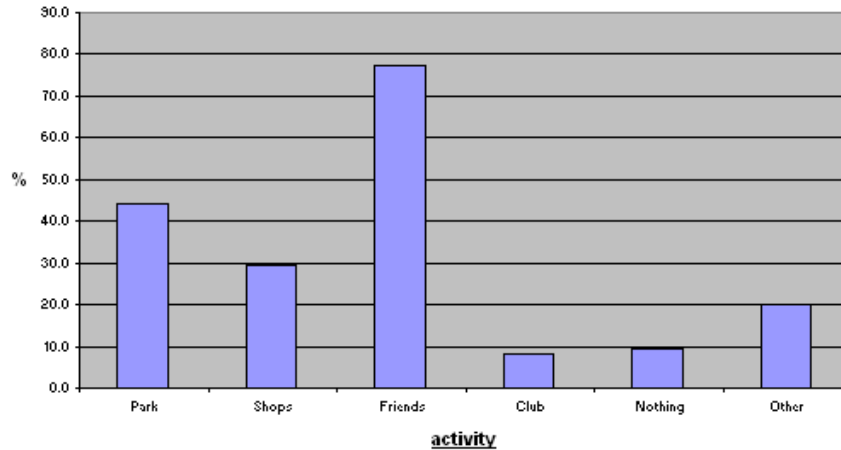
children I interviewed felt comfortable and safe giving the answers, and had to get their permission to use their answers in my research. I told them all about what I was doing, and was as friendly as I could be towards them, especially the younger ones who didn't really know what was going on, because they probably hadn't been interviewed before. After a short while, the children were open and confident. They seemed to be very interested in the research, and asked questions about it.

I used a video to pinpoint what it really looked like in Fishermead and Springfield, to show the litter and graffiti, and in my video I had an unplanned interview with two girls who lived on Fishermead, and I got a chance to discover how it felt for other children who lived on the estate. There were places where I knew I was going to record, but also parts that just happened to be there at the time I was videoing. I used a storyboard to plan it. The video doesn't really say anything about my feelings of living in Fishermead, because it wasn't intended to. My feelings about living on Fishermead are rather strong, and I feel somewhat safe, but also disappointed that children don't want to go outside because they don't feel safe, or that there is nothing to do, and I know that many other people feel the same. I've lived there all my life.

The Findings

Discussion

In my questionnaire, I mainly wanted to find out how children feel on the two estates, and what they do on the estates. This is a graph on the results I got for the question 'What do you do on Fishermead and Springfield?'

I found from this question that so few children go to clubs on the estates, because there are so few to go to. As you can see, a lot of children play out with their friends, possibly because they do not feel safe on their own, as the in-depth interviews proved.

“My friend used to go out on his own, but he got picked on and can’t go out on his own now.” –James.

Billy in year 4 said that he feels safer going outside with a friend who is older than him, because he gets bullied by other children.

22 children say they go to the shops, but I would like to find out if they go to the shop because they want to, to spend their pocket money, or if they have to go because their parents want them to buy necessities. I would like to find this out because it is crucial to my research to find safe places for children to be, where they feel comfortable. So far my interviews have shown that children do not feel safe on the estates, other than when they are in their homes. Children have the right to feel safe wherever they go, and they also have the right to have fun, be it at the shop or not, and taking away these two rights is something that should never happen.

All of the children I interviewed thought that there should be more clubs on the estates and more things to do- a point that I made in my video is that children may graffiti on the estates because of lack of anything else to do.

The younger children all seemed to want the same thing- a quiet club to go to, to feel safe and away from bullies. Sports club were also an issue. Emily in year 4 says that the youth club on Springfield starts too late, and

the only clubs she does on Springfield are school based. The younger children wanted clubs that started straight after school.

There are parks to play on in Springfield and Fishermead, but the interviews proved that children feel unsafe going to them. Billy from year 4 says he only ever goes to the park if his mum is watching. James from year 6 says his park is full of broken glass and plastic, and he makes a point that if anybody were to fall over, they would be cut by all the glass. In my video, all the equipment at the park had been vandalized.

Jessica in year 6 says that *“There are good parks, but they get vandalized.”*

The next question I asked was ‘How do you feel about walking around in Fishermead and Springfield during the day?’

As you can see, by comparing the graph seen above and the graph seen below, there are far more children who feel frightened and suspicious when walking around during the day, as opposed to walking to school. This may be because children are alone during the day, and are often accompanied by others walking to school.

Billy in year four, for example, only plays at the local park when his mum is watching because he sees it as a dangerous yet fun place.

Emily from year five says that she feels relatively safe outside on her own, but more comfortable with someone else.

"I don't feel one hundred percent safe... I feel a bit safe, but not quite safe."

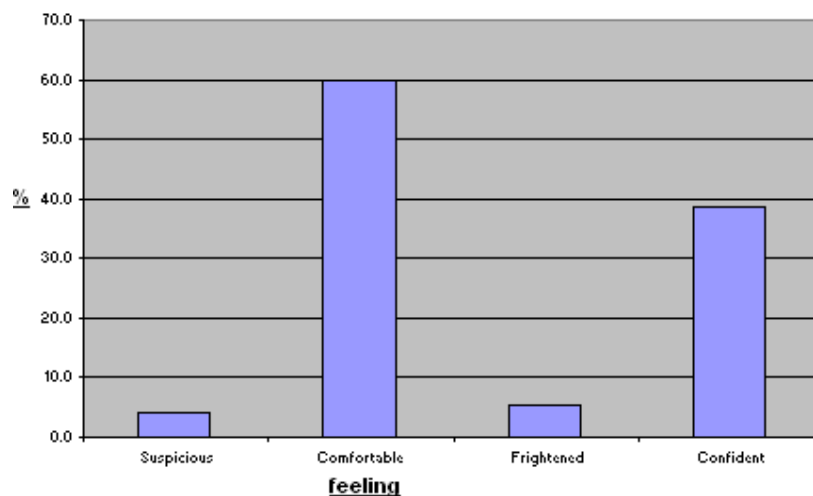
She would feel safer if there were police patrolling Springfield, and she feels safe at school, which may show that children feel safe in an environment where they are being looked after, so more clubs on the estates for children would be a good idea.

Even James, who is in year six, still doesn't go outside on his own on Springfield. He feels safe walking to school, but he finds that older children pick on the younger ones. He will play outside straight after school, and at the weekends, but he doesn't feel safe on his own. He seems doubtful that other children feel safe on Springfield.

"There are other children who feel comfortable on Springfield. Most do. They seem alright."

The statistics show that more children do feel comfortable than suspicious, but all of the children I interviewed do not feel this way on their own.

The next was 'How do you feel walking to school from Fishermead and Springfield?'

As you can see, very few children feel suspicious and/or frightened walking to school. Some of the interviews prove that children feel more confident walking to school with somebody else, or children may feel more comfortable walking with other children who are going to school. Younger children would most probably fall into the comfortable or confident categories, as many other children walk to school with them, possibly

reassured that nothing bad would happen with so many people around. For example, Billy from year four says that he feels safe in the mornings when his mother can walk with him to school, but other times he feels less safe.

"I feel safe in my own house, but outside there are people who beat me up."

He also said that at night there may be people who want to hurt him, such as drunkards, and he thought that this was a large threat.

Conclusion

My research has shown how children feel and think about living, walking around and playing on Fishermead and Springfield.

I used questionnaires, which provided a small insight into how children felt about going outside in the mornings, on their own and to school. For the in-depth interviews I used more flexible questions to get a better and deeper opinion. The video showed just how bad the litter and graffiti were on the two estates, because it is a rather large problem. Several children from the interviews said there should be more bins on the two estates.

This research has shown, first of all, what children do on Fishermead and Springfield. The questionnaires showed that there was, and still is a very small amount of children who go to the clubs. It would be beneficial to add more clubs to the estates, because children feel safer in a place where they are supervised and with older children.

The research also showed how children felt on the two estates on their own during the day, and how they felt walking to school. Children feel frightened and suspicious on their own during the day, but as they walk to school, probably because there are more people around during school morning walking their children to school, and children walking on their own to school, children feel much safer, because they feel safe in a large group.

Children feel very slightly safe on their own on the estates, but far more comfortable with someone they trust.

Continuity

The next step of this research is to contact the Milton Keynes Council Youth Workers, and see if they can do anything about the lack of clubs on Fishermead and Springfield. Hopefully this will mean a brighter and safer future for young people on the estates.

Araştırma Yapmayı Ne Kadar Biliyoruz?

Cem Çağıl Irmak*

Araştırma, insanın çevresini tanımak ve karşılaştığı problemlere çözüm bulmak, doğruyu ortaya koymak, bilinmeyeni öğrenmek amacıyla yaptığı sistemli çalışmaların hepsidir (SUZEP2008). Yani araştırma yapmak daha önce yapılmış ve çeşitli kaynaklarda bulunabilen bilgiler değildir.

Araştırma yaparken veriler toplanır, toplanan veriler analiz edilir ve sonuca ulaşılır. Peki ya bir araştırmanın bu şekilde yapılacağını ilköğretim okullarında kaç kişi biliyor? Ya da araştırmayı yaparken belli bir etiğe uymamız gerektiğini, şüpheli davranmamız gerektiğini, araştırmamızı basamaklarına uygun yapmamız gerektiğini bilen kaç kişi var? Ben bu kişilerin sayısının fazla olmadığını düşünüyorum ve bunun için de böyle bir araştırma yapmaya karar verdim. Bu araştırmanın amacı ilköğretim çağındaki öğrencilerin doğru araştırma yapmayı ne kadar bildiklerini belirlemektir.

Araştırma Soruları

1. T. Noterler Birliği İlköğretim Okulu'ndaki 6. sınıfa giden öğrenciler "araştırma" denildiğinde bu kavramdan ne anlıyorlar?
2. Bu öğrenciler yaptıkları araştırmaları nasıl gerçekleştiriyorlar?

Yöntem

Bu çalışmada nitel yöntem kullanılmış, araştırmanın verileri, araştırmacının geliştirdiği bir görüşme yoluyla toplanmıştır. Araştırmanın katılımcıları T. Noterler Birliği İlköğretim Okulu evreninden seçilen 6. sınıf öğrencileridir. Verilerin analizi, öğrencilerin kendilerine yapılan ankete verdikleri cevaplar hiç saptırılmadan, araştırmanın etiğine uygun bir şekilde yapılmıştır. Araştırmanın tümünde araştırmanın kurallarına uyulmuştur.

Görüşme Formlarındaki Araştırma Konuları

Görüşme yapılan öğrencilere sorulan "Bu güne kadar hangi araştırmaları yaptınız?" sorusuna, öğrencilerin verdikleri cevaplar aşağıya listelenmiştir. Bazı öğrenciler benzer konular seçtikleri için bu öğrencilerin

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

konuları ortak başlıklar altında toplanarak, yanlarına seçen öğrenci sayısı kadar (+) işareti konmuştur.

Bulgular ve Yorumlar

Görüşmemi 6. sınıflardan toplam 12 kişiyle yaptım. İlk sorumu sorduğumda (Bu güne kadar hangi araştırmaları yaptınız?) İyonlar'ın yaşantısı, dış doktorluğunun tarihi, cebirin tarihi gibi cevaplar aldım. Bu bulguyu yorumladığımda aslında bu konuların doğru araştırma yapmak için kullanılabilecek konular olmadığına ulaştım. Bu bana öğrencilerin doğru araştırma yapmayı tam olarak bilmediklerini gösterdi.

Ardından ikinci soruyu sorduğumda (Araştırma konusunu kim seçti?) "kendim" ve "öğretmenim" cevaplarının neredeyse eşit olduğunu gördüm. Buda beni tahmin ettiğim gibi öğrencilerin olduğu kadar öğretmenlerin de doğru araştırma yapmayı tam olarak bilmedikleri sonucuna ulaştırdı.

Son soruyu sorduğumda da (Bu araştırmaları nasıl gerçekleştirdiniz?) neredeyse herkes internet ve ansiklopedilerden yararlanarak cevabını verdi. Ben de bu bulguyu değerlendirdim ve sonucunda öğrencilerin doğru araştırma yapmayı bilmedikleri yorumunu yaptım. Çünkü doğru araştırma çeşitli kaynaklardan arama yapmak değil; anket, görüşme, gözlem gibi yollarla veriler toplamak ve bu verileri etik bir şekilde, hiç saptırmadan analiz etmektir.

Yukarıdaki veriler ışığında 6. sınıf öğrencilerinin ve onların öğretmenlerinin doğru araştırma yapmayı tam olarak bilmedikleri sonucuna ulaştım.

How Much Do We Know About Doing Research?

Cem Çağıl Irmak*

Research is the whole of the systematized works one carries out to know his or her environment, to find out solutions to the problems s/he meets, to put forth truths, to learn the unknown. This means that research cannot be something done previously and available in some other sources.

When research is carried out, data is gathered first. After the data is analyzed, results can be reached. So, how many elementary school students know this process? Or, how many people are there who know that we should obey certain ethics while researching; we should be suspicious during the process of research and should follow certain steps? I think the number of these people is not so many and I have decided to do a research on this matter. The aim of this research is to determine to what extent the elementary school students know to do research.

Research Questions

1. What do the 6th class students of T. Noterler Birliği Elementary School understand when they hear the word 'research'?
2. How do these students carry out the researches?

Method

In this research qualitative method is used and the data is found with a particular interview technique the researcher has developed. The participants of this research are chosen among the 6.class students of T. Noterler Birliği Elementary School. The data is analyzed without any perversion of the answers of the students and accordingly to the ethics of research. In the whole process, the rules of the research are totally obeyed.

Topics in the Forms of the Interview

The answers of the students to the question of what kinds of researches they have carried out so far are listed below. Since some students choose the same subjects, these are gathered under common headlines and (+) is put as many as the number of the students who choose the same one.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@noterlerbirligi.k12.tr

Findings and Comments

I applied my interview to 12 students of 6th class, in total. To the first question I asked (What kinds of research have you carried out so far?) the answers given were like 'the Ionians', 'history of the dentists', 'history of algebra'. When I deciphered these answers, I came to the conclusion that these topics are not proper for true research. And this conclusion lead to the fact that students don't know to do research.

Then I asked the second question (Who chose the research topic?) the answers of which were 'I' and 'my teacher', nearly equal in number. This showed me that, as I supposed beforehand, teachers also don't know much about doing true research.

Finally, to my last question (How did you do this research?) nearly everybody gave the same answers which reveal that they benefitted from the internet and encyclopedias. These answers of students again made me come to the conclusion that they don't have enough information about true research. Because true research is carried out not by searching different sources but by collecting data with applying public surveys, interviews and by analyzing the data without misleading.

Under the guidance of the findings above, I reached the conclusion that the students of 6th class do not exactly know doing true research.

Çocuklar Birbirine Nasıl Davranıyor?

Nahid İslam*

Giriş

Benim adım Nahid İslam. Bu araştırma projesine çocukların okul bahçesinde ve okulda bulunmalarının onlara neler hissettirdiğini ortaya çıkarmak için başladım. Çocuklar farklı renk ya da ırktan da olsalar, bunun bir problem yaratmamasını, herkesin güzelce oynamasını isterim.

Arkadaş olmak için bir fırsat yakaladıysan bu fırsatı değerlendirmelisin.

Diğer çocuklar futbol oynarken, kuzenimin orada, bir şey yapmadan sadece durup baktığını fark ettim. İngilizcesi oldukça zayıf ve oyunların kurallarının çoğunu da bilmiyor. Bir parçamız olduğunu hissetmesi için ona yardım ederim.

Eğer insanların uygun arkadaşları ya da evde güzel bir yaşamları yoksa bu olumsuzluklarını diğer insanlara yansıtarak onların yaşamını da çekilmez hale getiriyorlar. İnsanlar bazen İngilizce konuşamadıkları veya çok zeki olmadıkları için dışlanırlar.

Çocuklar bazen diğerlerinin garipsediği yalancıkta atış yapma veya ata binme gibi oyunları oynarlar. Onların hayal güçleri gerçekten yüksektir fakat diğerleri onlara gülerler. Eğer farklı olmayı biz istiyorsak, farklı olmamıza izin verilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Yöntem

Çocukların dışlanıp dışlanmadığını ortaya çıkarmak istiyorum. Onların dürüst yanıtlar verebilmeleri ve diğer çocuklar önünde mahcup olmamaları için bizzat bu çocuklarla birebir görüşme yapmak istiyorum. Sorularımı iyi anlayabilmeleri için 10 tane resim çizeceğim. Çocuklar bazı resimlerine bakmaktan hoşlanabilirler çünkü çizgi film karakterleri kullandığım için bazı resimler oldukça eğlenceli. Sorularımın dengeli dağılımı için beş olumlu ve beş olumsuz resim kullanacağım.

Verileri toplamak için makarna ve bir kod kullanacağım. Eğer çocuklar resimdeki duruma kesinlikle katılıyorsa resmin üzerine 3 makarna tanesi, katılıyorsa 2 makarna tanesi, kısmen katılıyorsa 1 makarna tanesi koyacaklar ve hiç katılmıyorsa resmin üzerine hiç makarna koymayacaklar. Böylece bazı durumlarda kaç kişinin kendini dışlanmış hissettiği ortaya çıkacak.

---

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 11, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

Yedi tane beşinci yıl öğrencisi ile bire bir görüşme yapacağım. Kolay olacağına inandığım için çocukları kendi yaş grubumdan seçtim. Ayrıca çocukların bana anlatacağı olayları yazmak için bir not defteri tutacağım.

Çocuklar benimle bazı özel konuları paylaşacaklar. Bu nedenle, paylaştıkları şeylerin aramızda kalacağı konusunda onların güvenini kazanacağım.

Veri Analizi

Resim 1: Ne zaman kendini dışlanmış hissediyorsun? Sen birileriyle arkadaş olmak için çabalarsan ve o kişi tamamen sana kaba davranır, kaşlarını çatıp sana sertçe bakarsa. Sana “toz ol” da diyebilirler.

Makarna sayıları: 2, 3, 1, 3, 3, 0, 2.

Yukarıdaki duruma üç çocuk üç makarna koydu. Bu demek oluyor ki çocuklar bu duruma düşmüşler. Bir çocuk Bangladeş’de hırpalandığını söyledi. Bir diğer çocuk, bazı çocukların onu ortalarına alıp hakkında kaba şarkılar söylediklerini söyledi. Çocuk eski okulunda, “benim arkadaşım olmak ister misin?” diye sorduğunda birileri tarafından “toz ol” denilerek dışladığını söyledi.

Bu sonuçların, bir çocuk dışında bütün çocukların kendilerini dışlanmış hissettiklerini gösterdiğine inanıyorum. Bu durum hala devam ediyor veya sıklıkla tekrarlıyor olabilir. Sonuçlarımda bu bulunmuyor.

Resim 2: Futbol oynarken kimse sana pas vermiyor (veya bir başka takım sporu yok). ‘bana pas ver’ ‘sen işe yaramazsın, sana pas vermeyeceğim’.

Makarna sayıları: 1, 1, 2, 1, 3, 2, 3.

İki çocuk 3 makarna tanesi koydu. Bütün çocuklar bu durumu doğrudan yaşamışlar. Bazen bir şey de iyi değilsen, örneğin spor gibi, katılmak için ne kadar çabalasan da fark etmiyor, insanlar seni dışlayabiliyor.

Resim 3: Biri kaba davranıyor. ‘Benimle oynamak ister misin?’ Diğer kişi ‘toz ol’ diye cevap veriyor.

Makarna sayıları: 3, 0, 0, 1, 0, 0, 1, 1.

Çok fazla çocuk bunu yaşamamış. Sadece bir çocuk üç makarna koydu.

Resim 4: İnsanlar giydiğin kıyafetlerle dalga geçiyor. Oğlan ‘Güzel elbise değil!’ diyor ve sonra kız kaşlarını çatıyor.

Makarna sayıları: 3, 0, 0, 2, 2, 2, 2.

Çocukların çoğu giydikleri kıyafetlere gülünme durumunu yaşamış. Bu durumla karşılaştıklarında kendilerini daha fazla dışlanmış hissetmişler.

Resim 5: İnsanlar seni dinliyor mu? (Kütüğün üzerinde 2 maymun oturuyor. Biri diğerine ‘hey, senin muz ağacını ödünç alabilir miyim?’ diye soruyor. Diğer sadece mırıldanıyor.)

Makarna sayıları: 2,3,3,1,2,3,2

Çocukların dışlanıp dışlanmadığını gerçekten öğrenmek istedim. Çocukların soruyu bu şekilde anladıklarından emin değilim.

Olumlu Şeyler

Bu dışlanmış olmaya bütünüyle zıt olan şeyler hakkında. Örneğin, bir kişinin iyi ve kibar olmasının karşısı huysuz ve kaba olmasıdır. Kaç çocuğa iyi bir şekilde davranıldığını öğrenmek için bu araştırmayı yapıyorum.

Resim 6: Bir kişi diğer bir kişiye iltifat ediyor. Bir oğlan diğerine 'hey, güzel saç!' der, diğer kişi de 'seninki de' diye karşılık verir.

Makarna sayıları: 1, 3, 3, 3, 3, 1.

Çocukların çoğu giydikleri kıyafetlerden dolayı iltifat almışlar. Böyle sonuçlar gördüğüm zaman mutlu oldum. İki çocuk 1 makarna tanesi koyduğunda mutsuz oldum. Çünkü herkes giydikleri kıyafetlerden dolayı iltifat almalıdır. Bu durum, çocukların kendilerine güvenmelerini ve kendileriyle gurur duymalarını sağlar.

Resim 7: Bir kişi diğer kişi ile futbol oynuyor. Oyuncu diğer oyuncuya 'iyi şut' diyor ve diğeri 'teşekkürler' diye yanıtıyor.

Makarna sayıları: 2, 0, 3, 3, 2, 3, 2.

Sadece bir kişi bu yönde iltifat almadı.

Resim 8: İnsanlar dostça mı davranıyor? Bir kişi 'yardıma ihtiyacın var mı?' diye soruyor ve "dünyayı kurtar" posteri üzerinde çalışan kişi yardım istediğini belirterek başını sallıyor.

Makarna sayıları: 3, 3, 3, 1, 2, 2, 3.

Çocukların çoğuna yardım edilmekte. Çocuklar genellikle ailelerinden, arkadaşlarından ve komşularından yardım alıyorlar.

Resim 9: Bir kişi yere düştükten sonra yardım alıyor. Resimde düşen kişi 'teşekkür ederim' diyor ve diğer kişi 'önemli değil' diye yanıtıyor.

Makarna sayıları: 3, 3, 2, 3, 1, 2, 2.

İnsanlar iyilik ile karşılaşiyor. Eğer insanın hayatında iyilik yoksa bir zorba gibi davranmaya başlayacağına inanıyorum. Çocukların düştüklerinde yardım almalarına çok memnun oldum.

Resim 10: İnsanlar futbol dışında takım sporları ile uğraşıyorlar mı? (Resimde, popüler bir kişi popüler olmayan bir kişiye cesaret ve takım ruhu veriyor.)

Makarna sayıları: 2, 3, 3, 0, 3, 2, 3.

Çocukların çoğu üç makarna koydu. Çocuklardan bir tanesi böyle bir deneyime sahip olmasa bile, bu, örnek olayda yaşanan durumun çevrelerinde yaşandığını güçlü bir şekilde hissettikleri anlamına geliyor.

Sonuçlar

Bütün çocuklar dışlanmışlık duygusunu yaşamışlar. Bu durum birilerinin onları görmezden gelmesinden ya da onlara kaba davranmasından kaynaklanabilir. Çocukların tamamının diğer çocuklardan iltifat almaları iyi bir haberdur. Çocukların çoğu güçlü bir şekilde diğer çocuklardan nezaket gördü. Spor, çocukların bazen ortaya koydukları bazen koyamadıkları sportmenliklerini gösterebilmeleri için iyi bir fırsattır.

Bütün çocuklar birbiriyle iyi geçinmeli diye düşünüyorum çünkü biz aynı gökyüzünü, bulutları, yağmuru ve güneşi paylaşıyoruz.

How do Children Treat Each Other?

Nahid Islam*

Introduction

My name is Nahid Islam and I have started this research project to find out how children feel to be on the playground and in school. I want people to play nicely and even if people have different skin colours it shouldn't matter. If you find an opportunity to be friends, you should just go for it.

I have noticed when playing football that my cousin just stands around doing nothing. He doesn't know much English and doesn't know many rules of games. I do help him to feel included.

I think that sometimes if people don't have proper friends or a nice life at home they end up spreading that out to other people, by making them miserable. Sometimes people get neglected if they can't speak English, or sometimes if they aren't very clever.

Sometimes children play games that others see as weird-such as shooting games or pretending to be on a horse. They have good imagination, but they get laughed at. I think we should be allowed to be different if we want to.

Methodology

I want to find out if children get neglected. I want to interview them by themselves, so that they give honest answers and are not embarrassed in front of other children. I will draw 10 pictures, so that children will understand my questions well. They might enjoy looking at some of my pictures because some of them are quite funny because I use cartoon characters/ I will use five positive pictures and five non-positive pictures to balance the questions.

I will use pasta and a code to collect my data. If children strongly agree with the situation, they will put three pasta shells. If they agree (in the middle) they will put two pasta shells and if they agree slightly they will put one pasta shell. If they don't agree at all they will put no pasta shells on the picture. This will tell me how many people feel neglected in certain situations.

I will do one-to-one interviews with 7 children in year 5. I chose children from my own year group because I thought it would be easier. I will also keep a notebook, where I will write down the stories that the children tell me.

---

* Children's Research Centre-UK, Age 11, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

The children will share personal stuff with me, and so I will reassure them that what they say will be confidential.

Analysis of Data.

Picture 1: When do you feel neglected? If you try to be friends with someone and they just be completely rude and look at you with a frown on their face. They might tell you to 'get lost'

2,3,1,3,3,0,2.

Three children put down 3 pasta shells which means that they strongly agreed with being in this situation. One child said that he got picked on in Bangladesh. Another child said that some children used to make him be piggy in the middle and then would sing rude rhymes about him. In the child's old school, somebody neglected the child, because he asked them 'Do you want to be my friend?' and they said 'Get lost'.

I think these results show that all the children have felt neglected, except for one. This could be happening now and again or often. I do not know from the results.

Picture 2: Somebody not passing in football (or no teamwork in any other sport). 'Pass it here' 'I ain't passing to you, you're rubbish'

1,1,2,1,3,2,3,

Two children put down 3 pasta shells. All the children have experienced this directly. Sometimes if you are not good at something, like sport, people might neglect you, no matter how hard you try to be included.

Picture 3: Somebody is being rude. 'Do you want to play with me?' The other person replies 'Get Lost'.

3,0,0,1, 0,0,1,1

A lot of children had not experienced this. One child did put 3.

Picture 4: People making fun of the stuff you wear. The boy says 'Nice dress, NOT!' and then the girl frowns.

3,0,0,2,2,2,2

Most of the children had experienced people laughing at the clothes they wear. It was quite strongly felt when it was felt.

Picture 5: Do people listen to you? (Two monkeys sitting on a log. One asks 'hey can I borrow your banana tree? The other one just hums.)

2,3,3,1,2,3,2

I really wanted to find out if children got ignored. I am not sure if children understood the question like this.

Positive Things

This is about all the opposite of being neglected. For example instead of somebody being the opposite of nice and kind, they're mean and rude. I am doing this research to find out how many children get treated nicely.

Picture 6: Somebody complementing somebody else. One boy says 'Hey, nice hair!' . the other person says 'Backatcha' (this mean back to you)

1,3,3,3,3,1

Most children get complemented for the stuff they wear. I felt happy when I saw these results. I was unhappy that two children had only put one pasta shell, because I think that everyone should be complemented for the clothes they wear. This is because it makes children feel confident and proud.

Picture 7: Somebody playing football with another person. One player says 'Nice shot' and the other player says 'thanks'.

2,0,3,3,2,3,2

Only one person has not been complemented in this way.

Picture 8: Are people friendly? One person asks 'Do you need some help?' and the other person nods his head. He is working on a 'Save the World' poster.

3, 3,3,1,2,2,3.

Most children have been helped out quite a lot. They usually get help from their family, friends and neighbours.

Picture 9: Somebody getting help after falling over. In the picture one person says 'thank you' and the other person says 'don't mention it'

3, 3,2,3,1,2,2.

People do experience kindness. I think if you don't have kindness in your life, then you start acting like a bully. I was most pleased that children get help when they fall over.

Picture 10: Do people show teamwork in sport other than football? (In the picture a popular person shows encouragement and teamwork to an unpopular person)

2,3,3,0,3,2,3.

Most children put three pasta shells. This means they felt strongly that this happens around them, although one child did not experience this.

Conclusions

All children have experienced neglect. This might be because someone has ignored them or been rude to them. The good news is that all the children have been complemented by other children. A lot of them have experienced kindness from other children very strongly. Sport provides a chance for children to show good sportsmanship - which children sometimes do and sometimes don't.

I think all children should get along together, because we share the same wild sky, clouds, rain and sun.

Kahvaltıda Neler Yiyorsunuz?

Gizem Selin Kaya*

Giriş

Bu araştırmanın amacı: Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulundaki öğrencilerin kahvaltı alışkanlıklarını belirlemektir.

Kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği gibi bir öğündür. Sabah tüketilen, günün ilk öğünüdür. Genellikle hafif gıdaların tüketilmesi tercih edilir. Türk kültüründe kahvaltıdan sonra kahve içme geleneği var olduğundan, *kahveden önce yenen* anlamına gelen *kahve altı* sözünden oluşmuş bir sözcüktür. Geleneksel Türk kahvaltısında peynir (genellikle kaşar), domates, siyah zeytin, ballı veya reçelli ekmek, sucuk, salam, pastırma ve haşlanmış yumurtanın yanı sıra ince belli küçük bardak içinde siyah çay yer alır. Tüm öğünlerin arasında en güzel, en lezzetli ve keyifli saatler kahvaltıya ait bence...

Araştırma Soruları

1. Kahvaltı yapmak sizin için gerekli midir?
2. Kahvaltıda çoğunlukla ne yersiniz?

Araştırma Yöntemi

Bu araştırma nicel bir araştırmadır. Araştırmanın verileri anket kullanılarak toplanmıştır. Evrenim, Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu öğrencileridir. Örneklemim ise 3., 5. ve 7. sınıf öğrencileri arasında tesadüfi olarak seçilen 100 kişidir. Verilerin analizini yaparken yanıtlar saptırılmamış, etik kurallara uyulmuştur. Sonuçlar kesinlikle başka amaçlar için kullanılmamış, kullanılmayacaktır.

Bulgular ve Yorumlar

Seçilen 100 öğrencinin %34'ü 3. sınıf; %37'si 5. sınıf ve %29'u da 7. sınıftır. Öğrencilerin %25,8'i 9; %8,2'si 10; %29,9'u 11; %7,2'si 12; %29,9'u 13 yaşındadır. Bu ankete katılan öğrencilerin %58,8'i kız ; %41,2'si erkektir.

Birinci soruya (Her gün kahvaltı yapar mısınız?) öğrencilerin %82,5'i mutlaka her gün yaparım, %17,5'i arasına yaparım demiştir. İkinci soruya

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 10, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

(Kahvaltıda genellikle neler yersiniz?) öğrencilerin %76,3'ü börek ve içecek, %3,1'i mısır gevreği ve süt, %7,2'si her çeşit kahvaltılık (Zeytin, peynir, yumurta, ekmek, domates) %13,4'ü ise simit, yoğurt, bisküvi, pekmez, kek, sucuk, salam yediğini belirtmiştir.

Üçüncü soruya (Kahvaltı sizce gerekli midir?) öğrencilerin %20,6 sı kısmen gereklidir; %79,4'ü çok gereklidir, diye yanıt vermiştir.

Dördüncü soruya (kahvaltıyı kimlerle yaparsın?) öğrencilerin %15,5'i yalnız başıma yaparım; %63,9'u ailemle birlikte yaparım; %20,6'sı ya annemle ya da babamla yaparım demiştir. Beşinci soruya (niçin kahvaltı yaparsın?) öğrencilerin %7,2'si sevdiğim için; %87,6 sı sağlığım için; %5,2'si ailem zorladığı için yaparım, demiştir. Altıncı soruya (kahvaltı yapmama nedenleri) öğrencilerin %12,4'ü sevmediğim için, %19,6'sı zaman ayıramadığım için, %68'i erken uyanamadığım için yapamıyorum, diye yanıtlamıştır. Yedinci soruya (kahvaltı yaptığında kendini nasıl hissediyorsun) öğrencilerin %80,4'ü derslerimi daha iyi dinliyorum; %18,6'sı fark etmiyor; %1 i kendimi derse veremiyorum, diye yanıtlamıştır. Sekizinci soruya (annen baban, kahvaltı yapmanı önemser mi?) öğrencilerin tamamı "önemser" yanıtını vermişlerdir.

Öneriler

1. Kahvaltının sağlığımız için önemli olduğunu öğrencilere anlatabiliriz.
2. Kahvaltıda hangi besinleri yerlerse daha sağlıklı olabileceklerini anlatabiliriz.
3. Bu çalışmaları broşürlerle, afişlerle, slayt gösterileriyle beslenme uzmanları ile birlikte yürütebiliriz

What Do We Eat at Breakfast?

Gizem Selin Kaya*

Introduction

The purpose of this research is to find out the breakfast habits of the students of Türkiye Noterler Birliği Elementary school. Breakfast is a kind of meal such as lunch and dinner. It is the first meal which is taken in the morning. Usually people prefer to eat light food. Turkish culture has a habit of drinking coffee before breakfast, so the name comes from this tradition, eating before coffee. In traditional Turkish breakfast usually consist of cheese (mostly kaşar) tomato, black olive, bread with honey and jam, bacon, sausage, salami, boiled egg and black tea in a small glass cup. I think that breakfast is the most beautiful, most delicious meal.

Research Questions

1. Is it necessary for you to have breakfast?
2. Mostly what do you eat at breakfast?

Research Method

This research is a quantitative research. Data were collected using a questionnaire. The population of the research was the students of Türkiye Noterler Birliği elementary School. To take the sample from this population I randomly choose 100 students between 3rd 5th and 7th grade students. While analyzing the data the ethical principles were followed. The results are not used for another purpose, and it won't be used in the future.

Findings and Comments:

- The students' 34% are from 3rd grade, 37% are 5th grade and 29% are 7th grade.
- The students' 25.8% are 9, 8.2% are 10, 29.9% are 11, 7.2% are 12 and 29.9% are 13 years old.
- The participants' 58.8% are girls and 41.2% are boys.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@noterlerbirligi.k12.tr

- To the first question (is it necessary for you to have breakfast?) 82.5% percent of the participants said “I have breakfast everyday” and 17.5% of the students said occasionally.
- To the second question (mostly what do you eat at breakfast?) 76.3% of the students said pies and drinks, 3.1% cereals and milk, 7.2% every kind of breakfast food (olive, cheese, egg, bread, and tomato), 13.4% sail bagel, yoghurt, biscuits, muffins, salami.
- To the third question (is breakfast a necessary meal for you?) 20.6% of the students said partly necessary and 79.4% of the students said really necessary.
- To the fourth question (with whom do you have breakfast?) 15.5% of the students said alone and 69.3% of the students said “with my family”, 20.6% of the students said “one of my parents”.
- To the 5th question (why do you have breakfast?) 7.2% of the students said “because I like it”, 87.6% said “for my health” and 5.2% said “because my parents force me to”.
- To the 6th question (the reasons why you don’t have breakfast?) 12.4% of the students said “because I don’t like to”, 19.6% said “because I don’t have time to” and 68% of the students said “because I can’t wake up early in the morning.
- To the seventh question (how do you feel when you have breakfast?) 80.4% of the students said “I can listen to the lesson more carefully”, 18.4% of the students said it does not change anything and 1.1% of the students said “it makes it difficult for me to concentrate in the class”.
- To the eighth question (do your parents care about your breakfast?) all of the students said “they do”.

Suggestions

1. We can explain the importance of breakfast for our health.
2. We can explain the healthier foods for the breakfast.
3. And also we can do this study with the help of food specialists, posters, slide shows and etc.

Futbol Neden Bu Kadar Çok İlgi Görüyor?

Sinan Keykan*

Giriş

Futbolun spor disiplinleri arasında en çok ilgi göreni olduğu düşünülmektedir. Dünya çapında bu durumu ispatlayan geniş bir araştırmaya rastlanmamıştır. İnsanlar futbola neden bu kadar çok ilgi gösteriyorlar ve futbol kulüpleri ile futbolcularla kendilerini neden bu kadar bütünleştiriyorlar?

Futbol sadece bir oyun mu? Büyük bir endüstri ya da uluslararası bir sektör mü? Televizyon, stadyumlar, forma ve reklâmlar değişik ürün satışları, turizm... ve benzeri gibi pek çok şey futbol dünyasının bir parçası olarak düşünülebilir. Ülkelerin hem kendi içinde hem de diğer ülkelerle yarıştığı bir oyun olarak da algılanabilir.

Futbol hem oyuncularına hem de taraftarlara bir gruba ait olma duygusu vermektedir.

Eric Cantona, futbolun kolay bir spor olduğunu ve her yerde oynanabileceğini söylemiştir. Futbolu sosyal sınıf farkı olmaksızın herkes seviyor ve oynuyor.

Araştırma Soruları

- Noterler Birliği İlköğretim Okulu öğrencileri futbola hangi düzeyde ilgi duymaktadır?
- Futbola duyulan bu ilgi veya ilgisizliğin nedeni nedir?

Yöntem

Bu araştırma nitel bir araştırmadır. Araştırma verileri görüşme yoluyla belirlenmiştir. Araştırma kapsamına Noterler Birliği İlköğretim Okulu 4-C sınıfından tesadüfî örnekleme yöntemiyle seçilen 6 kız ve 4 erkek toplam 10 öğrenci alınmıştır.

---

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 11, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

Bulgular ve Sonuçlar

Bu araştırmaya 6 kız, 4 erkek toplam 10 kişi katılmıştır. Katılımcıların 5 tanesi Fenerbahçeli, 4'ü Galatasaraylı, 1'i de Beşiktaşlıdır. Katılımcıların 6'sı maçları çok izlediğini, 3 'ü az izlediğini, 1 tanesi de hiç izlemediğini söylüyor. Katılımcılardan 9 tanesi 1-2 kere maa gittiğini, 1 tanesi de 3-4 kere maa gittiğini söylüyor. Katılımcılardan 3 tanesi her zaman ma izlediğini, 6 tanesi bazen izlediğini ve 1 tanesi de hiç izlemediğini söylemiştir. Paragrafın ikinci ve son cümleleri aynı noktayı vurgulamaktadır. Tekrar gözden geçirilmeli.

Katılımcılardan 4'ü futbol kurallarını bildiğini 4'ü kısmen bildiğini 2'si de hiç bilmediğini bildirmiştir. Katılımcılardan 4 tanesi her zaman futbolu takip ettiğini, 4'ü bazen takip ettiğini, 2'si de hiç takip etmediğini belirtmiştir.

Katılımcılardan 1 tanesinin ailesinde her zaman futbol sohbeti yapılmakta olup, 7'sinin ailesinde nadiren futbol sohbeti yapılmakta ve 2'sini ailesinde hiç futbol sohbeti yapılmamaktadır.

neriler

Başka spor dalarına ilgi duyulabilir. Futbola kızların ilgisini biraz daha artırmak yerine koşu, uzun atlama gibi spor dalarına ilgi duymaları sağlanabilir.

Farklı takımlara ilgi duyulabilir. Başka sportif aktivitelere gidilebilir (ma yerine olimpiyatlar gibi).

Kaynaklar

<http://www.nadirkitap.com/futbolu-neden-sevmemeli-futbolu-neden-sevmeli-kitap61785.html>

<http://vamosbien.net/archive/index.php/t-105.html>

<http://www.soccercenter.net>

Why Does Football Attract So Much Attention?

Sinan Keykan*

Introduction

Among all sports disciplines, football is considered to be the most popular one. There is no research supporting this claim around the world. Why do people show that much interest in football? Why do they attach themselves to the football players and football clubs?

Is football just a game? Is it a big industry or an international sector? Television, stadiums, uniforms, commercials, merchandise, tourism etc. can be considered as a part of the football world. It can also be perceived as a game with both national and international competition.

Football gives the feeling of belonging to a group for both the players and the supporters.

Eric Cantona, says that football is an easy game and that it can be played anywhere. Everyone loves and plays football regardless their social class.

Research Questions

What is the interest level of students towards football at the Noterler Birliği Primary School?

What is the underlying reason for the sympathy or apathy for football?

Methodology

This is a qualitative research. The research data will be obtained by means of interviews. A total of 10 students, composed of 6 boys and 4 girls, from the class 4-C of the Noterler Birliği Primary School were randomly selected for this research.

Findings and Results

A total of 10 students with 6 boys and 4 girls took part in this study. Among participants; five of them support Fenerbahçe, four of them support Galatasaray and one of them supports Beşiktaş. Six of the participants state that they watch football matches frequently while 3 of them watch

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

occasionally, and one of them states that he/she didn't watch the games at all. Nine of the participants said that they have been to matches 1-2 times and 1 of them says that he went 3-4 times. 3 of the participants said that they always watched the matches, 3 of them watched sometimes and 1 of them never watched the matches.

Four of the participants stated that they knew the rules of the football game, and four of them said they knew the rules partially and two said they didn't know the rules at all. Among participants four of them stated that they follow football all the time, four of them follow sometimes and two of them stated that they never follow the game.

One of the participant's families always makes conversations about football, while seven of the families rarely make conversations and two of them never make conversations on football.

Suggestions

People might be interested in other fields of sports. Instead of increasing interest of females towards Football, they can be directed to other fields of sports such as running, long jump. They can be interested in different sports clubs. They can attend to various sports activities (Olympics instead of games etc.).

References

<http://www.nadirkitap.com/futbolu-neden-sevmemeli-futbolu-neden-sevmeli-kitap61785.html>

<http://vamosbien.net/archive/index.php/t-105.html>

<http://www.soccercenter.net>

İlköğretim Okullarında Hangi Öğretmenlerin Sevildiği ve Nedenleri Hakkında Öğrenci Görüşleri

Simay Kızılcıca*
Yaren Hayatoğlu*

Öğrencilerin okullarında bazı öğretmenleri daha çok sevdiğikleri, kendilerine daha yakın hissettikleri ve sıkıntıya düştüklerinde o öğretmenlerinden yardım aldıkları bilinmektedir.

Öğrencilerin bazı öğretmenleri kendine yakın hissetmeleri ve sevmelerinin nedenleri konusunun farklı nedenleri vardır. Aynı sınıfta okuyan öğrencilerin bile öğretmenlerini sevme nedenleri birbirinden farklıdır. Birimiz sevecen ve güler yüzlü olduğu için öğretmeni severken diğerimizin nedeni iyi ders anlatmasıdır.

Bu araştırmanın amacı, ilköğretim öğrencilerinin okullarda hangi öğretmenlerini daha fazla sevmeleri ve bunun nedenleri hakkındaki görüşlerini belirlemektir.

Araştırma Soruları

1. T.Noterler Birliği İlköğretim Okulundaki ikinci kademe öğrencilerinin en çok sevdiği öğretmen hangisidir?
2. Sevdikleri öğretmeni sevme nedenleri nelerdir?

Araştırma Yöntemi

Bu araştırmanın yöntemi nicel araştırmadır. Araştırmanın verileri anket tekniği ile toplanmıştır. Araştırma evreni Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu 2. kademe öğrencilerinden; örnekleme ise şans yoluyla belirlenen 47 öğrenciden oluşmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin gizliliği korunmuş, bilgiler başka bir amaç için kullanılmamıştır.

Araştırma Soruları

1. Aşağıdaki öğretmenlerden en çok sevdiğiniz sadece bir öğretmeni işaretleyiniz.
2. Adını işaretlediğiniz öğretmeni diğer öğretmenlerden daha çok sevme nedenlerinizi yazın.
3. Çok sevdiğiniz öğretmenin size etkileyen özelliği nedir?

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 10, e-posta: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

4. Okulumuzdaki öğretmenlerin tamamı sizin çok sevdiğiniz öğretmen gibi olursa okulumuz nasıl olur?

Bulgular ve Yorum

Elde ettiğimiz bulgulara göre okulumuzda en çok sevilen öğretmenlerin sırasını oluşturduk fakat etik nedenlerden dolayı isimlerini burada sıralamayı doğru bulmuyoruz. Aşağıdaki tabloda araştırmamıza katılan öğrencilerin cinsiyet ve yaşa göre dağılımları sunulmuştur.

Tablo 1
Katılımcıların Cinsiyet ve Yaşa Göre Toplam Sayıları

Yaşları	Cinsiyet		Toplam
	Kız	Erkek	
12	12	10	22
13	13	9	22
14	1	1	2
Toplam	26	20	46

Aşağıda okulumuzdaki öğretmenlerimizin sevilme nedenleri ile beraber sıralamaları verilmiştir.

Birinci sırada sevilen öğretmen: İyi ders anlatması, sevecen ve anlayışlı olması, öğrencilerine saygılı olması ve saygılı davranmasıdır.

İkinci sırada sevilen öğretmenler: Sevimli ve sevecen olması, anlayışlı davranması, öğrencilerle iyi iletişim kurması, cana yakın davranarak dersi sevdirmesidir.

Üçüncü sırada sevilen öğretmenler: Etkileyici ders anlatması, dersi kontrol etmesi, sevecen ve sevimli olması, bazı akrabalarına benzemesidir.

Dördüncü sırada sevilen öğretmen: Dersi iyi anlatması, sevecen ve iyi olmasıdır.

Beşinci sırada sevilen öğretmen: Sevgi dolu biri olması, iyi ders anlatmasıdır.

Altıncı sırada sevilen öğretmen: Dersi kontrol edebilmesi, çok iyi ders anlatması ve çok anlayışlı olmasıdır.

Yedinci sırada sevilen öğretmen: Sevecen olması, iyi ders anlatmasıdır.

Öğrenciler "Okulumuzdaki öğretmenlerin tamamı sizin çok sevdiğiniz öğretmen gibi olsaydı okulumuz nasıl olurdu?" sorusuna; "eğlenceli ders işlenir", "daha başarılı oluruz", "özgüvenimiz artar", "okulumuz disiplinli olur" diye yanıtlamışlardır.

Student Opinions about which Teachers Are Loved in Elementary Schools and about the Reasons Why They Are Loved

Simay Kızılca*
Yaren Hayatoğlu*

It is known that the students love some of their teachers more, feel some of them closer to themselves and that they get help from their teachers when they are in trouble.

There are different reasons about why the students feel some of their teachers are closer to them and love them more. The reasons why they love their teachers are different even for the students in the same class. While one of us likes his/her teacher because the teacher is affectionate and good-humored, the other one likes because the teacher teaches better.

The purpose of this research is to find out the reasons why the students love which one of their teachers much more and the reasons of this.

Research Questions

1. Who is the most beloved teacher for the second grade students in Union of Turkish Public Notaries Elementary School?
2. What are their reasons to love the teacher they love?

Method

Quantitative method was used in this research. The data of the research were collected using a questionnaire. The population of the research consists of the second grade students from Union of Turkish Public Notaries Elementary School; the sample consists of 47 students determined randomly. The privacy of the students who took part in the research is protected and the data were not used for another purpose.

Findings and Comments

According to the findings, we listed the names of the teachers starting from the most loved one, However, we are not going to give the list and the names of the teachers because of ethical reasons. The distribution of the participants according to their gender and age is shown in the Table 1.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 10, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

Table 1
Gender and Age of Participants

Yaşları	Cinsiyet		Toplam
	Kız	Erkek	
12	12	10	22
13	13	9	22
14	1	1	2
Toplam	26	20	46

The reasons why the teachers in our school are loved are given below with the rankings.

The Most Liked Teacher: He gives the lesson well; he is affectionate, understanding and respectful and behaves respectfully.

The Second Most Liked Teachers: They are pretty and affectionate; they have a good communication with the students and they make the students love the lesson with their friendly behaviors.

The Third Most Liked Teachers: They give their lesson in an effective way; they control the lesson, they are affectionate and pretty. They resemble some of the relatives of the students.

The Fourth Most Liked Teachers: She gives the lesson well; she is affectionate and nice.

The Fifth Most Liked Teachers: She is full of love and gives the lesson well.

The Sixth Most Liked Teachers: They control the lesson, give the lesson very well and they are very understanding.

The Seventh Most Liked Teachers: They are affectionate and give the lesson well.

The replies to the question "How would our school be if all the teachers were like the teacher you love the most?": "Doing the lesson would be entertaining"; "we would be more successful", "our self-confidence would increase"; and "our school would be disciplined".

En Çok Hangi Dersi Seviyoruz?

Yekta Kotan*

Ders, bir konuda öğretmenin öğrenciye bilgi aktarması ve bu bilgi aktarımı için ayrılan süredir (TDK,2008).

Birçok öğrencinin birinci sınıfa heyecanla başladıktan sonra 6. sınıfa geldiğinde artık derslerden sıkılmaya başladığını biliyoruz. Bunun nedeni sizce ne olabilir? Derslerin zorlaşması mı? Belki, ama başka nedenler de olabilir. Derslerin zorlaşmasını görmeyen anne ve babamız “Bütün dersler sevilmelidir” gibi bir şartı önümüze koyarlar. Böyle bir şartı önümüze koymaları hem haksızlık hem de yanlışlık olur.

Tabii ki her dersin sevilecek bir yönünün olduğunu söyleyebiliriz. Önemli olan derslere iyi bir yönden bakıp başarılı bir öğrenci olmaktır. Böyle bir araştırmayı seçme amacım, en çok sevilen dersi belirlemek ve bu dersi belirledikten sonra öğrencilerin sevmediği alanlardaki dersler üzerine çalışmalar yapmaktır.

Araştırma Soruları

1. T. Noterler Birliği İlköğretim Okulu 6. sınıf öğrencilerinin en çok sevdikleri ders ve bu dersi sevmeme nedenleri nelerdir?
2. T. Noterler Birliği İlköğretim Okulu 6. sınıf öğrencilerinin en sevmedikleri ders ve bu dersi sevmeme nedenleri nelerdir?

Yöntem

Bu araştırmada nicel yöntem kullanılmıştır. Araştırmanın katılımcıları Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu'nun bütün 6. sınıf öğrencileridir. Araştırmada iki tür anket sorusu hazırlanmıştır, birincisi kesin yanıtı olan sorular, ikincisi ise kategorik olan sorulardır. Araştırmada taraf olacak yazılar yazılmayıp etik olmaya dikkat edilmiştir. Bu araştırmanın evreni Noterler Birliği İlköğretim Okulu 6.sınıf öğrencileridir. Araştırmanın verileri, araştırmacının geliştirdiği anket yoluyla toplanmıştır.

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

Bulgular ve Yorumlar

Anketi 6.sınıflardan toplam 104 kişiye uyguladım. Ancak bulgular ve yorumlar için sadece 50 kişiyi seçtim. İlk sorularım en çok sevilen ders hakkındaydı ve toplam 11 ders vardı. Dört ana dersin sonuçları şöyleydi: “Çok seviyorum.” şikkını Türkçe dersi için 13, matematik dersi için 25, fen bilgisi dersi için 34, sosyal bilgiler dersi için ise 22 kişi işaretlemiştir. “Seviyorum” şikkını işaretleyenler ise şöyledir: Türkçe dersi için 19, matematik dersi için 14, fen bilgisi dersi için 10, sosyal bilgiler dersi için ise 18 kişidir. “Kararsız” şikkını ise Türkçe dersi için 11, matematik dersi için 3, fen bilgisi dersi için 2, sosyal bilgiler dersi için ise 5 kişi işaretlemiştir. “Sevmiyorum” şikkını Türkçe dersi için 4 kişi, matematik dersi için 1 kişi, fen bilgisi dersi için 1 kişi, sosyal bilgiler dersi için ise 3 kişi işaretlemiştir. “Hiç sevmiyorum.” şikkını işaretleyenlerin sayısı ise şöyledir: Türkçe dersi için 3, matematik dersi için 8, fen bilgisi dersi için 1, sosyal bilgiler dersi içinse 2’dir.

Tüm dersler arasında en çok sevilen ders beden eğitimi, müzik ve resim dersleridir. Hiç seilmeyenler din kültürü ve ahlak bilgisi, matematik ve İngilizcedir. Hiç seilmeyen derslerin neden sevilmediği tespit edilip dersin sevilmesi yönüne doğru çalışmalar yapılmalıdır.

En çok “tamamen” seçeneği işaretlenen, “Dersin zevkli hâle gelmesi öğretmenin elindedir.” olan dördüncü görüştür. En çok “Hiç katılmıyorum.” seçeneği işaretlenen görüş ise, “Bazı dersler gereksizdir.” olan beşinci görüş olmuştur. Buna göre derste öğretmenlere daha çok görev düştüğü ve öğrencilerin tüm derslerin bilincinde olduğu, bu araştırma sonucunda açığa çıkmıştır.

Which Lesson is the Most We Like?

Yekta Kotan*

Lesson is a process in which knowledge is transferred to student by teacher about a subject (TLI, 2008).

As we know that when students after the first class their interests on lessons are gradually decreased through to the 6th class. What could be the reasons about this in your opinion? Do lessons get more difficult? Maybe, but there would be other reasons. These difficulties are not seen by our parents and they just order the necessity that all lessons should be liked. Such a necessity if ordered by our parents is either injustice or wrong.

Of course, we can say that each lesson has a likable aspect. The important thing is that we should approach lessons in a good way and be a successful student. The reason that I chose this topic was to find out which lesson was the most likable by students. After deciding on this topic, I would like to study on the lesson which is the most hated by students.

Research Questions

1. What is the most liked lesson by the 6th class students of the T.C. Noterler Birliği Primary School and what are the reasons for that?
2. What is the most hated lesson by the 6th class students of the T.C. Noterler Birliği Primary School and what are the reasons for that?

Method

Quantitative method was used for the research. The participants of the research were all 6th class students of the T.C. Noterler Birliği Primary School. Two types of questions were prepared for the research, the first question had pre-determined answers, and the second one was categorical. The ethical issues were taken into account by not taking side and objective comments were made in the research. The population of the research was the 6th class students of the T.C. Noterler Birliği Primary School. The data of the research was collected by the way of questionnaire which was developed by the researcher.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

Findings and Comments

I applied the questionnaire to 104 students in the 6th class, but I chose only 50 of them for findings and comments. My first questions were about the most liked lesson and there were 11 lessons totally. The results of 4 main lessons were: the item "I like it very much" was marked for Turkish lesson by 13 students, math was marked by 25, science was marked by 34, and social studies was marked by 22 of them. The item "I like it" was marked for Turkish lesson by 19 students, math was marked by 14, science was marked by 10, and social studies was marked by 18 of them. The item "Not sure" was marked for Turkish by 11 students, math was marked by 3, science was marked by 2, and social studies was marked by 5 of the students. The item "I don't like it" was marked for Turkish lesson by 4 students, math was marked by only one of them, science was also marked by one student and social studies was marked by 3 of the students. The item "I never like it" was marked for Turkish lesson by 3 students, math was marked by 8, science was marked by 1, and social studies was marked by 2 students.

The most liked lessons among all were physical training, music and visual arts lessons. Never liked lessons were the "religious education and moral", "math" and "English". More studies should be carried out to find out the reasons of this and to make these courses enjoyable.

The most marked item was the fourth idea which was "Making the lesson enjoyable is in the hands of teacher". This item "Totally agree" was marked by the vast majority of the students. The most "Totally disagree" idea was the fifth one which was about some lessons were unnecessary. According to this, the results of the questionnaire were, teachers should be more aware of their duties and responsibilities, and the students were aware of the importance of all lessons.

Bir Tekerlekli Sandalye Kullanıcısının Çocuğu Olmak: Bir Küçük-Ölçekli Araştırma Projesi

Manasa Patil*

Giriş

Değişik yaş gruplarından tekerlekli sandalye kullanıcıları üzerinde birçok araştırma yapılmış olmasına rağmen, bir tekerlekli sandalye kullanıcısının çocuğu olmanın ve bunun çocuk ve çocukluk üzerindeki etkisi nadiren araştırılmıştır. Babamın bir özürülü ve yaşamının tekerlekli sandalyeye bağlı olması nedeniyle bu durumla ilgili belli bir anlayış düzeyine sahibim. Bu nedenle bu konuda derinlemesine bir araştırma yapmaya ve ulaşım konusu üzerinde odaklanmaya karar verdim.

Yöntem

Bu araştırmada birçok metodun birleşimini kullandım,

- Üç farklı seyahat tipi üzerinde gözlemler yaptım: Otobüs, yaya ve tren.
- Araştırma günlüğü tuttum.
- Deneyim ve hatıralarımı içeren bir yaşam öyküsü oluşturdum.

Bulgular

Bulgular üç bölümde her biri bir ulaşım yöntemine bağlı olarak ele alınmıştır:

1. *Otobüsle Dolaşma*: Otobüs yolculuklarında gözlemler yaptım ve bu gözlemlerimi ses kayıt cihazına aktardım. Yapmış olduğum araştırma günlüğü ve yaşam öyküsü çerçevesinde bulguların özeti şu şekildedir: Biz, otobüs durağında bekledik ama babamın otobüse binmesine izin verilmedi. Otobüs sürücüsü durakta yavaşladı ama o, babamın tekerlekli sandalyesini görünce tekerlekli sandalye boşluğunda bir başka tekerlekli sandalye olduğunu bağırarak uzaklaşmaya başladı.

Çok soğuktu ve biz 15 dakika bir başka otobüsü beklemek zorundaydık. Bu, bizim geç kalmamıza neden oldu. Otobüs sürücüsünün bizim otobüse

---

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 11, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

neden binemeyeceğimizi uygun şekilde açıklama yapmadan durmamış olması beni gerçekten çok üzdü. Bu sırada sinemaya gitmek için oradaydık.

Hatıralarımdan, buna benzer olayların pek çok defa olduğunu biliyorum. Bazen, eğer yağmur yağıyorsa ve otobüs sürücüsü yerinden kalkmak ve tekerlekli sandalye rampasını koymak istemiyorsa, otobüste tekerlekli sandalye için bir boşluk olmasına rağmen durmuyor. Bu, benim bir çocuk olarak babamla ne yapabildiklerimi etkiler. Örneğin bir defa babamla birlikte sinemaya gitmek için çok heyecanlıydım ama bizim otobüse binmemiz reddedildi otobüste bir boşluk olmasına rağmen ve bu bizim sinemaya geç kalmamıza neden oldu. Filmden epeyce bir bölüm kaçırdım. Bu durum tüm eğlencemizi kaçırdı.

Gerçekten yardımcı olan otobüs sürücülerini vardır ama ben bunun her zaman olmasını dilerim. Örneğin bir otobüs sürücüsü tekerlekli sandalyesi pille çalıştığı için babama izin vermemişti; buna karşın babam her zaman onun pille çalışan tekerlekli sandalyesiyle otobüslerde yolculuk yapmaktadır ve bir problem yaşamamaktadır. Bu nedenle, otobüs sürücülerinin bu tür şeyler hakkında daha iyi bilgi sahibi olmaları gerektiğini düşünüyorum.

Bazı otobüs sürücülerini iyi ama bazen bize karşı kaba bir şekilde konuşabiliyorlar. Bunun onların tekerlekli sandalye rampasını indirmek istemediklerinden kaynaklandığını düşünüyorum.

Babam için diğer bir sorun, bölgemizde tekerlekli sandalyeler için rampası bulunan sadece iki otobüsün bulunması. Bu da babamın seyahat etmesini engellemektedir. Babamla seyahat etmeyi gerçekten seviyorum fakat sürekli yaşadığımız hayal kırıklıkları beni üzüyor ve sinirli olmama neden oluyor. Engelli biri olmamama rağmen kendimi çocukluğumu engelli birisi olarak geçiriyor hissediyorum. Çünkü babamla diğer çocukların yaptığı normal şeyleri yapamıyorum.

Geçmişte seyahat ettiğimiz bütün otobüslerde (ve şimdi) tekerlekli sandalyeler için ayrılan alan gerçekten dar ve bu babamın sandalyesini yerleştirmesini güçleştiriyor. Bazen otobüs sürücüsünün babamın yerleşmesini beklemekten kaynaklanan sabırsızlığı babamın uygun bir şekilde yerleşmeden kalkmasına neden oluyor.

Son olarak, babam için bilet kutusuna bilet atmak zor çünkü bilet kutusu çok yüksek ve babam ona uzanamıyor.

Araştırmamın bu ilk bölümünden hareketle, benim ve babamın durumunda olan insanlara yardım etmeleri için otobüs firmalarına bazı önerilerde bulunmak istiyorum

- Tüm otobüslerde (yalnız birkaçında değil) tekerlekli sandalyeler için rampa bulunmalı

- Tüm rampalar otobüs sürücüsünün inmesini gerektirmeyecek şekilde elektronik olmalı
- Tekerlekli sandalyeler için boşluk olmalı
- Otobüs sürücüleri için engelli insanlar ve tekerlekli sandalye kullanıcıları hakkında kurslar olmalı. Böylece bizim sorunlarımız ve özellikle çok küçük ve uygun olmayan bir boşluğa tekerlekli sandalyeyi yerleştirme konularında daha anlayışlı olabilirler.
- Gelecekteki otobüs modelleri için bu problemler dikkate alınmalı ve gerekli değişiklikler yapılmalı. Böylece otobüslerde tekerlekli sandalyeliler için uygun ortamların oluşmasını sağlayabilir.

Umarım bu öneriler çok fazla değildir çünkü bunlar çocukluğumun zenginleşmesinde gerçekten büyük farklılıklar yapacaktır.

2. *Yürüyerek Dolaşma*: Birkaç küçük sorun olmasına rağmen yürüyerek dolaşmak otobüsle dolaşmaktan daha kolaydır. Yolların bazı bölümlerde bozuk ve taşlı olması ki babamın tekerlekli sandalyesinin zarar görmesine neden oluyor ve bazen yaya kaldırımının tekerlekli sandalyeyi üzerine çıkarmak için çok yüksek olması sorun olmaktadır. Bazı yerlerde babamın sandalyeyle gitmesi için kaldırım çok dar. Bu sorunlar alternatif yollar bulmamız gerektiği ve yolculuğumuzun uzayacağı anlamına geliyor. Bunun dışında tekerlekli sandalyeli birinin çocuğu olarak yaya olarak dolaşmanın bir zorluğu yok.

3. *Trenle Dolaşmak*: Tren yolculuğu ile ilgili verileri Oxford-Banbury arasında 30 dakikalık gidiş-geliş ve üç durağı bulunan yolculuk sırasında topladım. Bazı gözlemler yaptım ve bu gözlemleri diktafona kaydettim. Bu, araştırma günlüğü ve yaşam deneyimlerimi içeren bulguların bir özeti.

Babam 24 saat öncesinden rezervasyon yaptırmak zorundaydı. Bu zaman tren görevlilerinin güvenlik nedenleri ve hem gidiş hem dönüş için uygun koltuk ayarlamaları için gereklidir. Trende, dört ikinci sınıf vagonu vardı, ama sadece bir tekerlekli sandalye boşluğu vardı.

Eğer başka birisi, rezervasyon yaptırmış olsaydı, biz yolculuk yapamayacaktık. Trende yer bulma konusunda, her zaman ileride olabilecekleri düşünmek zorunda olmak ve merak etmek, bazı sosyal içerikli gezileri zorlaştırır ve anlık olarak hareket etmenizi engeller. Diğer çocuklar aileleriyle doğal ve anlık kararlar alabilecek bir ilişki içerisindeyler. Eğer güneşli bir cumartesi günü ve trenle yolculuğa karar verirlerse, genellikle bir sorun yaşamadan bunu yapabilirler. Bir tekerlekli sandalye kullanıcısının çocuğu olarak benim için asla anlık karar verilecek bir durum değildir. Bu beni üzüyor. Özellikle engelli birisi olmamakla beni değil babamı, fakat bu yine de benim çocukluk deneyimlerimi olumsuz bir şekilde etkiliyor. Babam için tekerlekli sandalyesini ayrılan boşluğa yerleştirmek çok zor çünkü orası

çok dar. Tekerlekli sandalye boşluğuna götüren bölümde çok dar ve çok keskin dönemeçli. Bu nedenle babamın tren içerisinde de hareket etmesi zor.

Görevliler çok nazik ve duyarlı fakat onlar tekerlekli sandalye kullanıcılarının durumu ve özellikle bir tekerlekli sandalye kullanıcının çocuğu olma hakkında iyi bir şekilde bilgilendirilmiş görünmüyorlar. Diğer büyük bir problem, trenimiz Oxford'a vardığında kimsenin babama tren rampasından inmek için yardım etmeye gelmemesiydi. Bu yolculukta annemim bizimle birlikte olası nedeniyle şanslıydık ve onun birilerini bilgilendirmesiyle babam inebildi. Buna karşın bu sorunu babamla yalnız yolculuk yaptığımda yaşadım, durağımıza geldiğimizde görevlileri bilgilendirmemize rağmen kimse babamın yardımına gelmedi. Oldukça küçük biri olarak babama gerekli yardımı yapamadım ve sonuçta durağı kaçırdık. Bir sonraki durakta indik fakat Oxford'a dönüş trenine binmek zorunda kaldık. Çok endişelendim ve kokmuştum; ağlamaya başladım. Arkadaşlarımın heyecanlı tren seyahatleri hakkında konuşmalarını duyuyorum ve onlara imreniyorum çünkü benim birçok hatram korku ve endişe ile dolu. Diğer çocuklar için kolay. İnsanlar, ebeveynleri tekerlekli sandalye kullanıcısı olan çocuklar için bunun nasıl zor olduğunu unutuyorlar.

Ara sıra veri topladığım zaman, tren kalabalık olmuyordu ve bu nedenle ben babamın yanına oturabiliyordum. Fakat babamla yaptığım diğer yolculuklarda trenin kalabalık olması ona yakın olmamı zorlaştırıyordu. Tekerlekli sandalye için ayrılmış ve yakınında oturak ayrılmamış bölüme gitmek zorunda kalıyordu. Bu bir çocuk için hayal kırıklığı yaratan bir durum. Babamın yakınında olmaması ve bir yabancıyla yanına oturmak benim korkmama ve endişeli olmama neden oluyor. Trenlerle ilgili birçok sorun olmadığını biliyorum ama şimdiki problemler çok ciddi ve gelecek için bunlar dikkate alınmak zorunda.

- Tren servisleri arasında daha iyi bir iletişim olması gerektiğini düşünüyorum.
- Bütün trenlerin elektronik rampa sistemiyle donatılması gerektiğini düşünüyorum çünkü bu tekerlekli sandalye kullanıcılarının işini kolaylaştıracak. Şimdiki sistemde rampa bir görevli tarafından indirilmek zorunda ama bazen onlar bilgilendirilmediğinde tekerlekli sandalye kullanıcıları tren ya da durakları kaçırabilirler.
- Sadece bazı trenler rampa olanaklarına sahip olması babam ve diğer tekerlekli sandalye kullanıcılarının seyahat olanaklarını sınırlamaktadır.

Tren yolculuğu çevreyi dolaşmak için en zor ve riskli yol çünkü seyahat etmek istediğinizde ya da zorunda kaldığınızda ve özellikle anlık kararlarınızda bilet bulabileceğinize dair bir garanti yok. Rampa ihtiyacı

konusunda yetersiz bir iletişim nedeniyle durağınızı kaşırabilirsiniz ve bu bir çocuk için çok korkutucu bir durum. Bu babamla birlikte olmasam bile bende tren yolculuğu hakkında bir fobi oluşmasına neden oldu.

Genel olarak tren yolculuğu oldukça uygun, tüm bu ciddi problemler nedeniyle aynı zamanda biraz riskli Bununla birlikte görevliler oldukça nazik ve yardımcı bir tutum içerisinde. Bu sadece kısa bir yerel yolculuk ve uzun bir tren yolculuğunun problemleri daha da büyüteceği düşüncesiyle kendimi yılmış hissediyorum. Bu utanç verici bir durum çünkü babamla birlikte diğer yerleri ziyaret etmek istiyorum.

zet

Benim gibi bir ebeveyni tekerlekli sandalye kullanıcısı olan çocukların neler yaşadıklarını, bunun çocukluk üzerindeki etkilerini ve bunun benim yolculuk hakkındaki hislerimi yaşım ilerlediğinde nasıl etkileyeceğini araştırmanın önemli olduğunu düşündüm. Bazı Şeyler vardır, unutmaması zor ve uzun yıllar sizinle birlikte olacak. Otobüs sürücüleri tarafından bağırılmak ve kendini bir musibet gibi hissetmek deneyimleri üzüntü ve utanç verici ve bu deneyimler yaşım ilerlese de ve yolculukta babamla birlikte olmasam da benimle birlikte uzun süre kalacak. Kimsenin rampayı indirmemesi ve bizim trenden ıkamamız nedeniyle durağı kaşırma korkusu bende az da olsa tren yolculuğu hakkında bir fobi oluşmasına neden oldu. Çocukluk dönemiyle ilgili birçok eğlenceli deneyimim ulaşım zorluğu nedeniyle bozuldu ama bir ocuk gözüyle araştırmamın bazı Şeyler hakkında olan ilgi ve önemi artıracadıını umuyorum. Umarım ki bu ileride benim durumumda olan diğer çocukların çevrelerinde daha mutlu bir deneyim geçirmelerine yardımcı olur.

Getting around as the Child of a Wheelchair User: A Small-Scale Research Project

Manasa Patil*

Introduction

There is quite a lot of research about wheelchair users, young and old, but what is rarely researched is what it's like to be the child of a wheelchair user and the impact of this on childhood itself. Because my dad is disabled and relies on a wheelchair, I have an understanding of this. So I decided to investigate this in more depth and focus on transport issues.

Methodology

I used a combination of methods to investigate this,

- I did some close observations of three different types of journeys: bus, pedestrian and train.
- I kept a research diary.
- I put together a life narrative from my memories and experiences.

Findings

The findings of my research are in three parts, each one relating to one of the modes of transport.

1. Getting around by bus: On the bus journey I made some observations and recorded them onto a dictaphone. This is a summary of what I found out along with my research diary data and my life narrative data:

We waited at the bus stop but my dad was not allowed onto the first bus. The bus driver slowed down at the stop but as soon as he saw my dad's wheelchair he started to pull away shouting that there was already a pushchair in the wheelchair space.

It was very cold and we had to wait another 15 minutes for a bus. This made us late. I felt really upset that the bus driver hadn't even stopped to explain properly why we couldn't get on the bus. By the time we got to the cinema

From my memories I know that this happens quite a lot. Sometimes if it's raining and the bus driver doesn't want to have to get out and put up the ramp they just don't stop even though there is a space for the wheelchair on

---

* Children's Research Centre-UK, Age 11, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

the bus. This affects what I can do as a child out with my dad. For example once I was really excited to be going to the cinema with my dad but we were refused entry onto the bus even though there was a space and we were very late and I missed quite a bit of the film. This spoils the whole enjoyment of the occasion.

There are some really helpful bus drivers but I wish it could be all of the time. For example once a bus driver didn't allow my dad on the bus because his wheelchair was battery-powered; however, my dad has always been travelling on buses with his battery-powered wheelchair and has not had a problem; therefore, I think that the bus drivers should be more well informed about these kinds of things.

There are some really nice bus drivers but sometimes some can be quite rude in the way they talk to us and I think this is because they don't actually want to have to get down to lower the ramp for the wheelchair.

Another big problem for my dad is that there are only two buses in our area that have a ramp and a wheelchair space which makes it even more likely that we will be unable to travel. I really love going out with my dad but I am constantly disappointed and this makes me feel sad and angry. Even though I am not disabled myself it feels like my childhood is disabled because I can't do normal things with my dad like other children can do.

All the buses that we have travelled on in the past (and now) have a really narrow wheelchair space, so my dad has difficulty positioning his wheelchair in it. Sometimes the bus drivers get impatient of waiting and drive off before he has properly adjusted the wheelchair.

Lastly, it is hard for my dad to put the bus tickets into the machine that checks them, because the machine is too high and my dad cannot reach it.

From this first part of my research study I would like to make some suggestions to the bus company that would help people like me and my dad.

- All buses (not just a few) should have wheelchair ramps
- All the ramps should be electronic so that bus drivers don't have to get out of the bus to put it in place
- There should be a space for a wheelchair AND a pushchair not one or the other because too often the wheelchair can't get on because of pushchairs.
- There should be more training for bus drivers about disabled people and wheelchair users so that they might be more understanding about our difficulties particularly about trying to manoeuvre the chair into a very narrow, awkward space.

- For the future design of buses, these problems should be taken into consideration and the necessary improvements should be made. This may result in better facilities on buses for other wheelchair users.

I hope these suggestions are not too much to ask for because they would make a really big difference to the quality of my childhood. I could do more things with my dad more easily and more often – just like other kids do!

2. *Getting around on foot:* It was easier getting around on foot than travelling on the bus although there were a few difficulties. The roads were bumpy and rocky in some places which meant that my dad's wheelchair got punctured and sometimes the pavement was too high for us to get the wheelchair up onto it. In some places, the pavement was too narrow and it was difficult for my dad to ride on it. These things mean that we had to find an alternative route and it made the journey a lot longer but otherwise getting around on foot as the child of a wheelchair user is not difficult.

3. *Getting around by train:* The train journey I collected data on was from Oxford to Banbury, which takes about 30 minutes each way and has three stops. I made some observations and recorded them onto a Dictaphone. This is a summary of what I found out along with my research diary data and my life narrative data.

My dad had to book 24 hours in advance for a place on the train. This is because the train staff need this time for safety reasons and seat availability in both departure and arrival trains. The train had four second class carriages but only one wheelchair space. If someone else had booked that space we would have been unable to travel. Having to always think ahead and always wondering if we will be able to get a space on a train makes some social outings very difficult and it is impossible to be spontaneous. Other children can be spontaneous with their family. If it is a nice sunny Saturday and they decide to have a day out on the train, they will generally be able to do this without any difficulty. For me as the child of a wheelchair user a fun day out on the train can never be a spontaneous event. This makes me feel sad especially as it is not me who is disabled but my dad but it still affects the quality of my childhood.

It was hard for my dad to position his wheelchair in the space provided because the space is very narrow. The passage leading to the wheelchair space is also narrow and very curvy, so it is hard for my dad to move around the train.

The staff were very kind and polite but they didn't seem to be very well informed about what it's like for wheelchair users and particularly what it's like for children of wheelchair users.

Another major problem was that when our train arrived back at Oxford, nobody came with a ramp to help my dad get down. Luckily my mum was

with us on this occasion and informed someone and my dad was able to get down. However, this has happened to me before, when I was travelling with just my dad: no one came to our stop to help my dad get down, even though we had informed the staff. As I was quite young, I couldn't really help my dad and so we ended up missing our stop. We got down at the next stop but had to take a train back to Oxford. I felt anxious and scared and I started to cry. I hear my friends talk about the excitement of train journeys and feel a bit envious because so many of my memories are of being frightened and anxious. It's easy for other children. People forget how hard it is for children whose parent is a wheelchair-user.

On the occasion when I collected my data the train was not very busy so I was able to stay next to him. But on other journeys I have done with my Dad and the train is crowded it is difficult to sit close to him because the wheelchair has to go in a special place and only the wheelchair space itself is reserved not any seat nearby. For a child this can be quite upsetting. I felt nervous and scared sitting next to a stranger when my Dad wasn't close by.

I know there are not many problems with the train, but the existing problems are very serious and should be taken into consideration for the future.

- I think that there should be better communication between the train services;
- I think that ALL trains should have an electric ramp installed into them because this would make it a lot easier for wheelchair users, as the existing ramp can only be put down by a member of staff but sometimes they may not be informed and wheelchair users may miss their train/stop.
- Only some trains have a ramp facility so that limits the transportation for my dad and other wheelchair users.

The train is the hardest and riskiest way to get around because there is no guarantee you'll get a ticket when you want or need to travel especially if you want to do something spontaneous. You might miss your stop because of poor communication about needing a ramp and this is very frightening for a child. This has given me a bit of a phobia of travelling on a train even when I'm not with my dad.

Overall, the train journey was quite convenient, but it is also quite risky because of all the serious problems, nevertheless, the staff are very helpful and polite. This was only a short local journey and I feel daunted by the thought of a longer train journey as the problems could be even greater. This is a shame because I would like to be able to visit other places with my dad.

Conclusions

I felt it was important to explore how children like me get around with a parent who is a wheelchair user and the impact of this on childhood and how this will impact on my feelings about transport when I'm older. There are some things that are hard to forget and will stay with you a long time. The experience of being shouted at by bus drivers and felt to be a nuisance is upsetting and embarrassing and this will stay with me a long time even when I'm older and not travelling with my dad. The fear of missing my stop because no-one will get the ramp that will enable us to get off the train has given me a bit of a phobia about travelling on trains. Many of my childhood treats have been spoiled by transport difficulties but I hope that my research has raised awareness about some of these things from children's viewpoint. I hope that it might help other children like me might have happier experiences getting around in the future.

Masa Tenisi Oynayanlar Kurallara Ne Kadar Uyuyorlar?

Toygar Sağlam*

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulunda masatenisi oynayan öğrenci ve öğretmenlerin kurallara ne kadar uyduklarını belirlemektir.

Yöntem

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırma verileri gözlem tekniği kullanılarak toplanmıştır. Gözlem, 17 gün boyunca düzenlenen ping pong turnuvasına katılan 71 kişi üzerinde öğle teneffüslerinde ve ders saatlerinin dışında yapılmıştır. Gözlem verileri araştırmacı tarafından analiz edilmiştir.

Bulgular ve Yorumlar

T. Noterler Birliği İ.Ö.O'da masatenisi oynayan öğrenci sayısının 68, öğretmen sayısının da 3 olduğu turnuva kayıtlarına bakarak belirlendi. 17 gün boyunca teneffüslerde ve ders saatlerinin dışında masatenisi oynayanlar gözlemlendi. Bu gözlem sonucunda 68 öğrenci, 3 öğretmen olarak toplam 71 oyuncudan masatenisi oynarken 9'unun (%13) tam kurallara uyduğu 46'sının (%64) kısmen kurallara uyduğu ve 16 kişinin (%23) hiç kurallara uymadığı gözlemlendi. Bu %23'lük kısmın tamamen vakit geçirmek amacıyla masatenisi oynadıkları savunulabilir. Ancak kalan %77'lik kısmın masatenisini ciddi olarak oynadıklarını fakat bu %77'lik kısmın önemli bölümünü oluşturan %64'lük kısmın masatenisini yeteri kadar bilmemesinden kaynaklanan kural ihlalleri yaptığı ortaya çıktı. Gözlem sonucunda kurallara uyulmamasının asıl sebebinin kuralların tam olarak bilinmemesinden kaynaklandığı anlaşıldı.

Masatenisinin daha yaygın hale getirilebilmesi ve kurallara uygun olarak oynanılmasının sağlanması için masatenisi turnuvalarının daha sık ve düzenli olarak yapılması faydalı olacaktır. Aynı zamanda masatenisi kuralları ile ilgili yazıların panolara asılmasının ve her ay bir çalıştırıcının kurallara uyulup uyulmadığını denetlemek üzere okulda görevlendirilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir. Bu yolla hem T. Noterler Birliği İ.Ö.O'daki sosyal ilişkiler gelişecek hem de olası Ankara ve Türkiye şampiyonları yetiştirmek için zemin hazırlanmış olacaktır.

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 11, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

To What Extend do Ping Pong Players Obey the Rules?

Toygar Sağlam*

The Purpose of the Research

The purpose of this research is to determine to what extend the ping pong players, students and teachers, obey the rules at Elementary School of Union of Turkish Public Notaries.

Method

Qualitative research method was used in this research. The data of the research were collected using obsarvation technique. For this research, 71 person who take part in the ping pong tournament for 17 days at the lunch break times out of lecture hours were observed. The observational data were analysed by the researcher.

Findings and Comments

It is determined that there are 68 students and 3 teachers who play ping pong at the Elementary School of Union of Turkish Public Notaries, by analysing the tournament registration. Ping pong players were observed at break times for 17 days time period. It is recorded that; out of 71 total number of ping pong players (i.e. 68 students and 3 teachers), 9 players (13%) exactly, 46 players (64%) moderately obey the rules, whereas 16 players (23%) never obey the rules at all. It can be said that 23% nonobservant players play ping pong for the purpose of spending time. The rest 77% play ping pong seriously, however majority of them (64%) break the rules since they do not know the rules sufficiently. It can be concluded that, the main reason of faults is not to know the rules exactly.

In order to make the ping pong more popular and to provide fair and regular play, it will be helpful and beneficial to arrange tournaments more frequently and regularly. At the same time, informative articles about the rules of ping pong can be announced at the bulletin boards, and a trainer can be charged monthly to control the ping pong players. This will help to improve the social relations between the students and to astablish a basis to have Ankara and Turkey Champions in the future as well.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 11, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

Takma Kafana Tokadan Başka Bir Şey

İlke Togay*

Giriş

Toka, kadınların saçlarını tutturmaya yarayan bazen de süs olarak kullanılan araçtır (TDK2008). Kız çocukları neden farklı tokalar kullanmakta? Neden küçük yaşlarda göz alıcı tokalar takmakta iken, yaş ilerledikçe daha sade tokalar kullanmaktadır?

Bu araştırmanın amacı, Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu'ndaki 1. , 5. ve 8. sınıflardaki kız öğrencilerin en çok hangi renk ve biçimde toka kullandıklarını araştırmaktır.

Araştırma Sorularım:

- Neden bu tokayı seçtin?
- Senin seçimin mi?
- Sen tercih etsen nasıl bir toka seçerdin?
- Okula ilk başladığında kullandığın toka ile şimdi kullandığın toka arasında fark var mı?
- Bu farklılıklar nelerdir?

Yöntem

Bu araştırmada nitel yöntem kullanılmıştır. Araştırmamın verileri gözlem ve görüşmeler yoluyla toplanmıştır.

Araştırma kapsamında tesadüfi yöntemle seçilen 1. sınıflardan 15, 5. sınıflardan 15, 8. sınıflardan 15 kız öğrencinin tokaları incelenmiştir. Özellikleri yazılmıştır. Bu tokaları tercih etme nedenleri görüşme yolu ile belirlenmiştir.

Bulgular ve Yorumlar

Araştırmamda nitel yol kullandım. Bu araştırmam için okulumdaki 1.,5. ve 7. sınıfları gözlemledim. Evrenim 270 kişi iken örneklemimi ise 45 kişi olarak belirledim.

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 10, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

Genel olarak en çok kullanılan renk pembe idi. Bunun yanı sıra, mavi, yaldızlı sarı, krem ve yeşil gibi gösterişli renkler de sıkça kullanılmaktaydı. Hemen hemen hepsinde sim kullanılmış tokaların büyük bir çoğunluğu şeffaftı. Ayrıca sınıflar büyüdükçe, renklerin ve şekillerin çok az oranda sadeleştiğini ve birden çok toka kullanımının arttığını fark ettim.

Sonuç ve Öneriler

Sonuç olarak, 1. 5. ve 7. sınıflar arasında kullanılan tokaların aslında bir birinden çok da farklı olmadığını gözlemledim. Bu da benim, bayanların her yaşta toka takmaktan hoşlandıkları; genel olarak canlı, rengârenk ve göz alıcı tokaları tercih ettikleri sonucuna varmama neden oldu.

Don't Wear Anything but Hairpins on Your Head!

İlke Togay*

Introduction

Hairpin is a device worn by girls to fasten hair and sometimes it is used as an accessory (TDK, 2008). Why do girls use different kind of hairpins? Why do they prefer fancy hairpins when they are young, but plain ones when they get older?

This research aims to investigate what color and kind of hairpins do the girls attending first, fifth and eight grades in Türkiye Noterler Birliği Primary School, Ankara/Turkey.

Research Questions

- ❖ Why did you choose this hairpin?
- ❖ Is it your choice?
- ❖ If it was not your choice, what kind of hairpin would you choose?
- ❖ Is there any difference between the hairpin you used when you started this school and the one you are using now?
- ❖ What are these differences?

Methodology

This study employs qualitative research methods. The data were collected through observations and interviews.

During the study, randomly selected 15 first grade, 15 fifth grade and 15 eight grade female students' hairpins were investigated and properties of the hairpins were recorded. Students' reasons to choose particular hairpins were identified through interviews.

Findings and Results

I used qualitative methodology for this study. I observed first, fifth and eight grade female students. My sample size was 45 people out of 270 students.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

In general, pink was found to be the most preferred color. In addition, attractive colors such as blue, sparkled yellow, cream and green were also frequently used. Among all of them, majority of the hairpins with sparkle were clear. Besides, I discovered that, as students get older, the colors and shapes of the hairpins were becoming slightly simpler and the number of hairpins used was increasing.

Results and Suggestions

As a result, I observed that hairpins used among first, fifth and eight grade students were not that much different. Therefore, I concluded that females enjoy using hairpins at all ages, and in general; they prefer dashy, colorful and attractive hairpins.

En Çok Sevilen Kitap Türü Hangisi?

Gözde Ülker*

Ciltli veya ciltless olarak bir araya getirilmiş, basılı veya yazılı kağıt yaprakların bütününe kitap denir (TDK, 2008). Türkiye’de yaklaşık on bir milyon öğrenci eğitime devam etmektedir (MEB, 2008). Bu nedenle kitap okuyan en büyük grubun ilköğretim öğrencileri olduğu söylenebilir.

Kitap bizim hayal dünyamızı ve sözcük dağarcığımızı geliştirir. Türkiye’de kitap okuma oranı gittikçe azalmaktadır. Örneğin Türkiye’de 100 kişiden sadece 4-5 kişi kitap okuyor. Bu araştırmanın amacı en çok sevilen kitap türünü belirleyip, okul kütüphanelerine daha çok bu kitaplardan koyup, okuma oranını artırmaktır.

Araştırma Soruları

1. Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu’ndaki 6-A sınıfının en çok sevdiği kitap türü nedir?
2. Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu’ndaki 6-A sınıfının kütüphanelere daha çok bu kitaplardan konulması hakkındaki düşünceleri nelerdir?

Yöntem

Bu araştırmanın verileri anket tekniği ile toplanmıştır. Bu çalışmada nicel araştırma tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın verileri araştırmacının katılımcılara hazırladığı anket yoluyla toplanmıştır. Bu çalışmaya 6-A sınıfının öğrencileri katılmıştır. Bu grubu seçmemin nedeni kendi sınıfım olmasıdır.

Bulgular ve Yorumlar

Anketimi kendi sınıfım olan 6-A sınıfı ile yaptım. Bu anketi toplam 38 kişiye uyguladım. Anket üç sorudan oluşuyor. Ankete başlarken kız ve

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@noterlerbirligi.k12.tr

erkek ayrımını kolay yapmak için “cinsiyet ve yaş” larını yazmaları için boşluklar ayırdım. Daha sonra asıl sorulara geçtim.

İlk sorum “**En çok sevdiğiniz kitap türü hangisidir?**” oldu. Bulgularımın göre en çok sevilen kitap türü “**macera**” kitapları çıktı. Toplamda 11 kız ve 11 erkek olmak üzere 22 kişi “macera” kitaplarını tercih etti. Dördü kız, üçü erkek olmak üzere toplam yedi kişi komedi; bir kız şiir; bir erkek düşünce kitabı ve üçü kız, ikisi erkek olmak üzere toplam beş kişi fantastik kitapları seçti. Buradan da anlaşıldığı gibi birinci soruya çoğu öğrenci macera ve doğaüstü kitapları okumayı çok sevdiğini belirtti.

İkinci sorum ise “**Bu kitap türünü seçme nedeniniz nedir?**” oldu. Bu soruda; 18 kız ve 18 erkek olmak üzere toplam 36 kişi “**bu kitaplara karşı ilgim olduğu için**” cevabını verdi. İki kişi ise “bulma kolaylığı nedeniyle bu kitapları alıyorum ve okuyorum” cevabını verdi. “Bütçe sıkıntısı nedeniyle istediğim kitapları alamıyorum” şikâyeti için de kimse işaretlemedi. Buradan da anlaşıldığı üzere çoğu öğrenci okuduğu kitapları severek ve isteyerek okuyorlar.

Son soru ise; “**Bu kitap türünü seçerken kimlerden etkilendiniz?**” sorusuydu. Bu soruya cevap olarak ise 17 erkek ve 18 kız olmak üzere toplam 35 kişi “**Kimseden etkilенmedim.**” cevabını verdi. Buradan da anlaşıldığı gibi insanlar kitapları kendi ilgilerine göre seçiyorlar ve bunu ankette de belirttiler. Bir erkek öğrenci “Öğretmenlerimden etkilendim.” cevabını verdi ve iki erkek öğrenci “Arkadaşımdan etkilendim.” cevabını verdi.

What Kind of Book is Most Liked?

Gözde Ülker*

A book is a whole group of printed or written pages brought together with or without a binder (TDK, 2008). There are approximately eleven million students in Turkey (MEB, 2008). That is why the biggest group of readers is assumed to be students of primary education.

Books improve our imagination and enrich our vocabulary. However, reading rates keep decreasing in Turkey. Only 4.5 people out of 100 read books. The objective of this research is to identify the type of book that is liked the most, and to increase the reading rate by including this type of books in school libraries.

Research Questions

1. What type of book is liked the most in the class 6/A of Türkiye Noterler Birliği Primary School?
2. What is the opinion of the class 6/A of Türkiye Noterler Birliği Primary School on including this type of book in the school library?

Method

The data of this research have been gathered through questionnaires. Quantitative research technique has been used. The data have been gathered via the questionnaires which the researcher prepared for the participants. Students of the class 6/A have participated in the research. The reason why I selected this class is that it is also my class.

Findings and Comments

I conducted my research with the class 6/A which is at the same time my class. I applied the questionnaire to 38 students. The questionnaire comprises of three questions. In order to identify genders, I left blanks in the beginning, for them to write down their “**gender and age**” Later on, I proceeded with other questions.

My first question is “**What type of books do you like best?**” The findings indicate “**adventure**” books as the most liked ones. A total of 22

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

students, 11 girls and 11 boys said they preferred “adventure” books. A total of seven students, four girls and three boys, declared comedy; one girl declared poetry; one boy declared philosophy and a total of five students, three girls and two boys declared fantasy books as their favorite type. As can be observed from the answers to the first question, most of the students answered that they liked adventure and supernatural books.

The second question was **“Why do you prefer this kind of book?”** A total of 36 students, 18 girls and 18 boys answered **“because I am interested in such books.”** Two students answered, “I buy and read these books because they are easy to find.” The choice “I cannot buy the books I want because I cannot afford them,” was not marked by anyone. This indicates that most of the students buy and read the books they like.

The last question was; **“Who influenced you in choosing this type of books?”** A total of 35 students, 17 boys and 18 girls answered **“I was not influenced by anyone.”** This indicates that students select the books they read freely, according to their interest which they also emphasized in the questionnaire. One boy answered “I was influenced by my teacher,” and two boys answered “I was influenced by my friends”.

Göremediklerimizden

Utku Ünalın*

Birçok sivil toplum kuruluşu, devlet gibi organların “en büyük sorun” diye tabir ettiği sorun küresel ısınmadır.

Ben küresel ısınma için on üç yaşında bir çocuk olarak elimden geldiği kadar mücadele ediyorum ve başkalarının da bu mücadelemeye katılmasını istiyorum. Aslında küresel ısınmayı engellemenin bu kadar da zor olmadığını düşünüyorum. İnsan en azından çevresini temiz tutarsa küresel ısınmayla mücadele etmiş olur. Küresel ısınmanın sonucunda buzulların eriyeceği, sıcak su kaynaklarının soğuyacağı ve Üçüncü Buzul Çağının başlayacağı bir gerçektir. (National Geographich Channel Dergi, 2007). İşte bu gerçeği görmek mücadelenin ilk aşamasıdır.

O zaman şapkamızı önümüze koyup bir kere daha düşünelim, ne kaybederiz? Anlaşıldığı üzere benim araştırma amacım insanların küresel ısınma ile ilgili ne yaptıkları ve ne yapmaları gerektiğidir.

Araştırma Sorusu

1. İnsanlar küresel ısınmayı engellemek için ne yapıyorlar?
2. İnsanlar küresel ısınmanın hangi sonuçlara yol açacağını düşünüyorlar?

Yöntem

Ben araştırmamda nitel araştırama yöntemini kullandım. Araştırmamın verilerini görüşme yolu ile topladım. Araştırma sorularım yapılandırılmamış soru yöntemi kullanılarak hazırladım. Araştırma verilerini, yaptığım görüşmelerde hiçbir sapma yapmadan, araştırma etiğine uygun bir şekilde değerlendirdim.

Bulgular ve Yorum

Görüşmeyi yetişkin sayılan tam on beş kişiye uyguladım. Bu kişilere ilk sorduğum soru küresel ısınma ile ilgili ne yaptıkları idi. Bunun karşısında;

* Türkiye Noterler Birliği İlköğretim Okulu, Yaş 12, e-posta: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

bir kişi arabasında kurşunsuz benzin kullandığını, dört kişi klimayı az kullandığını, yedi kişi özel araçları yerine toplu taşıma araçlarını kullandığını ve dokuz kişi çevreyi kirletmediğini belirtmiştir. Yani benim görüşme yaptığım kişilerin hepsi küresel ısınmayı engellemek için bir şekilde girişimde bulunuyorlar.

Ardından sorduğum “çevrenizdekileri küresel ısınma hakkında bilgilendiriyor musunuz” sorusuna üç kişi “evet bilgilendiriyorum” derken maalesef kalan on iki kişi “hayır bilgilendirmiyorum” cevabını vermiştir. Bunun sonucunda büyük çoğunluğun çevrelerindeki bilgilendirmediği sonucuna vardım.

Küresel ısınmanın sonuçlarının ne olabileceği sorusuna üç kişi dünyanın sonu, altı kişi aşırı sıcaklar, on üç kişi susuzluk, bir kişi buzul çağı olarak yanıt vermiştir.

Ardından sorduğum soru ise küresel ısınmanın ne olduğu idi ama genellikle aynı cevapları aldım; beş kişi dünyanın sürekli ısınması ve yedi kişi susuzluk kalan altı kişi dünyanın sonu cevabını verdi

Sonra sorduğum soru ise küresel ısınmanın nereden öğrenildiğiydi ama bunun cevabını herkes aynı verdi, yani televizyondan öğrendim.

Things That We Can't Perceive

Utku Ünalın*

The issue which many non-governmental organizations and Governments define as "the biggest problem" is global warming

As a child 13 years old, I contend with global warming and wish others also to participate to this struggle. Actually I believe that averting global warming would not be so difficult. If everybody maintains their habitats clean, they will stand against global warming. It is a fact that as a result of global warming glaciers will melt, hot springs will cool off and 3rd Ice Age will commence (National Geographic Channel Magazine, 2007). Being aware of that is the first step of campaign.

Then we should think again about what we will loose. As you may understand that the purpose of my research is to reveal what people are doing about global warming and what should be done?

Research Subjects

1. What are people doing to prevent global warming?
2. What are the opinions of people on the results of global warming?

Method

I used qualitative method in this research. I collected research data through interviews. I prepared a list of unstructured questions to collect data. Results were analyzed without any intervention to answers by taking care of ethical principles.

Findings and Results

I interviewed 15 adults. The first question that was asked was about their efforts against global warming. One of them answered that he uses unleaded fuel, four participants answered that they decreased the usage of air-conditioner, seven participants replied that they are using means of public transport instead of private car and nine participants answered that they are not contaminating the environment. In other words all the individuals interviewed declared that somehow they are doing something against global warming.

---

* Turkish Notary Association Elementary School, Age 12, e-mail: info@tnoterlerbirligi.k12.tr

For the question about building awareness around themselves, I got three positive and twelve negative answers. Thus the great majority do nothing to inform the people around themselves.

For the question about the results of global warming, three participants answered as the end of the world, six participants answered as extreme temperatures, thirteen answered as lack of water, drought and one participant answered as ice age.

Then for the next question about the definition of global warming I got almost the same answers; five people defined as continuous increase in temperature, seven people defined as drought and 6 defined as the end of world.

Last question was the source of information about global warming and the answer was the same for all that was interviewed: TV

9-10 Yaş Grubundaki Çocuklar İçin TV İzlemenin Sosyal Doğası: Küçük Ölçekli Bir Araştırma

Simon Ward*

Giriş

Bugüne kadar televizyon hakkında pek çok araştırma yapılmakla birlikte bu araştırmalar genellikle çocukların televizyon izleme saatleri ve çocukların izledikleri popüler programlar hakkında yoğunlaşmaktadır. Fakat ben bu araştırmamda daha çok çocukların TV'de ne tür programlar izlediği ve niçin bu tür programları tercih ettiğinden ziyade çocukların nasıl TV izledikleriyle ilgilendim. Bir başka deyişle, araştırmamda çocukların TV izlerken yanlarında kimin olmasını istedikleri, sessiz veya gürültülü bir çevrede TV izlemeyi isteyip istemedikleri, onların TV programlarına sosyal olarak nasıl tepkide buldukları ve bu programlar hakkında ne kadar düşündükleri ve konuştuklarını araştırdım.

Araştırma Deseni

Bu bölümde yukarıda ifade ettiğim sorulara nasıl cevap bulacağıma karar verdim ve bu amaçla hazırlanacak bir anketin en iyi yol olacağını düşündüm. Danışmanımın yardımıyla anketin farklı türleri olduğunu ve anket tasarlama sürecindeki güçlükleri öğrendim. Katılımcılara yeterli seçenek sunabilen türde sorular sormam gerektiğini biliyordum fakat yine de bu sorular gruplamalar yapmama ve ortak temaları görebilmeme fırsat vermeliydi.

Çocuklar anketi doldururken ve ankette yer alan kişisel sorulara cevap verirken nasıl hissedecekleri hakkında dikkatli bir şekilde düşündüm. Anketin kimseyi sinirlendirmesini ya da kendilerini mahcup duruma düşürebilecek bilgiler verdikleri hissini yaratmasını istemedim. Bu nedenle anketlere isim yazılmasını istemedim; sadece cinsiyet ve yaş yazılmasını yeterli gördüm. Soruların açık ve hazırladığım ölçekte yer alan cevap kategorilerinin uygun olup olmadığını anlamak için küçük bir öğrenci

* Araştırmacı Çocuklar Merkezi-İngiltere, Yaş 10, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

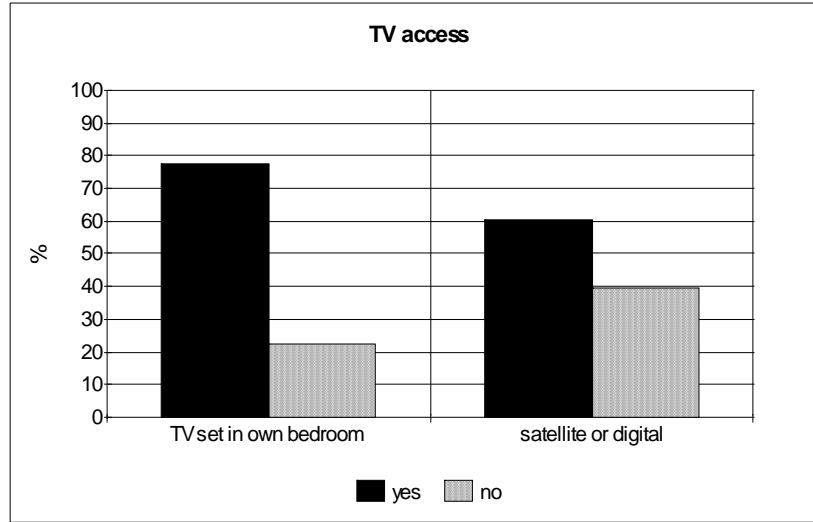
grubuna ön uygulama yaptım ve danışmanımın bu konuda yardımını aldım. Daha sonra gelen yorumlara göre anketimi düzenledim ve sonra anketime son şeklini verdim.

Verilerin Toplanması

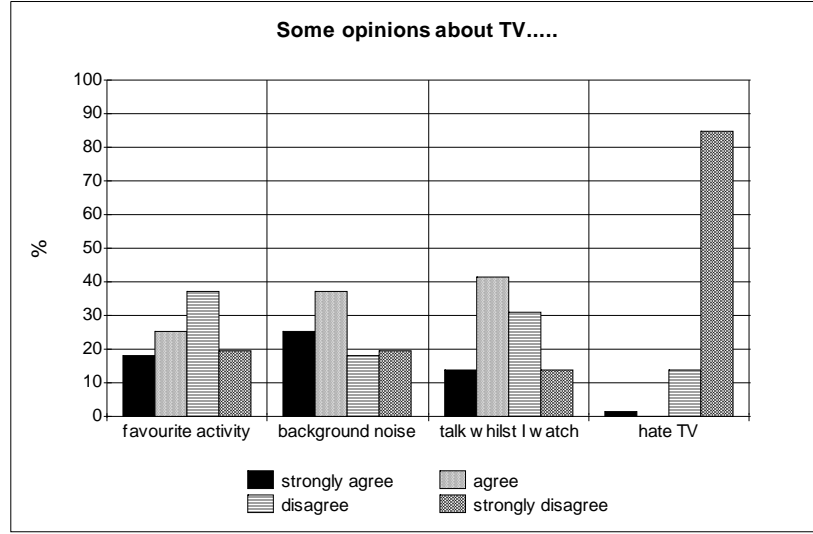
Okulumda bulunan üç tane beşinci yıl sınıfına ne yapmak istediğimi açıkladım, anketimi doldurup dolduramayacaklarını sordum. Öğrencilerin tamamının anketi doldurmaktan mutlu olacağı ortadaydı. Öğretmenler yardıma ihtiyaç duyan kişilere soruları okuyabileceğimi söyledi. Sonuçta 75 kişi verdiğim anketi tamamladı. Bazı öğrenciler sınıfta yoktu.

Bulgular

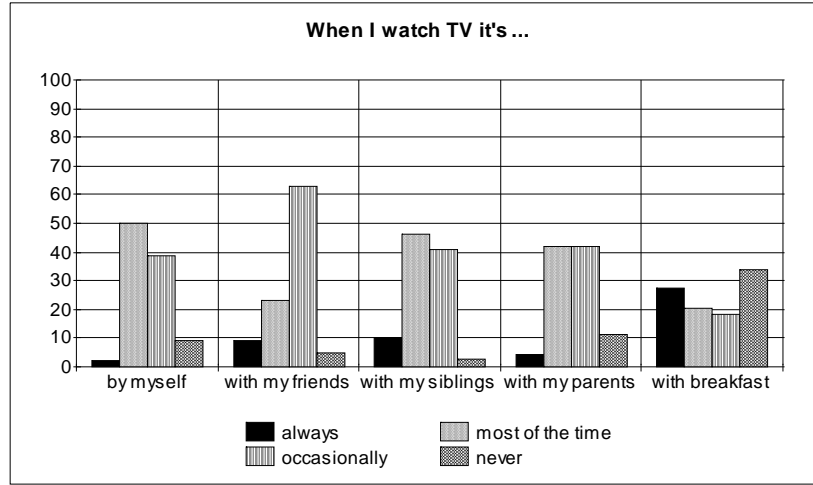
Tüm anketleri geri aldığımda yaptığım ilk şey, her bir sorunun tek çetelesini yapmak oldu. Böylece verileri sınıflandırıp tablo haline getirdim. Daha sonra danışmanım bana bunları grafik haline dönüştürmemde yardım etti. Hazırladığım bu grafikler sonuçları yorumlamamı kolaylaştırdı. Grafikler 1'den 8'e kadar aşağıda sunulmuştur.

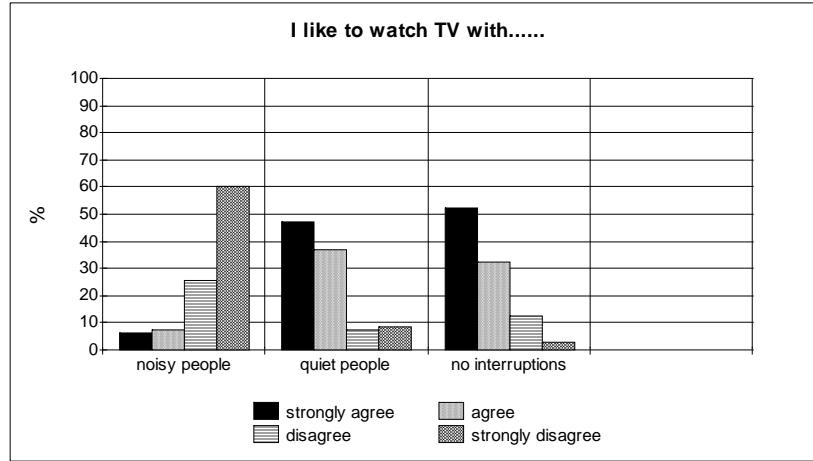
Şekil 1. Çocukların TV'ye erişimi

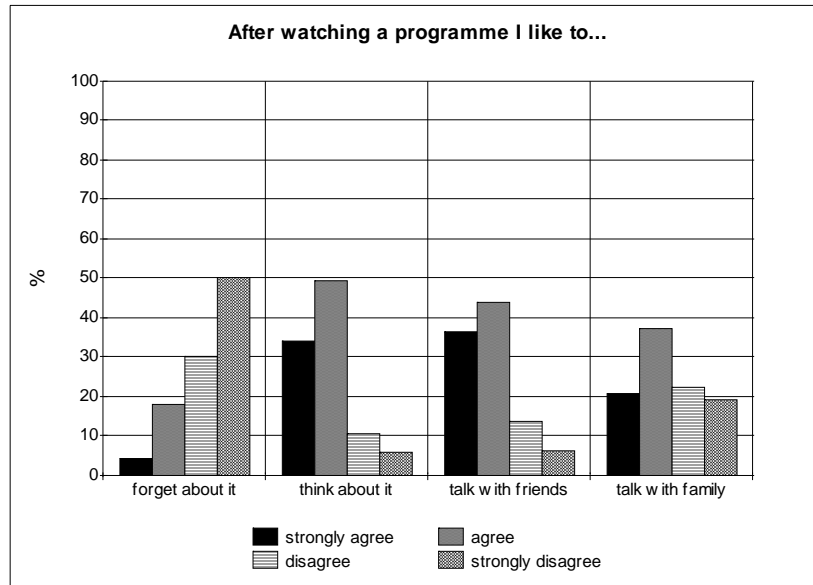
Şekil 2. Çocukların TV hakkındaki görüşleri

Şekil 3. Çocuklar TV'yi kiminle izlemek istiyor?

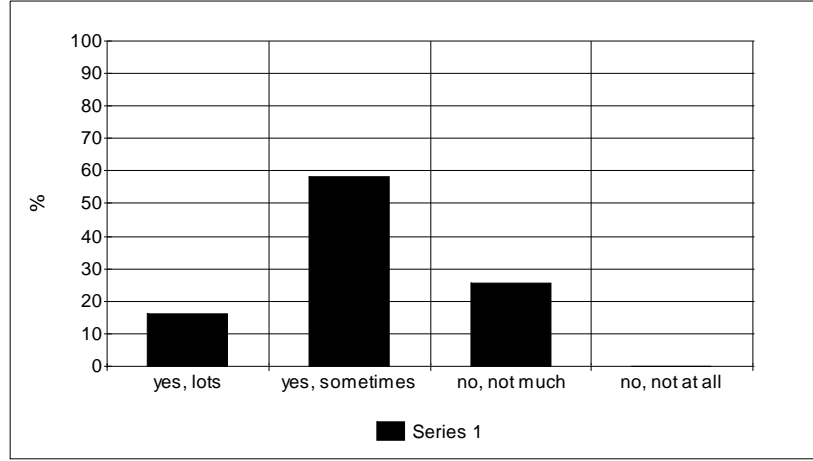

Şekil 4. çocuklar nasıl bir ortamda TV izlemek istiyor?

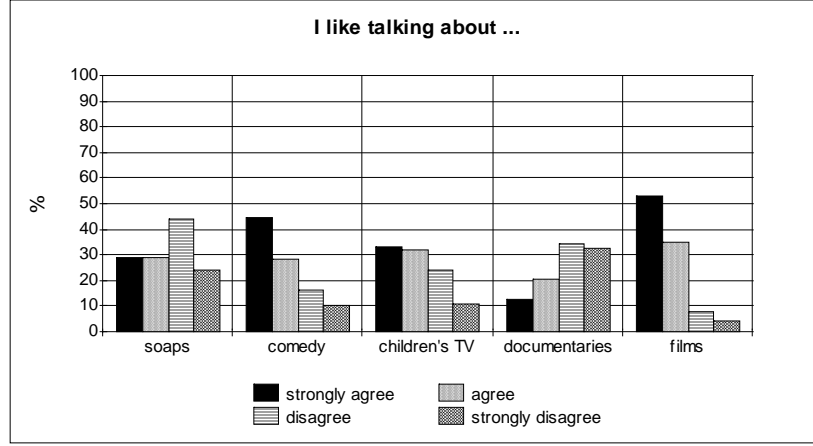

Şekil 5. Çocuklar bir TV programı izledikten sonra ne yapmayı seviyor?

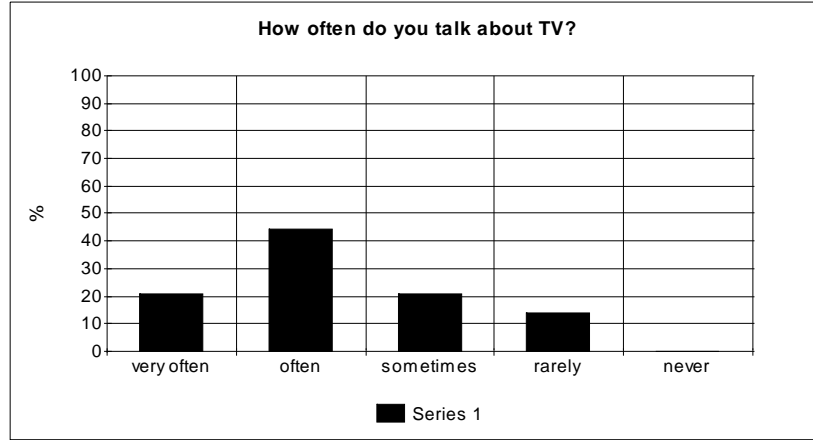

Şekil 6. Çocukların ne kadarı TV programı hakkında konuşmaktan zevk duyuyor?

Şekil 7. Çocukların hakkında konuşmaktan zevk aldıkları TV programlarının türleri

Şekil 8. Çocuklar ne kadar sıklıkla TV programları hakkında konuşur?

Analiz

Çocukların pek çoğu çok çeşitli televizyon programlarına ulaşma olanağına sahiptir çünkü onların pek çoğunun odalarında bir televizyon vardır. Bu durum onların istedikleri zaman (sabahları, okuldan geldiklerinde, yatmadan önce, gece geç saatlerde) televizyon izleyebildiklerini gösterir. Eğer çocuklar kendi odalarında bir televizyonu sahiplerse, onların aileleri tarafından kontrol edilme olasılıkları daha azdır ve uygun olmayan programları izleyebilirler. Aynı zamanda çocukların tek başına TV izleme olasılıkları daha fazladır ve böylece izledikleri şey hakkında konuşamazlar. Şekil 7'ye baktığımızda çocukların izledikleri programlar hakkında konuşmayı bir hayli sevdiğini söyleyebiliriz.

Çocukların yaklaşık olarak üçte ikisi evlerinde dijital TV ya da uyduya sahiptir. Bu yüzden de onlar favori programlarını sıklıkla izleyebilmekte ve çok çeşitli türdeki programları görebilmektedirler.

Şekil 2 ve şekil 4 incelendiğinde, grafiklerin ifade ettiği şeyler konusunda farklı düşüncelerin olduğu görülmektedir. Çocukların yaklaşık olarak %85'i gürültülü kişilerle TV izlemeyi sevmediklerini ve yaklaşık %82'si de ara vermeksizin TV izlemeyi sevdiğini ifade etmişlerdir. Bu durum onların program hakkında programı birlikte izledikleri kişilerin değil bizzat kendilerinin konuşmasından hoşlandıkları anlamına geliyor. Başka konular hakkında konuşmadıkları ya da çok gürültü yaparak dikkatlerini dağıtmadıkları sürece insanların program hakkındaki konuşmalarından rahatsızlık duymuyorlar.

Çocukların yarısından fazlası, TV izlemenin onların en sevdiği boş zaman aktivitesi olmadığını söylemiştir. Bu durum, onların yapmaktan daha çok hoşlandıkları başka ilgi ve hobilerinin olduğu anlamına gelmektedir. Buna

rağmen TV izlemek açıkça çocuklar için önemlidir çünkü çocukların %84'ü "TV'den nefret ederim" maddesine kesinlikle katılmadıklarını ifade etmişlerdir.

Şekil 3'teki ilk iki sütun birlikte ele alındığında (her zaman ve zamanımın çoğu), çocukların yaptıkları en yaygın şey, kardeşleri ile beraber TV izlemektir. Ardından kendi başlarına TV izlemeleri gelir, daha sonrada aileleri ile birlikte izlediklerini görebiliriz. Bu çok şaşırtıcı bir durum değildir, çünkü okulun olduğu hafta boyunca bu yaştaki çocukların pek çoğu boş zamanlarının çoğunluğunu arkadaşları ile değil, evde aileleri ile birlikte geçirirler. Çocukların %63'ü nadiren arkadaşları ile birlikte TV izlerler ve bu durum çocukların arkadaşları ile buluşmak için hafta sonları daha fazla serbest zamana sahip olduğunu göstermektedir.

Kahvaltı ederken TV izlemek hakkındaki bölüme baktığımızda, ilginç bir durum karşımıza çıkmaktadır. Çünkü en çok işaretlenen seçenekler, ya her zaman ya da hiçbir zaman seçenekleridir. Bu durum ailelerin kahvaltı zamanında çocuklarının TV izleyip izlemediği hakkında kesin bir fikre sahip olması gerektiğini gösterir. Diğer yemek zamanlarında da TV izlemek hakkında bir fikre sahip olmak için bir araştırma yapmak yararlı olacaktır.

Şekil 5'teki sonuçlar, çocukların %80'inin izledikleri TV programlarını unutmayı sevmediklerini ve yaklaşık %82'sinin de izledikleri bir program hakkında düşünmeye devam etmeyi sevdiğini konusunda tutarlılık göstermektedir. Aynı şekli incelediğimizde, çocuklar izledikleri TV programları hakkında aileleriyle konuşmaktansa arkadaşlarıyla konuşmayı tercih ederler. Çünkü aileler ve çocukların ilgisini aynı programlar çekemez veya onlar arkadaşlarıyla aynı şeyi düşünürlerken, aileler olaylara çocukların bakış açısından yaklaşamazlar.

Şekil 6 incelendiğinde çocukların büyük bir çoğunluğu bezen izledikleri programlar hakkında konuşmayı severler. Bu durum aynı zamanda programları kiminle izlediklerini ifade etse de filmler, üzerinde konuşmak için çok popüler konular iken, (%87) belgeseller değildir. (%31). Çünkü daha önceden de bilindiği gibi çocuklar TV programları hakkında aileleriyle konuşmaktansa arkadaşlarıyla konuşmayı tercih ederler.

Çocuklar için en güçlü eğilim, TV programları hakkında konuşmamaktır. (TV programları hakkında konuşmayı sevmeyen çocukların sayısı, programlar hakkında konuşmayı seven çocukların sayısından fazladır.) Bu durum, TV'nin çocukları daha çok iletişim kurmaya cesaretlendirmedeği fikrini desteklediğini gösterir.

Şekil 6 ve şekil 8 karşılaştırıldığında, çocukların %86'sının TV hakkında bazen veya sıklıkla konuştuklarını fakat sadece %75'inin TV hakkında konuşmaktan zevk aldığını söylediğini görmek oldukça şaşırtıcıdır. Çocuklar TV hakkında birisi ile konuştuklarında, kendilerini konuştukları kişiye cevap vermek zorunda hissedebilirler. Bu nedenle onlar eğer karşılarındaki kişiye bir şey söyleyemezler de ve sessiz kalırlarsa kendilerini aptal hissedebilirler.

Sonuçlar

Sonuç olarak, TV izlemenin sosyal yönü pek çok farklı şeyden etkilenir. İlk olarak pek çok çocuk kendi odasında TV izler fakat program bittikten sonra program hakkında konuşamaz. Çocuklar başkaları ile TV izlerken, bazıları program hakkında tartışmaktan hoşlanırken, çocukların çoğu ara vermeksizin sessiz bir ortamda TV izlemeyi severler. İzledikleri programlar hakkında tartışmayı seven çocukların sayısı, izledikleri programların türüne ve kiminle izlediklerine bağlıdır. TV izlemek çocuklar için önemli olmasına rağmen, çocukların pek çoğu farklı ilgilere sahiptir ve pek çok çocuk TV izlemenin onlar için bir boş zaman aktivitesi olmadığını söyler.

Sonuçta, TV izlemek çocukların akranlarıyla iletişim kurmaları için onları cesaretlendirir çünkü onları benzer programlar izlemeye yönlendirir ve onlara hakkında konuşulacak bir şeyler sağlar. Bu durum çocukların aileleriyle daha az zaman geçirmelerine neden olur çünkü ailelerin ve çocukların farklı programlar ilgilerini çeker ve TV izlemek çocukların başka şeyler hakkında aileleriyle konuşacakları zamanın harcanmasına neden olur. Anketten elde edilen sonuçlar bazı türdeki programların çocukları konuşmaya cesaretlendirdiğini (filmler ve komedi) göstermiştir ve ben de okul bahçesinde konuştuğum çocuklardan edindiğim izlenimlerle bu sonuca katıldığımı söyleyebilirim.

Genel olarak, araştırmanın sonuçları beklediğim şekilde ortaya çıktı fakat bir veya iki tane beni şaşırtan durum oldu; örneğin kendi odasında TV'ye sahip olan kişilerin sayısı ve bu durumun çocukların TV hakkında ne kadar konuştuğunu etkileyip etkilemediğini ayrıntılı bir şekilde görmek için örneğin onların kendi başlarına TV izlemeye ne kadar zaman ayırdıklarını ve aileleriyle beraber TV izlemeye ne kadar zaman ayırdıklarını sorarak

Eğer tekrar bir araştırma yapsaydım, soruların bir kısmını değiştirdim örneğin dizi\belgesel hakkındaki soruları iki kısma böldüm:

TV'de dizi izlemeyi severim ve izlediğim diziler hakkında konuşmayı severim.

13. ve 14. soruları da değiştirdim böylece genel olarak TV izlemekten daha az ya da daha çok sosyal ve aktif olup olmadıklarını bulmak için karşılaştırılabilir cevaplara ve boş zaman aktiviteleriyle ilgili ek bir soruya sahip olurdum. Daha çok öğrenciye anketi uyguladım ve onların ne hissettiklerini öğrenmek için çocuklarla küçük grup tartışmaları yürüttümdüm ve böylece daha ayrıntılı bakış açılarına sahip olurdum. Böylece ankete topladığım bilgiye elde ettiğim bu bilgiyi eklerdim.

The social nature of TV viewing in 9-10year-olds: a small-scale investigation

Simon Ward*

Introduction

Lots of other people have done research about TV but this is often about popular programmes and hours that children watch. But I was more interested in *how* children watch TV rather than what or why. In other words, who they like to be with when they watch TV, whether they like to watch in a noisy or quiet environment, how they react socially to the programmes and how much they think and talk about them.

Design

I had to decide how I was going to find the answers to these questions and thought that a questionnaire would be the best option. I had been learning about different types of questionnaires and some of the difficulties in designing them with my supervisor. I knew that I needed to ask the kind of questions that would give them enough choices but still enable me to group them so that I'd be able to see if there were any patterns. I thought carefully about how they would feel when they filled in the questionnaire and about their privacy. I didn't want the questionnaire to upset anyone or make them feel they were giving away embarrassing information. Because of this, I made the questionnaire anonymous, and just asked them to give their gender and age. My supervisor helped me to get the questionnaire how I wanted it and then I piloted it with a small group of children to find out if the questions were clear and the response scales were suitable. I amended the questionnaire according to their comments. I then had my final version.

Collecting the Data

I explained what I was trying to do to the three Year 5 classes in my school and asked if they would be prepared to fill in my questionnaire. Everyone seemed happy to do this and the teachers offered to read the questions to anyone who needed help. I got 75 completed questionnaires (some children were absent).

---

* Children's Research Centre-UK, Age 10, e-posta: childrens-research-centre@open.ac.uk

The findings

When I got all the questionnaires back the first thing I did was a tally on each question so that I could start to sort the data onto a spreadsheet. My supervisor helped me convert these into graphs. This made it much easier to interpret the results. The graphs are presented in figures 1 to 8 below.

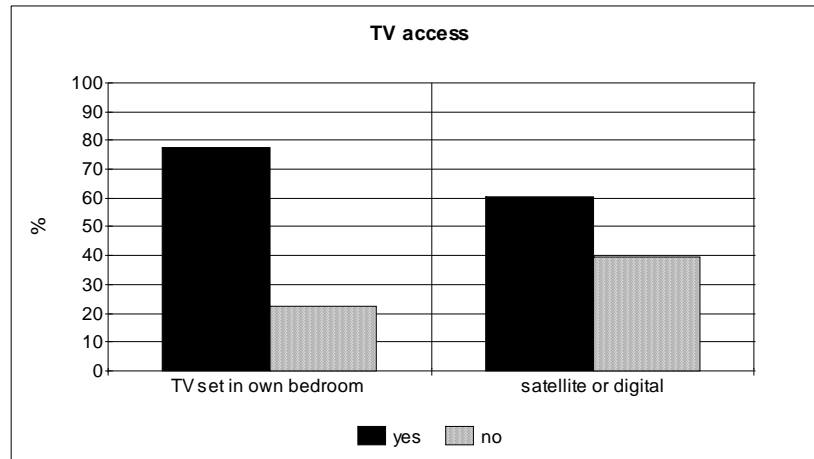

Figure 1 Children's access to TV

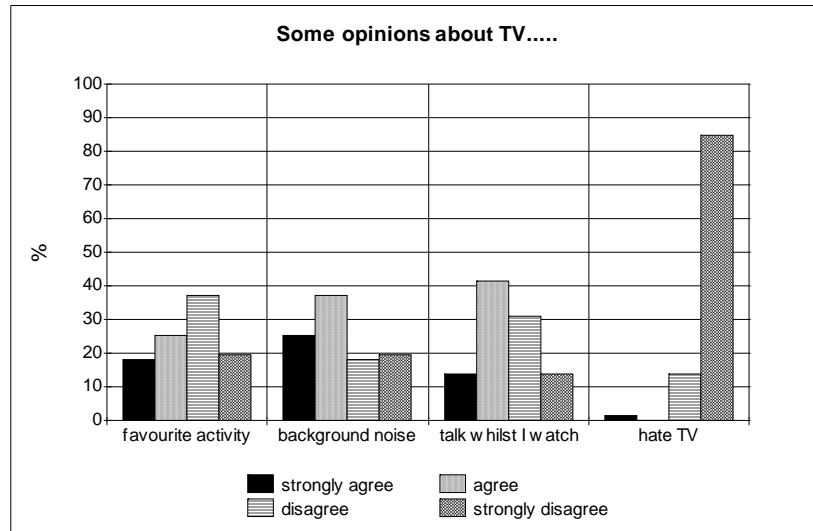

Figure 2 Children's opinions about TV

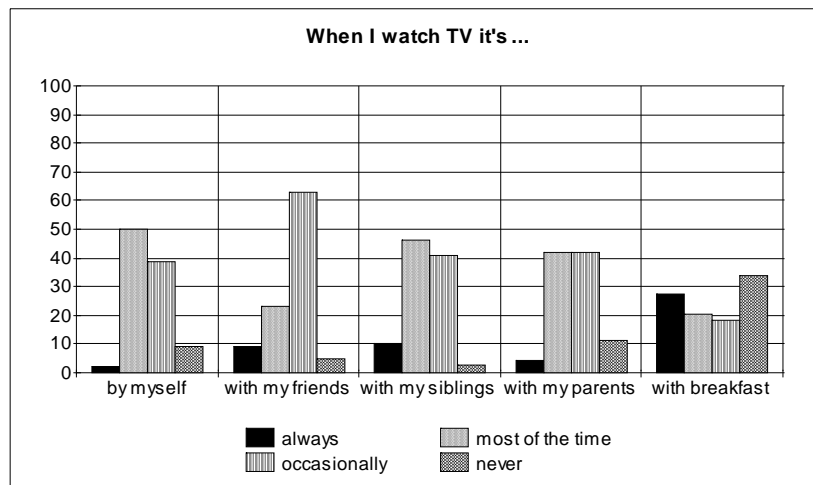
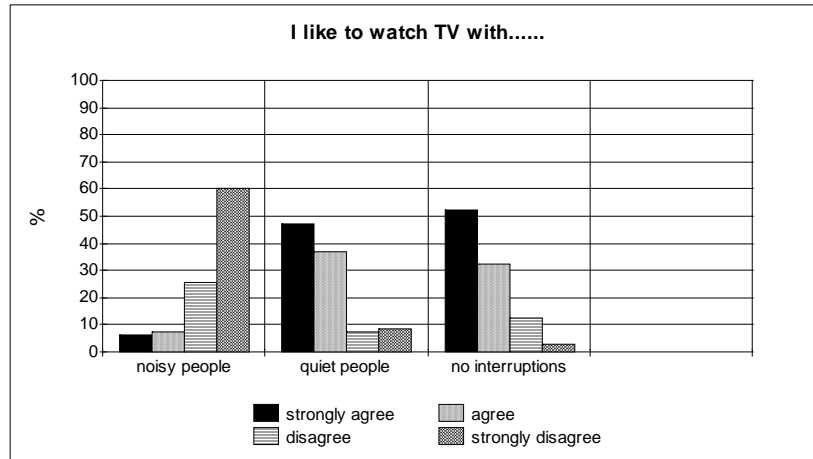
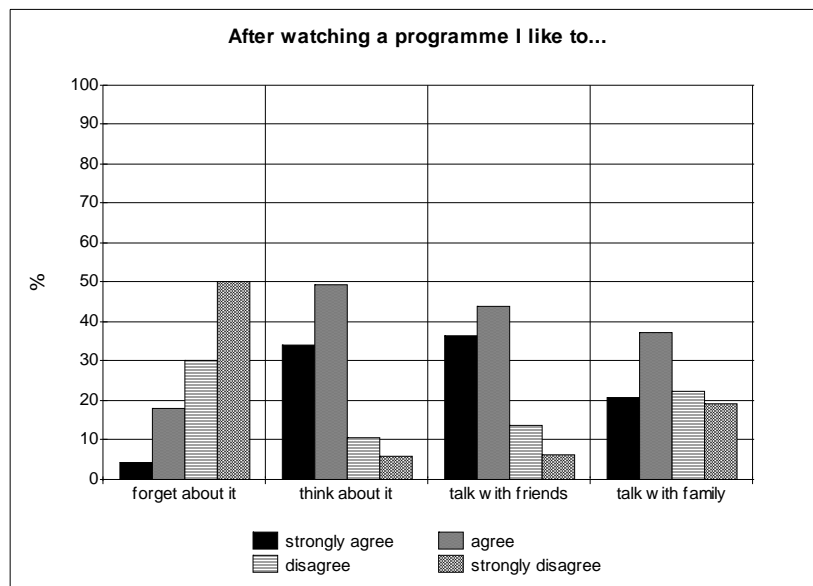

Figure 3 Who children like to watch TV with

Figure 4 Conditions in which children like to watch TV

Figure 5 What children like to do after watching a TV programme

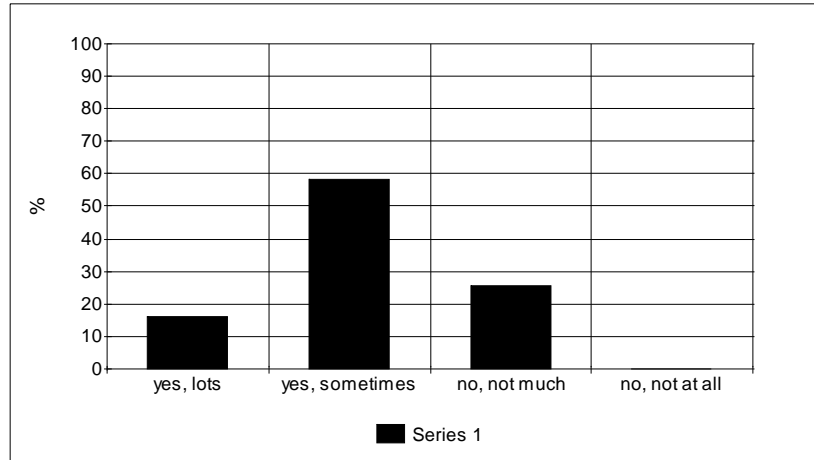

Figure 6 How much children enjoy talking about TV programmes

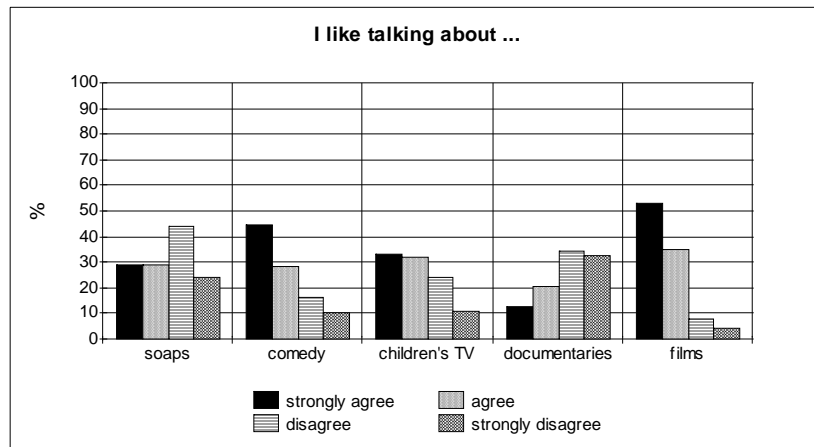
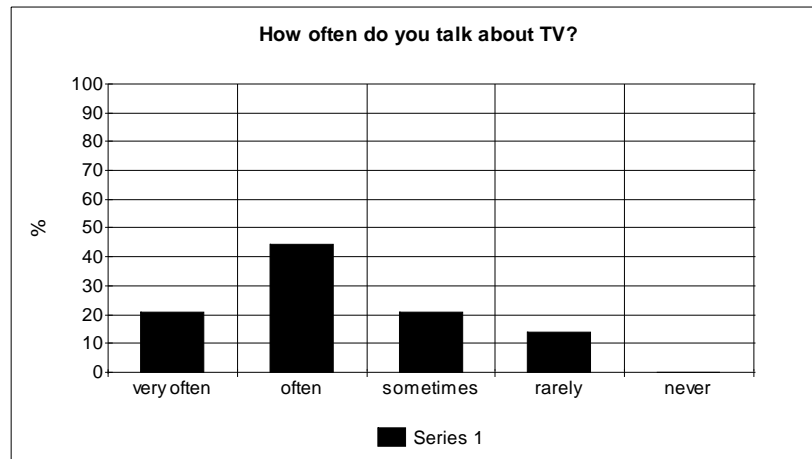

Figure 7 Kinds of TV that children like to talk about

Figure 8 How often children talk about TV programmes

Analysis

Lots of children have access to a wide range of TV programmes because many of them have a television in their own bedroom (see figure 1). This may mean they are able to watch it anytime - first thing in the morning, when they come home from school, at bedtime and late at night. If children have a TV in their bedroom, they are less likely to be supervised by their parents and may watch unsuitable programmes. Also children are more likely to watch TV alone and so not talk about what they have watched immediately afterward. Having said that, we can tell from figure 7 that children quite like talking about programmes they have watched.

Nearly two thirds of children have satellite or digital TV in their homes, so they may be able to watch their favourite programmes more often, and see a wider variety of programmes.

Looking at figures 2 and 4 there seems to be a disagreement in what the graphs are showing. About 85% of children don't like watching TV with noisy people and about 82% of children like watching TV without any interruptions but about 54% of children like talking whilst watching TV. This means either that they only like it when they themselves are talking about the programme and not other people they are watching with, or more likely, they don't mind people talking about the programme as long as they don't distract them from it by making a lot of noise or talking about something else.

More than half the children said that watching TV was not their favourite leisure activity, which means that they have other interests and hobbies that they enjoy more. However watching TV is obviously important to children because 84% strongly disagreed with the statement 'I hate TV'.

If we add together the first two columns (*always* and *most of the time*) in figure 3 we find that the most common thing is for children to watch TV with their siblings, closely followed by watching on their own and then with parents. This is not really surprising because during the school week I would expect that most children of this age would spend the majority of their spare time at home with their family and not with friends. 63% of children watch TV with their friends occasionally and this could be explained by weekends when children have more free time to meet with their friends.

Looking at the section about watching TV whilst eating breakfast, it is interesting that the largest responses are opposites – either 'always' or 'never' rather than more of a spread across the categories. This suggests that families have fairly definite views about whether they should watch TV at breakfast time. It would be useful to investigate this further to find out whether this was also the picture about watching TV during evening meal times.

The results in figure 5 are consistent in that 80% of children don't like to forget about TV programmes they have watched and almost the same number (82%) say they like to carry on thinking about a programme they have watched. From the same figure we can tell that children prefer talking with friends about TV programmes they have watched than talking to their family. This may be because their parents wouldn't be interested in the same programmes or may not see them from the same point of view as their children, whereas their friends would be on the same wavelength.

From figure 6 we can tell that the majority of children like talking about programmes sometimes. Films are very popular subjects for conversation (87% like talking about them) whereas documentaries are not (only 31%) although this might also reflect who they have been watching the programmes with because we have already found out that children prefer to talk about TV programmes with their friends than with their parents.

The stronger trend is for children not to talk about programmes (the number of children who don't like talking about TV programmes much, is greater than those who like talking about programmes a lot). This seems to support the idea that TV does not encourage more communication.

Comparing figures 6 and 8 it is interesting to see that 86% of children say they sometimes or often talk about TV but only 75% say they enjoy talking about TV. They may feel they have to respond when someone talks to them about TV because they feel silly if they haven't got something to say, even if they would rather keep quiet.

Conclusions

In conclusion I think that the social aspects of TV watching are affected by many different things. Firstly, many children watch TV in their own room, which might encourage them to watch TV more, but make it less likely that they will communicate during the programme or talk about it immediately afterwards. When children do watch TV with others, some like to discuss the programme while it is still going on, but most like to watch in a quiet environment, without interruption. How much children like to discuss programmes they have watched, depends partly on what kind of programme it was and partly who they were watching it with. Although watching TV is important to children, most of them have other interests and many children say that watching TV is not their favourite activity.

Overall, watching TV encourages children to communicate with their peers, because it gives them something to talk about and they tend to watch similar programmes. It might make children spend less time talking to their parents because they are interested in different programmes and watching TV takes up time they might have used in talking to their parents about other things. The evidence from the questionnaire suggests that some kind of programmes encourage children to talk more (e.g. films and comedy) and I think this agrees with my experience listening to children talk in the school playground.

In general, the results of the survey were what I expected, but there were one or two surprising things, for example the number of children who had a TV in their bedroom and this is an area I could follow up in later research to see in more detail whether this affects how much they talk about TV, for example by asking how much time they watch their own TV and how much time they watch the family TV.

If I were doing the research again, I might change some of the questions, for example I would probably divide the question on soaps/documentaries etc into two parts:

I like watching soaps on TV and

I like talking about soaps I have watched.

I would probably also change question 13 and 14 so that they have comparable responses and possibly add a question about their other leisure interest, to find out whether they are generally more or less active and social than watching TV. I would probably give the questionnaire to more children, to get more results to compare and I might also conduct some small group discussions with children to get their feelings and views in a bit more detail. This would add to the information I got from the questionnaire.

Submission Checklist Makale Sunumu Kontrol Çizelgesi

Indicate that this submission is ready to be considered by this journal by checking off the following.
Aday makalenin değerlendirilmeye hazır olduğunu aşağıdakilerin her biri ile karşılaştırarak kontrol ediniz.

1	☐	The manuscript is a report of original educational research or a discussion article on research topics in education. Aday makale, eğitim alanıyla doğrudan ilgili bir araştırma ya da tartışma yazısıdır.
2	☐	The submission has not been previously published, nor sent to another journal for consideration. Sunulan çalışma daha önce herhangi bir yerde yayınlanmamıştır, başka bir derginin incelemesinde değildir.
3	☐	In 2008, I have not submitted a manuscript to EJER as an author or co-author for review other than this manuscript. 2008 yılı içerisinde, yazarı olduğum ya da yazarları arasında bulunduğum başka bir çalışma değerlendirilmek üzere EJER'e sunulmamıştır.
4	☐	All authors of this manuscript are subscribers of the EJER and accept to pay 425 YTL for the cost of proofreading and 10 loose copies of their articles if the manuscript is accepted. Bu aday makalenin tüm yazarları EJER'e abonedirler ve aday makalenin kabul edilip basılması halinde makalelerinin İngilizce son okuma (proofreading) ve 10 serbest kopya gönderimi nedeniyle oluşan 425 YTL maliyeti Ani Yayıncılık'a ödemeyi kabul ederler.
5	☐	The entire manuscript is written in English. Aday makalenin bütünü yazım dili İngilizce'dir.
6	☐	The original manuscript is typed on A4 paper. The margins are 2.5 cm. Aday makale kenar boşlukları 2.5 cm olan A4 kağıda yazılmıştır.
7	☐	Each paragraph is longer than two sentences. Her bir paragraf en az üç cümle içermektedir.
8	☐	The entire manuscript - including quotations, references, author note, content footnotes, figure captions, and all parts of tables - is double-spaced. Aday makalenin tamamı, alıntılar, kaynakça, şekil ve tablo başlıkları da dahil olmak üzere çift aralıklı yazılmıştır.
9	☐	The submission file is in Microsoft Word document file format. 12-point Times New Roman font is used in entire manuscript. Aday makale, tamamında 12 punto Times New Roman yazı tipi kullanılarak hazırlanmış bir Microsoft Word dokümanıdır.
10	☐	The text has had the authors' names removed. If an author is cited, "Author" and year are used in the bibliography and footnotes, instead of author's name, paper title, etc. The author's name has also been removed from the document's Properties, which in Microsoft Word is found under the File menu. Aday makale, yazar adları çıkarılarak sunulmuştur. Eğer yazar kendisine atıfta bulunulursa yazarın adına ve çalışma başlığına yer verilmeyecek, sadece "Author" yazılarak çalışmanın yılı belirtilecektir. Ayrıca, yazarın adı MS Word belge özelliklerinden (Dosya, Özellikler) silinecektir.
11	☐	The title is 10 to 12 words. Aday makalenin başlığı 10-12 sözcük uzunluğundadır.
12	☐	The maximum length of the manuscript-including structured abstract in English, tables, and references is 6000 words. This limitation does not include Turkish extended abstract (750-1000 words) which is placed after the references section. Aday makale, İngilizce abstract, tablolar ve kaynakça vb. tüm öğeler dahil olmak üzere en fazla 6000 sözcüktür. Kaynakça'nın ardından yer verilen uzun Türkçe özet (750-1000 sözcük) bu sayıya dahil değildir.
13	☐	The article is preceded by English Structured Abstract of not more than 400 words and not less than 300 using five required headings: <i>Problem Statement, Purpose of Study, Methods, Findings and Results, and Conclusions and Recommendations</i> . (These headings may need some adaptation in the case of discussion papers: <i>Background, Purpose of Study, Sources of Evidence, Main Argument, and Conclusions</i>). More information available from (http://www.tandf.co.uk/journals/authors/reabstracts.asp) Yapılandırılmış İngilizce öz 300-400 sözcük uzunluğunda olup, aday makalenin başında yer almakta ve <i>Problem Durumu, Araştırmanın Amacı, Araştırmanın Yöntemi, Araştırmanın Bulguları, Araştırmanın Sonuçları ve Önerileri</i> başlıklarını içermektedir. Bu başlıklar tartışma yazıları için: <i>Çalışmanın Temeli,</i>

		<i>Çalışmanın Amacı, Kanıt Kaynakları, Ana Tartışma ve Sonuçlar</i> şeklinde olabilir. Daha fazla bilgi için http://www.tandf.co.uk/journals/authors/rereabstracts.asp adresine başvurunuz.
14	☐	Following the structured abstract in English four to six keywords are included. Yapılandırılmış İngilizce özetten sonra 4-6 anahtar sözcüğe yer verilmiştir.
15	☐	An extended (750-1000 words) Turkish structured abstract is placed following the "References" section using five required headings: <i>Problem Statement, Purpose of Study, Methods, Findings and Results, and Conclusions and Recommendations</i> . (These headings may need some adaptation in the case of discussion papers: <i>Background, Purpose of Study, Sources of Evidence, Main Argument, and Conclusions</i>). More information available from http://www.tandf.co.uk/journals/authors/rereabstracts.asp Kaynakça'dan sonra 750-1000 sözcükten oluşan Türkçe yapılandırılmış öze yer verilmiştir. Türkçe yapılandırılmış öz <i>Problem Durumu, Araştırmanın Amacı, Araştırmanın Yöntemi, Araştırmanın Bulguları, Araştırmanın Sonuçları ve Önerileri</i> başlıklarını içermektedir. Bu başlıklar tartışma yazıları için: <i>Çalışmanın Temeli, Çalışmanın Amacı, Kanıt Kaynakları, Ana Tartışma ve Sonuçlar</i> şeklinde olabilir. Daha fazla bilgi için; http://www.tandf.co.uk/journals/authors/rereabstracts.asp
16	☐	Following the Turkish structured abstract, four to six keywords are included. Uzun Türkçe özetten sonra 4-6 anahtar sözcüğe yer verilmelidir.
17	☐	References are not cited in the structured abstracts in English and in Turkish. İngilizce abstract ve Türkçe öz içerisinde atıfta bulunulmamıştır.
18	☐	The format of headings, tables, figures, citations, references, and other details follow the APA style as described in the Publication Manual of the American Psychological Association, 5th edition, available from http://www.apa.org Aday makalenin başlıkları, tabloları, şekilleri, atıfları, kaynakçası ve diğer özellikleri tamamen APA beşinci baskıda belirtildiği şekildedir.
19	☐	All illustrations, figures, and tables are placed within the text at the appropriate points, rather than at the end. Aday makalenin şekilleri ve tabloları metin içerisinde bulunmaları gereken uygun yerlere yerleştirilmiştir. Makale sonunda sunulmamıştır.
20	☐	Citations in the text of the document include the author's surname, the year of publication, and, when there is a specific quote from a source used, a page number where the quote is located in the text. Example: Nothing seemed so certain as the results of the early studies (Tatt, 2001, p. 445). It was precisely this level of apparent certainty, however, which led to a number of subsequent challenges to the techniques used to process the data (Jones & Wayne, 2002, p. 879). There were a number of fairly obvious flaws in the data: consistencies and regularities that seemed most irregular, upon close scrutiny (Aarns, 2003; West, 2003, p. 457). With studies by two authors, always include both author names: (Anderson & Bjorn, 2003) As Anderson and Bjorn (2003) illustrated in their recent study As recently as 2003, a prominent study (Anderson & Bjorn) illustrated When a study has 3, 4, or 5 authors, include the names of all the authors the first time the work is cited: (Anderson, Myers, Wilkes, & Matthews, 2003) For all subsequent citations of this work, use "et al.": (Anderson et al., 2003) When a work has 6 or more authors, use et al.: (Bell et al., 2003) For unsigned works, include the title, enclosed in parentheses. Put quotation marks for short work titles, and italicize the titles of reports, books, and other significant works: ("Recent Developments," 2004) (Dictionary of Tetrathalocigistic Diseases, 2004) Metin içindeki atıfları üstte verilen örneklere uygundur.

21	☐	<p>Three levels of headings are used: Level 1, Level 3 and Level 4. The headings are formatted as follows: Centered Uppercase and Lowercase Heading (Level 1) <i>Flush Left, Italicized, Uppercase and Lowercase Side Heading</i> (Level 3) <i>Indented, italicized, lowercase paragraph heading ending with a period. Start writing after the period</i> (Level 4).</p> <p>Aday makale içerisinde üç farklı düzey başlık kullanılmıştır. Düzey 1, Düzey 2, Düzey 3. Başlıklar bu düzeylere uygun olarak aşağıdaki şekilde biçimlendirilmiştir: Ortalı ve Her Sözcüğün İlk Harfi Büyük Yazılmış Başlık (Düzey 1) <i>Tam Sola Dayalı, İtalic ve Her Sözcüğün İlk Harfi Büyük Yazılmış Başlık</i> (Düzey 3) <i>İçeriden, itatik, tamamı küçük harflerle yazılmış ve nokta ile bitten başlık.</i> Noktadan sonra normal metin yazımına devam edilmeli (Düzey 4).</p>
22	☐	<p>References are listed in alphabetical order. Each listed reference is cited in text, and each text citation is listed in the References. Basic formats are as follows: Haag, L., & Stern, E. (2003). In search of the benefits of learning Latin. <i>Journal of Educational Psychology</i>, 95, 174-178. Bollen, K. A. (1989). <i>Structural equations with latent variables</i>. New York: Wiley. Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1990). Cooperative learning and achievement. In S. Sharan (Ed.), <i>Cooperative learning: Theory and research</i> (pp. 173-202). New York: Praeger.</p> <p>More information is available from: http://citationonline.net/CitationHelp/csg04-manuscripts-apa.htm#references</p> <p>Kaynakçanın yazımı üstte verilen örneklere uygundur.</p>
23	☐	<p>Order of the main parts in the manuscript is as follows: Main title in English (max. 12 words) Structured abstract (min. 300- max.400 words length) Keywords (in English, min. four-max. six) Main text References Main Title in Turkish (max. 12 words) Extended structured abstract (min.750-max.1000 words length in Turkish) Keywords (in Turkish, min. four-max. six)</p> <p>Aday makaleyi oluşturan ana öğeler aşağıdaki düzendedir: İngilizce Ana Başlık (En fazla 12 sözcük) Yapılandırılmış İngilizce Abstract (En az 300, en fazla 400 sözcük) Anahtar Sözcükler (İngilizce, en az dört, en fazla altı) Ana Metin Kaynakça Türkçe Ana Başlık (En fazla 12 sözcük) Yapılandırılmış Türkçe Öz (En az 750, en fazla 1000 sözcük) Anahtar Sözcükler (Türkçe, en az dört, en fazla altı)</p>
24	☐	<p>The manuscript and this checklist form are submitted electronically to ejer.editor@gmail.com.</p> <p>Aday makale ve bu kontrol çizelgesi elektronik olarak ejer.editor@gmail.com adresine gönderilmiştir.</p>

ABONELİK

Yıllık 4 Sayı İçin:

Kişiler İçin Yıllık Abonelik ..... : 70 YTL

Kurumlar İçin Yıllık Abonelik..... : 200 YTL

Yurtdışı Yıllık Abonelik..... : 300 YTL

Tek Sayılar İçin:

Kişiler ..... : 25 YTL

Kurumlar..... : 75 YTL

ÖDEME

Anı Yayıncılık Posta Çeki Hesap No: 1911545 veya

İş Bankası Kızılay Şubesi, 4214 0942315 numaralı hesaplar.